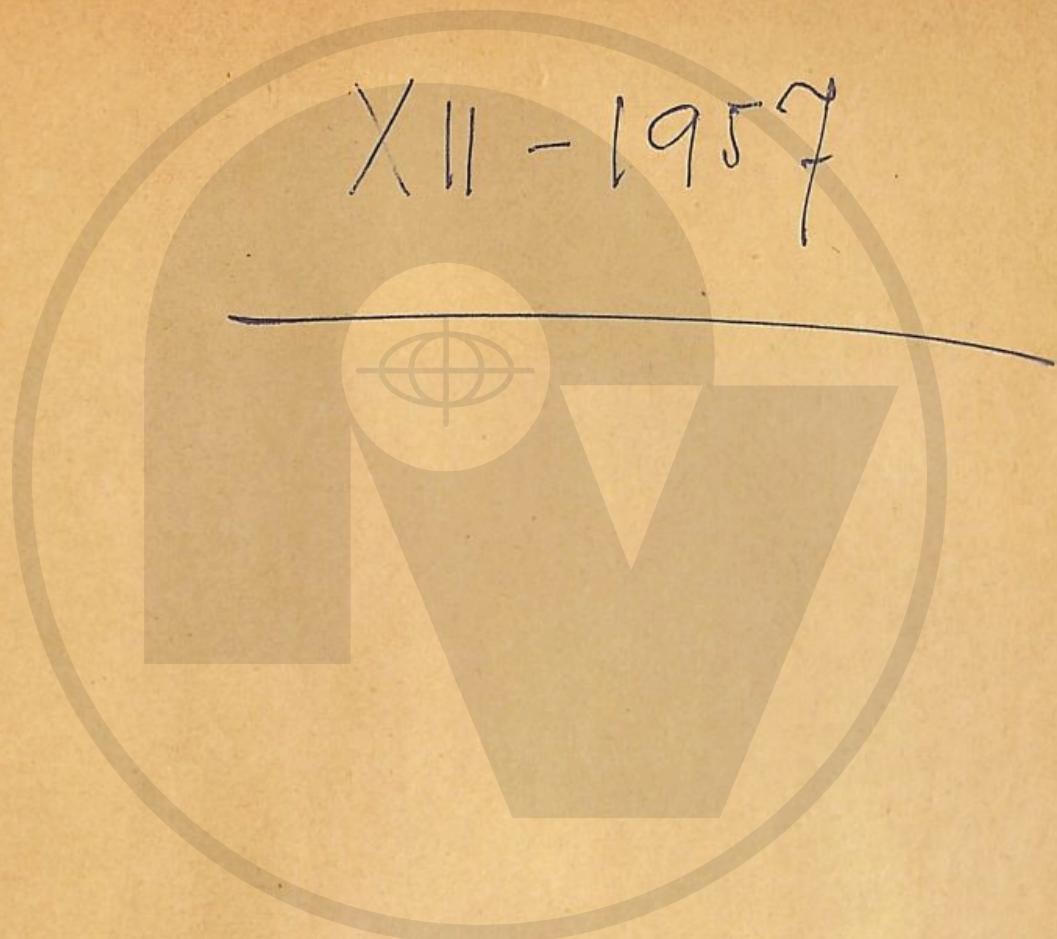

XII - 1957

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

dicembre

1957

ceca

P.Ovečka

13

ogni giorno alle 20,30 con riptiz.13,30
seconda domenica del mese:omelia ceca,19,95
14 V. A. P. O. večka

P.Ovečka

12

Il e olo spettacolo

A. H. Hitler P. O. večka

16

1 P. Ovečka 14 40 anni della Associazione dei cattolici
d'origine ceca in USA

P.Ovečka

18

2 Zd. Švédá P. Ovečka L'Anno ecclesiastico

P.Ovečka

19

3 P. Ovečka "Bilancio eloquente"/L'Os. Rom. 30-11/

4 P. Ovečka Profughi del comunismo nel Oriente

P.Ovečka

20

Notizie dalle Missioni

P.Ovečka

21

5 P. Ovečka Convegno sui stati di perfezione

P.Ovečka

22

50 anni dal "Pascendi"

P.Ovečka

23

6 Don Homola-P. Ovečka Oratorio Salesiano al Ponte Mammolo

P.Ovečka

24

Attualità dal mondo cattolico

P.Ovečka

25

7 P. Ovečka Per la festa della Immacolata

P.Ovečka

26

L'Immacolata - salvezza del nostro tempo

P.Ovečka

27

/omelia/

8 P. Ovečka P. Ovečka - Invito ai Cechi in esilio per il peleri-

P.Ovečka

28

naggio a Lourdes 1958

9 P. Novotný P. Novotný I presupposti storici della Rivoluzione

P.Ovečka

29

communista

10 P. Ovečka Il Segretario e la religione /L'Os. Rom./

11 P. Ovečka Notizie dal mondo cattolico

12 P. Ovečka L'Allocuzione del Sommo Pontefice al

convegno sui stati di perfezione

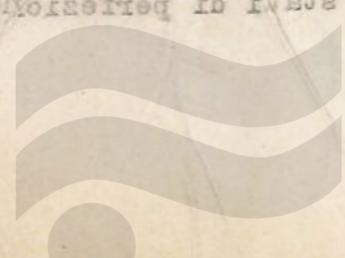

ústav pro studium
totalitních režimů

1954 1954

- 13 P.Ovečka 14 Dónde la vita?
14 Vítovský P.Ovečka Una notizia poco sensazionale - Natale
15 P.Ovečka La realta del Natale e la sua commemorazione
16 Al.Heidler P.Ovečka Sputnik, cielo e il Creatore
17 P.Ovečka La religione nelle democrazie popolari /L'Os.Rom.14-12/I
18 P.Ovečka Notizie dal mondo cattolico
19 P.Ovečka 75 anni di Maritain /L'Os.Rom.30-II
20 Šíra Ovečka Natale a Betlemme
21 P.Fešt Prepariamoci al Natale
22 P.Ovečka-P.Fešt 40 Messaggio di Natale di Sua Santità
24 P.Ovečka Messaggio del Sommo Pontefice /riassunto/
26 P.Ovečka Natale a Roma ed a Teria Santa
Jørgensen P.Ovečka Natale a Greccio /San Francesco d'Assisi/
27 P.Ovečka Notizie dal mondo cattolico
28 P.Ovečka Gli Herodes vivono ancora
29 Msgr F.Sheen-Ovečka Natale - Canti natalizi /I.
30 P.Ovečka Il Messaggio di Natale /I/
31 J.Středa P.Ovečka Considerazione per il fine d'anno

P.Ovečka 10
P.Ovečka 11
P.Ovečka 12

ústav pro studium
totalitních režimů

Poslechněte si dnes referát "40 let Národního svazu českých katolíků v USA
Nejdříve několik zpráv.

Zítra v pondělí začínají ve Vatikáně výroční duchovní cvičení. Zúčastní se jich kardinálové, biskupové, dlíci v Římě, ^{ale} preláti vatikánské a římské kurie, a také sv.Otec. Body k rozjímáním dává italský jesuita P.Aru. Exrcicie skončí v sobotu 7. prosince.

V sobotu večer zemřel v Římě kard.Adeodato Jan Piazza, sekretář Posv.kongregace konsistoriální, která má na starosti jmenování biskupů a duchovní správu mezi vystěhovalci a uprchlíky. Kard.Piazza je člen řádu bosých karmeliánů. R.1930 byl jmenován arcibiskupem v jihoitalském městě Benevento, pak patriarchou benátským a r.1937 kardinálem. Od r.1948 dlí v Římě, ^{jako} ~~xxix~~ kuriální kardinál a biskup "suburbicarius", předměstí Sabina a Poggio Mirte to. Bylo mu 73 let. Smrtí kard.Piazza čítá Posv.kolegium 57 kardinálů, 19 je z Italie a 38 z ostatního světa. Pohřeb kard.Piazza se bude konat ve středu z kostela sv.Ondřeje della Valle. Tělesné pozůstatky budou uloženy v kostele karmelitánů na Corso d'Italia sv.Terezie.

V sále římského ústavu Řehoř Mendel se konala v sobotu slavnost ~~odevzdání~~ zahájení nového akademického roku ošetřovatelské školy pro řehlnice, ^{a záro} diplom ^{rech.} sestrám, které školu skončily. Slavnostním řečníkem byl prof. římské univerzity Antonín Bonadiés. Mluvil na téma "Anestesiologie v alokucích Pia XII". Prof. Bonadiés vzpomněl tří významných řečí sv.Otce o otázkách anestesiologie: o bezbolestném porodu, o mravní stránce anestese a konečně o umělých poměnách dýchání umírajícímu. Tyto proslovny Pia XII. znamenaly pro kat.lékaře chirurga velké uspokojení. Řečník nakonec zdůraznil nutnost užšího styku a spolupráce mezi vědci a hábozenskými představiteli, aby se tak odstranila nevyhnutelná nedorozumění, jež pak vznikají mužům kultury před objevy přírodních věd. "A když otázky jsou příliš nesnadné a zdá se že není možný smír mezi vědou a křesťanskou morlkou, pak ~~že~~ je možné dotázat se nejvyšší autority Církve, toho, jenž je zástupcem neomylného Krista na zemi; on pak dá světlo, které dychtivě hledáme."

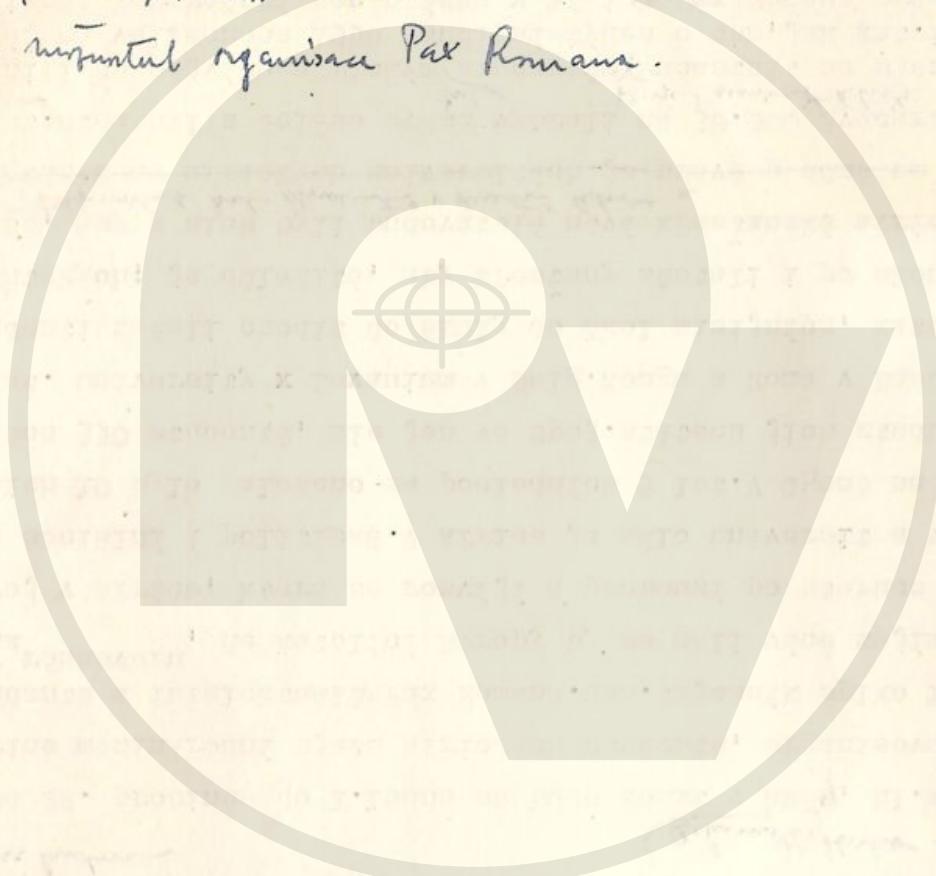
Katolíci Švýcarska slaví dnes Den své kat.university ve Frýburku. Universita byla založena Jiřím Pythonem r.1889. Začátky university však sahají až do 16.století a ke kolejí sv.Michala, kterou založili jesuité ve stol.18. S velkým zájmem jsou sledovány letní kurzy této university. Letošní navštěvovalo 1.062 studentů, většina byla z ciziny. Pri universitě mají své sídlo některé katolické národní i mezinárodní organizace, jako Pax Romana a ústředí kat.mezin.organisací

Brusel. V těchto dnech byl ustaven komitét, jenž má na starosti organizace
sování vědecké a kulturní sjezdů v rámci Světové výstavy v Bruselu 1958.
Předsedou komitétu je rektor kat.university v Lovani a světící biskup z
Mechelen Mons. Wayenberg. Také v pavilonu sv.Stolice Civitas Dei bude orga-
nisována na 40 významných sjezdů národních i mezinárodních, jako na př.mez-
natádní katolická komise pro vystěhovalectví, mez.sjezd o otázkách církev-
ního práva, první světová konference Kat. federace pro zdraví, Kat. meziná-
rodní sjezd ~~biblistů~~, sjezd Evropské federace bývalých žáků jesuitských
škol, sjezd pro středověkou filosofii, sjezd členů třetího řádu sv.Františ-
ka, mezin. federace kat. dělníků, mezinárodních kat. ústavů pro sociální o-
tázkky, mezin.kat.spolku pro ochranu dívky, sjezd organisace Sobrietas inte-
nationalis, světové federace organisací kat.zemědělců a j. Pro květen, čer-
ven a červenec je pavilonu sály obsazený. Hlavní sál pavilonu má 1.200 mís-
do kostela se vejde 2.500 osob. Na věž při tomto kostele byl vyzdvížen
kříž o výšce 15 m. Věž sama je vysoká 59 m. Bude to tedy nejvyšší bod výs-
tavy ~~andělní hradby~~

(achimeti, krušno)

Ghana. Od 22. prosince do 1.ledna se bude konat v Akře, hl.městě státu Gha-
na v Africe mezinárodní sjezd afrických studentů, organisoaný mez.spolkem
kat. studentů a intelektuálů Pax Romana. Gen.tajemník splko Tom Kerstiens
pravil v rozhovoru, že katolíci Evropy by se měli véce zajímat o intelektu-
ální vývoj v Africe, která se rozvíjí a probouzí po starnce technické, hos-
podářské sociální i politické. V Africe je málo universít a vys.škol: jen
18 a z nich 10 bylo založeno za posledních 5 let. V Ghaně na př.studuje na
vys.školách 350 studentů, ale jen ve Spoj.státech jich studuje 500. Afrika
má dvě kat. university x Lomamium v Belg.Kongu a Roma v Basotuland. Všichni
tito studenti začali chodit do školy do škol misijních, katolických nebo
protestantských; je důležité, aby křesťany zůstali i po skončení studií,
a nejen to, aby z nich byli budovatelé nové křesťanské africké civilisace.
~~Keskr. dny pl. "odpovídající kat. studenti v dnešní Africe"~~
~~Studium otázek na afrických universitách je právě p. edm. chysteného~~
~~sjezdu.~~ Kat.studenti z celého světa vybrali na 30.000 švýcarských franků,
aby umožnili co nejvíce africkým studentům ~~sučastnit se sjezdu.~~ Pax Romana
chystá též na velikonoce 1958 studijní týden o tom, jak kat.intelektuálové
mojou přispět k vyřešení sou.otázky v Africe. Pax Romana pracuje i mezi ne-
katolíky. V létě 1958 je na programu schůzka mezi kat.studenty a mohamedá-
nskými v benedikt.klášteře Toumlinlinu u Rabatu v Maroku. Dohoda mezi kato-
lickými a mohamedánskými studenty je naprostě nutná, aby se čelilo proni-
kání komunismu do černého světadílu.

V křesťanskému světu mohou být významné dva faktory. První je významná významnost vlastního vztahu k Kristu a jeho učení, druhý je významnost vztahu k církvi a k jejímu významu pro svět. Třetí faktor je významnost vztahu k lidem, k rodinám, k komunitám a k společnosti.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Poslechněte si dnes v rámci našeho nábožensko vzdělávacího pořadu pojednání: O církevním roce. Nový církevní, liturgický rok jsme začali první nedělí adventní. Pojednání, které vám přečteme, tvoří jednu z úvodních kapitol nového Římského misálku, který letos o velikonocích vydala Křesťanská akademie v Římě. ...

zpráva dr. František Svitla

Zprávy: Svatý Otec Pius XII. dal zaslat vдовě po zemřelém Benjaminovi Giglim telegram: Pius XII. projevuje svou upřímnou soustrast nad smrtí slavného italského tenora, věřícího katolíka, a ujišťuje rodinu svými modlitbami za pokoj duše zemřelého. Pohřeb Benjamina Gigliho se konal v pondělí dopoledne. Byli přítomni zástupci vlády, primátor města Říma, mnoho představitelů italského hudebního světa a tisíce Římanů. Hudební doprovod zádušní mše svaté řídil Maestro Mons. Bartolucci, dirigent Papežského hudebního sboru Capella Giulia, Sistina.

Zpráva o smrti kard. Adeodata Jana Piazzza, karmelitána, sekretáře Posv. kongregace konsistoriální vyvolala velké dojetí. K rakvi s tělesnými pozůstatky kardinála se přišlo pomodlit mnoho kardinálů a biskupů dílících v Římě jakož i členové dipl. sboru akreditovaní u sv. Stolice, ^{Vat.} preláti státního sekretariátu a římské kurie. Ka. d. Piazza zemřel v sobotu večer. Pohřeb se bude konat ve středu ráno z kostela Sv. Ondřeje della Valle.

U příležitosti Světové výstavy v Bruselu 1958 se bude konat sjezd býv. alumnů římské Pap. koleje pro bohoslovce z Ruska a pro Rusko Russicum. Otází Budou m. j. zkoumány příčiny a projevy moderního ateismu a studovány možnosti jak tento ateismus překonat.

Admirál Lewis L. Strauss, předseda Americké komise pro atomovou energii proklínal na universitě Georges Washington na téma Náboženství a moc. Pro člověka je mnohem důležitější vědět, zda Bůh existuje a řídí vesmír než dosáhnout nevím jakých úspěchů na poli atomické energie. At. energie není nic nového, byla zde od toho dne, kdy Bůh stvořil svět. *Co je nového je: že člověk dnes dovede využít této skryté síly a ji použít: k dobrému nebo ke zlému".*

Známý apoštol pracující katolické mládeže a zakladatel JOČu kan. Cardijn se dožil 18. listopadu 75 let. *Když mu bylo 22 let, zavázal se přísahou, že celý svůj život zasvětí dělnické mládeži. Sdružení kat. dělnické mládeže JOČ jím založeno, čítá dnes na 2 miliony členů po celém světě. Kan. C. je pap. prel. a čest do Rámu světového díla. mmt.*

Dnešní pořad je věnován problémům Církve umlčené Uslyšte komentář "Výmluvná bilance. Nejdříve zprávy vat. rozhlasu.

(JUD) *Int* V basilice Panny Marie Snežné bude ve čtvrtek rano sloužena pečeť mariánské mezinárodní Akademie mše svatá za umlčenou Cirkev. Celebrouje Msgr Frant. Planner, sekretář ~~škol~~. Křesťanské Akademie v Římě. Pri msi svate bude zváno
šte vzpomenuto uveznených a internovanych českých biskupu a knězi.

Svatý Otec Pius XII přijal dnes v poledne ve zvláštní audienci 350 účastníků sjezdu italského svazu evropských měst. K pritomným Pius XII krátce promluvil.

Ve východním Německu pokracuje komunistická strana) v boji proti naboženství. Tajemník propagacní sekce Lipska vydal oficiální vynos ve kterém mimo jiné praví, že přisel okamžik ^{aby} klenové strany se jednou provzdy rozhodli mezi stranou a naboženstvím. Ve vynosu tajemník prohlásuje chování tehdy funkcionáru, kteří posilují své děti na hodiny naboženství, za nepřipustné a ~~nezpůsobilé~~

Arcibiskup z Kapského města, Msgr. Mc Cann a arcibiskup z Durbanu, Msgr. Hurley protestovali proti rozhodnutí jihoafrické vlády, aby černé obyvatelstvo bylo vyloučeno z některých odvetví odevního průmyslu. Timto dalším odlukovacím nařízením se octne bez práce 47 tisíc černých dělníků. Takež řad průmyslníku se ozvaly hlasy proti tomuto zákonu, protože počet jiných dělníků nestaci zaplnit vzniklé mezery." ~~když~~ ^{když} odpírá zákonu spravedlnost nedovolit černochům, aby si vydelali na chleb, ať si pracují v jakémkoliv odvetví průmyslu."

V Bangalore v Indii se konalo výroční zasedání katolických biskupů Indie. V závěrečném usnesení biskupové odsuzují akci vlády za omezování počtu jako prostředku proti prelidnění a protikatolickou školskou politiku v komunistickém státě Keralá.

Známý malíř Pablo Picasso byl pozván, aby podal návrh na 62 okeničky pro ~~basili~~ ^{basili}ku Panny Marie v Meziers, blízko Rennes. Basilička byla za války významně poškozena, pochází z 15. století a plati za příklad renesančního umění. Picasso je marxista, ale projevil velký zájem o restauraci basiličky.

Výmluvná bilance

Pod tímto názvem uveřejnil vat. deník L'Os.Rpm. dodatečný komentář k moskevským oslavám 40.výročí VŘSR. Jak referoval komunistický tisk, při recepci na Kremlu 7.listopadu se ujal slova též ministr zdravotnictví ČSR Plojhar a velebil úspěchy, jichž prý komunistická idea se dočkala mž za 40 let své existence.

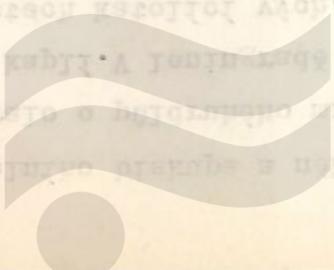
nejedl o tom, jde o vrahst
 Už Lenin v květnu 1909 *roznesil případ*, kdyby snad nějaký kněz vstoupil do soc.dem. strany; jak si tehdy říkala komunistická strana: "Můžeme ho připustit do našich řad, bude-li chtít spolu s námi se věnovat politické práci a bude-li věrně plnit dané úkoly a se nepostaví proti programu strany. Ale protiklad mezi základním duchem našeho programu a náboženským přesvědčením toho kněze musí zůstat jeho osobní otázkou, týkající se jen jeho..." Ministr Plojhar vystupuje jako předseda čs.strany lidové, která si říká katolická, ve skutečnosti však jedná jako komunista, a ~~nábožek~~, jak se zdá vůbec *ni nemí vidět možnost* ~~nebrání~~ protiklad *v jeho rukou* o němž už před 50 lety mluvil Lenin. Když ale některý kněz *savnitřně pozvedne* proti tomuto protikladu, pak je špiněn, obžalován, ze zradы, odsouzen nebo se mu brání vykonávat jeho kněžský úřad. Ministr Plojhar to může vidět kolem sebe v ČSR. Jak arcibiskup pražský Mons.Beran, tak i biskup budějovický Mons.Hlouch jsou mimo diecesi Komunismus i socialismus je neslučitelný s náboženstvím, tvrdí to všichni teoretikové marxismu, a před několika dny to opakoval sám tajemník Chruščev. Při tom však komunisté trpí náboženstvím, pokud dovede dávat jim službu podobnou práci jako ateisté: pomoc k oklamání a podmáňení si světa. ~~A kdo smí~~ *vrahst* ministr Plojhar to potvrdil svou přítomností na moskevské recepci. Ostatní biskupové, kteří odmítli sklonit koleno před komunistickým Balem a položit na oltář Césarův, co patří jen Bohu, ti jsou internováni a vězněni. Ministr Plojhar velebil úspěšnou bilanci komunismu. Je pravda, dlužno přiznat SS jisté úspěchy na př.na poli industrialisace a na jiných odvětvích života. Od r.1917 uplynulo 40 let, a za tu dobu ani jinde voda nestála. Ministr Plojhar jaké kat.kněz za kterého se stále vydává ještě, by však měl vědět, jaká je bilance VŘR na poli náboženském. Máme-li na mysli území SS je to bilance snad nejstrašnějšího pronásledování v dějinách Církve. A neméně smutná je bilance v zemích, které se octly pod sovětskou knutou. R.1922 Sověti podepsali mír s Polskem v Rize. Na území SS bylo 5 diecesí v Mohilevu, Kameňci, Žitomíru, Minsku a Tiraspolu. Každá diecese měla svého

sídelního biskupa a některé i pomocného, světícího biskupy. 340 kněží se staralo o půl druhého milionu věřících. Bylo otevřeno několik set kat. kostelů a kaplí. V leningradě existovala Církevní akademie a seminář. Ve větších městech katolíci vých. obřadu byli organizováni ve farnosti v závislosti na esarchovi. Na Kavkazu žilo několik desítek tisíc katolíků arménského obřadu. R. 1939, v předvečer druhé světové války, nebylo po těchto katolících ani stopy: biskupové deportováni nebo vypovězeni, kněží a věřící násilím rozprášeni a zůstalo otevřeno jen několik málo kostelů. Nechyběli ani opravdoví mučedníci, které komunistická justice odsoudila na smrt.

Po druhé světové válce se octly pod sovětskou vládou další katolické diecéze: v baltských republikách, v býv. Polsku vých. a na Podkarpatské Rusi, celkem asi 6-7 milionů katolíků. Zničení katolických obcí vých. obřadu tvoří nejstrašnější kapitolu sovětského teroru v bilanci náboženského pronásledování. 11. dubna 1945 byli v býv. vých. Polsku zatčeni všichni biskupové kat. vých. obřadu, spolu s 500 kněžími; semináře zavřeny a bohoslovci povoláni na vojnu. Skupina odpadlých kněží musela vytvořit Akční výbor pro návrat řeckokat. církve k pravoslaví. Tito odpadlíci vydali provolání věřícím, jež vyzývali k odpadu od Říma, a ukrajinské sovětské vládě. Návrat k pravoslaví je odůvodňován politicky. Není uveden žádný věroučný důvod. Politická jednota Ukrajiny žádá i jednotu náboženskou. Řecko katoličtí biskupové nechtěli uznat tuto skutečnost, dokázali, že nechápou situaci. Nedlouho na to sovětská vláda uzala akční výbor jako jediný orgán církevní správy a pověřila jej dozorem nad kněžími, zvl. nad těmi nespolehlivými. 300 kněží protestovalo u Molotova proti násilnému jednání akčního výboru. Protest zůstal bez odpovědi. Odvolávalise na náboženskou svobodu, kterou jim zaručuje ústava. Začátkem srpna byl svolán do Lvova t. zv. synod a ten vyhlásil návrat řeckých katolíků k pravoslaví. Tímto demokratickým způsobem byla likvidována řecko kat. církve ve vých. Polsku. Podobně krutá byly likvidace této církve na Podkarpatské Rusi. Biskup Mons. Romža byl zraněn při nastrojeném atentátu: ^{27. října 1947} do jeho kočáru úmyslně vrazilo sovětské vojenské auto; a když se zdálo že se uzdraví, byl usmrcen sovětskými lékaři. - Litva zakusila v letech 1939-44 trojí okupaci: sovětskou, německou a zase sovětskou. Rány prvních dvou vyvrcholily v třetí, která trvá dosud. R. 1939 bylo na Litvě 900 kostelů s 1.600 diecesními kněžími, 500 řeholními a 700 řeh. sester. R. 1953 zůstal jediný biskup Mons. Paltarokas a asi 700 kněží. O osudu řeholníků a řeh. sester není nic známo. Místo 300 bohoslovů

je jich dnes jen 75. - Tato opravdu výmluvná bilance dokazuje, že v SS je kat. církev odsouzena k pozvolnému vymření. Žádný poctivý člověk nemůže popřít tento fakt.

A nyní jakýsi kněz, zpronevěřivší se svému duchovnímu poslání začne velebit ty t.zv. úspěchy bolševické revoluce. Jeho přítomnost a jeho slova měly ještě oslavovat pouta, jimiž je spoutána ta nejsvětější z lidských svobod, svoboda náboženská.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
 **ústav pro studium
totalitních režimů**

... zprávy a aktuality z kat. světa a rozhovor o misijním úmyslu Ap. modlitby na měsíc ~~xix~~ prosinec: "Uprchlíci před komunismem na Dálném Východě".

VM V uplynulých dnech byla odevzdána sv.Otci kniha "Apoštolské nunciatury od r.1800 do r.1956". Autor knihy, Mons.Josef de Marchi, který pracuje na vatikánském státním sekretariátě a je docentem dějin diplomacie na papežské církevní akademii, podává chronologickou studii s daty a jmény vzniku a průběhu jednotlivých papežských nunciatur, a ~~další~~ ^{další} výhled do t.zv. papežské diplomacie.

Dopad tak deníku

průběžný

zádušní

Rím. V kostele San Andrea della Valle se konaly dnes ráno slavné ~~zádušní~~ bohoslužby za pokoj duše kard.Adeodata Jana Piazzza, který zemřel v sobotu večer. Rakev s tělesnými pozůstatky kardinálovými byla převezena do kostela už v úterý odpoledne. Přede mší svatou zpívali smuteční hodinky řeholníci bosí karmelitáni, jejichž řeholním spolubratrem byl kard.Piazza. Mši svatou sloužil ~~justičního~~ ^{necronomu} ~~zdejšího~~ ^{necronomu} kard.Roncalli. Liturgické zpěvy zazpíval papežský pěvecký sbor Cappella Sistina pod taktovkou ředitele Msns.Domenico Bartolucci. Bylo přítomno 8 kardinálů, dlicích právě v Rímě, zástupci italské vlády a kanceláře presidenta italské republiky, vatikánského státního sekretariátu, členové diplomatického sboru akreditovaného u sv.Stolice a četné jiné osobnosti. Kondukt po mši svaté vykonal děkan Posv.kolegia kard.Evžen Tisserant.. Rakev s tělesnými pozůstatky byla prozatím uložena v kostele sv.Terezie ^{zamířen} Otců bosých karmelitánů na Corso d'Italia.

Londýn. Anglický ministr školství G.Lloyd odmítl vyhovět žádosti katolických biskupů ~~zvýšit~~ ^{zvýšit} vládní subvence pro kat. školy z 50 na 75%. Biskupové byli donuceni k této žádosti, protože v Anglii stoupaly úroky z půjček a katolíkům by jinak nebylo možné založit nové školy, které jsou nutné pro stále rostoucí počet katolíků. Dřívější ministr školství ^{byl velmi nakloněn} ~~katolíků~~ školskému programu. Hailsman ^{věřící anglikán} předměstí Hammersmith prohlásil westm.arc.Mons.Godfrey, že za posl. 10 let katolíci této arcidiecese darovali na kat. školy 14 milionů liber. Tento obnos pochází v těsnou oč chudých lidí.

Amsterdam. V Amsterdamu zasedalo v těchto dnech ústředí Mezinárodních křesťanských odborových organizací. Jsou projednávány některé aktuální otázky projevivší se při vzniku společného Evropského trhu a růstem křest.odb.o organizací v Asii, Africe a jižní Americe. Je též na programu otázka spolu práce s budhisty a mohamedány: tito jsou ochotni přijmout zásadu křestu. odb.sdružení a někteří už zasedají i v předsednictvu zemského

Křesť. odbory se však nemíní zříci svého křesťanského ražení. Vznik a růst nových odboček v Asii, Africe a jižní Americe vede k tomu, že tyto odbočky dostanou více autonomní status. Křesť. odb. sdružení čítají před 4 a půl milionu ~~členů~~ pracujících, na východě se setkávají s velkými sympatiemi, většími než Mezinárodní ústředí nezávislých odborů. Mísi též být nalezeny nové formy spolupráce s tímto ústředím svobodných odborů, které pozvolna ztrácejí svou protináboženskou a protikřesťanskou ostrost. Usnesení amsterodamského zasedání budou předložena k schválení na mezin. skezdu, který se bude konat r. 1958

I
A
M

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Základní uprchlíci před komunismem na Dálném Východě

Otázka uprchlíků je důsledek nedostatečného a nespravedlivého vyřešení míru po druhé světové válce. Milionům lidí, ano ~~mladým~~ přímo většině obyvatelstva ~~státu~~, byla vnučena vládní forma nebo tyranie jedné politické strany, kterou ti lidé rozhodně odmítají, a nejen to, ta vláda žádá od nich daleko více, než co vlády obvykle žádají: nesnesou hlas svobodné oposice. Jedinou volbou pro mnohé pak je útěk z vlasti: aby zachránili holý život a osobní svobodu. Tak jsme tedy svědky milionů uprchlíků v Evropě, na blízkém Východě, a konečně i na Dálném Východě. Na materiální a duchovní bídě ~~k této poslední~~ - k uprchlíkům před komunismem na Dálném Východě - obrací naši pozornost prosincový misijní úmysl Apoštolátu modlitby. Číny, Korea a Vietnam. O počtu uprchlíků z komunistické Číny nemáme přesných dat, jsme odkázáni na odhad. Tak na konci druhé světové války čítala anglická kolonie H.K. něco přes půl milionu obyvatel. Dnes na též území žije 1.013 km^2 dva a půl milionu obyvatel: více než polovina ~~ještě~~ z Číny. Je pochopitelné, že nebylo možné dát důstojný příbytek tomuto řpoudu uprchlíků, chyběla nejen střechy nad hlavou, nýbrž i trocha té nejnutnější rýže. Přece však s velkou odhodlaností jak vládních úřadů, tak i náboženských společností, ~~a~~ zvl. kat. Církve a obětavých jednotlivců bylo uprchlíkům poskytnuto, co bylo možné, a současně byla a jsou hledána řešení otázky uprchlíků v nejbližší budoucnosti. Koncem r. 1954 Církev řídila v N.R. 12 středisek mezi uprchly, dále bylo otevřeno několik bezplatných lékáren a útulků pro děti. Tato neziskná práce vede mnohé z uprchlíků k víře v Krista. Další uprchlíci před rudou čínskou vládou se uchýlili na Formosu, Taiwan. Je jich asi ~~půl~~ druhého milionu: jsou to většinou vojáci a státní úředníci. Protože ostrov má daleko větší rozlohu nebyl dostatečně obydlen, není zde problém uprchlíků tak ožehavý. Na Formosu přišlo mnoho misionářů vypuzených z Číny, takže začáteční rána se změnila v požehnání. Církev roste a nabývá prestiže jak mezi uprchly tak i mezi domácím obyvatelstvem. Ve východní Asii, včetně Indonésie i východní Indii, jihovýchodní Asii: na Tchaj-wanu, v Japonsku, Korea. Exodus protikomunistických uprchlíků ze severní komunistické Korey začal brzy po druhé světové válce. Do r. 1950 jich odešlo na jih více než milion. Když skončila válka Severu proti jihu, počet uprchlíků vzrostl o dalších dva a půl milionu. Na pozvolném vyřešení korejského upchlického problému má velkou zásluhu pomocná akce S.A., a pak dary jednotlivců, zvl. amerických katolíků. Tím i v Koreji roste prestiž kat. Církve. Není divu, že ročně přibývá katolíků o 20.000. Celkem je v j. Koreji na 300.000 katolíků.

A bylo by jich jěště více, kdyby bylo více misionářů a materiálních možností.
V naší živé paměti je útěk nekomunistického obyvatelstva ze severní části Vietnamu po ženevské dohodě z če 1954. Ta rozdělila Vietnam, ale zároveň povolila odejít těm, kdo by chtěli do jiné části. Počet těch, kdo využili toh a odešli na jih se odhaduje na milion. A ~~bylo~~ by jich víc, kdyby komunistická vláda jim v tom nepřekážela ano jim pom hla prekonat potíže se stěhováním spojené, jak k tomu byla zavázána podle ženevské smlouvy. Z uprchlíků bylo 1.000 protestantů, 183.000 budhistů a 676.000 katolíků. Dvě třetiny všech katolíků, kdysi bydlících v sev. části opustili vše, šli raději vstříč bídě a nejistotě, jen aby unikli té komunistické svobodě. Ze všech částí světa přišly od katolíků pomoc vietnamským uprchlíkům, Ti si tak postavili 286 nových kat. obcí s kostelem a školou. I ve Vietnamu zůstává mnoho vykonat, ale ani v budoucnu je neopustí dobročinná ruka jejich bratří ve víře. Nezapomínejme ani my, m.p., na tyto uprchlíky před komunistickým terorem na Dálném východě - a alespoň modlitbou hleďme umenšit jejich materiální a morální bídou.

L.T.C.

1983

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnešní náš pořad je věnován kněžím. Uslyší referát: "50 let od encykliky *Pascendi*". Nejdříve zprávy z kat. světa.

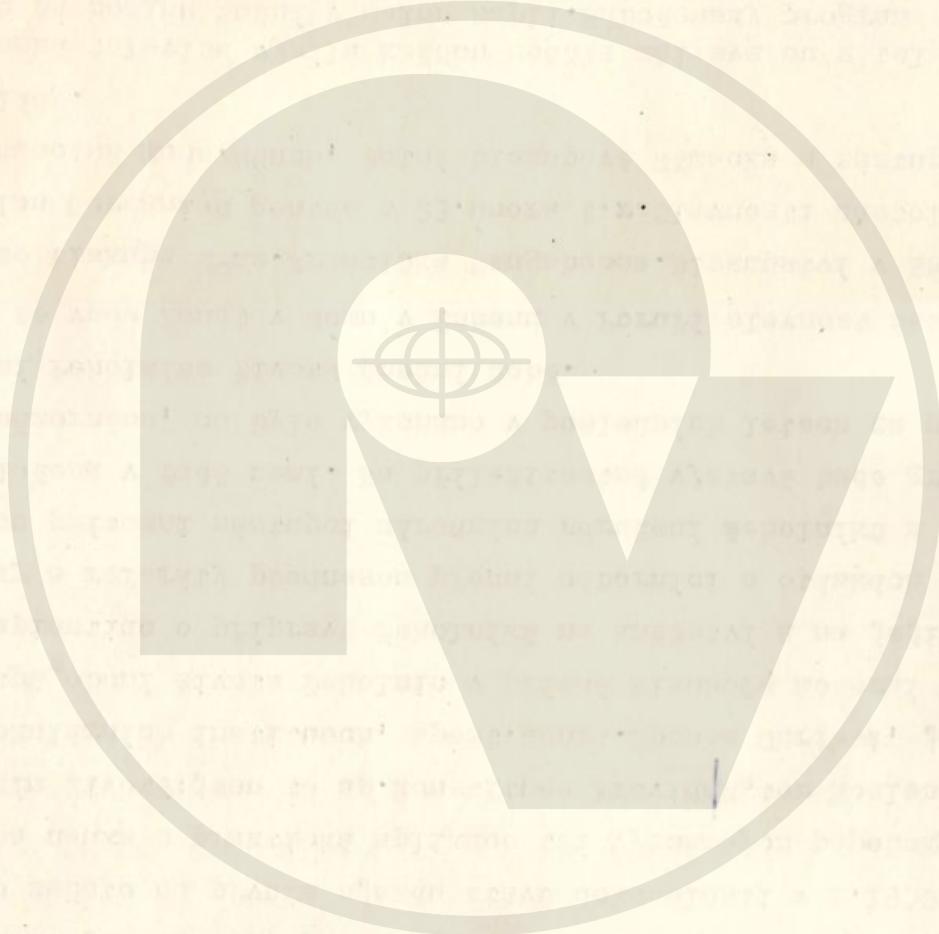
V.41. ~~Deník~~ Vat. deník lÓR přináší zprávu, že v hl.městě bolivijské republiky La Paz byla podepsána úmluva mezi touto republikou a Sv.stolicí o misích v Bolívii. Za sv.Stolici podepsal úmluvu ap.nuncius Mons.Umberto Mozzoni a za bolivijskou republiku ministr zahraničí a kultu Dr Manuel Barrau Pe-
laez. Úmluvou stat uznává dosavadní blahodárnou činnost Církve ve prospěch
áciho indiánského obyvatelstva a umožňuje Církvi pokračovat v této práci, nejen
domácku a mimo domácko, nýbrž se zavazuje, že ji bude ulehčovat a Církvi pomáhat. Na území jižní Bolívie se rozkládaly slavné indiánské redukce, založené jesuity v 17.a 18.
Od 8. do 14. prosince se bude konat v Římě ~~mezinárodní~~ sjezd stavů dokonalosti, o
otázkách řeholního života. Sjezdu bude vzdán hold prefektu Posv.kongregace
pro řeholníky, kard.Valerio Valerimu, který letos slavil 50 let kněžství
a který už léta moudře řídí úsilí o přizpůsobení řeholního života moderním
požadavkům. Sjezd dále doplní organizaci hnutí dokonalosti a apoštolátu,
jak bylo začato na prvním sjezdu stavů dokonalosti v r.1950. K nečně bude
osvětlena nauka a praktická aplikace tří významných papežských dokumentů
o řeholním životě: jsou to ap.konstituce ~~Provida~~ Mater Ecclesia z r.1947 o
t.zv. sekulárních instituech, apošt.konst.Sponsa Christi, jež byla příkladem
Sedes Sapientiae o přípravě řeholníků na kněžství a na jejich apoštolát.
Přednášky a referáty přednesou přední odborníci o otázkách řeholního života;
budou přítomni zástupci národních sdružení řeholníků a řeholnic, jež
byla založena v řadě zemí. Na příležitostné výstavě bude graficky a statis-
ticky znázorněno, co bylo vykonáno v posledních letech za pozvednutí a při
způsobení řeholního života dnešní době.

1. ledna se vede konat v domě v Essenu v Poruří slavnost nastolení prvního
sídelního biskupa Mons.Františka Hengsbacha. Biskupství v Essenu bylo založ-
zeno bulou Germaniae gentes z 23.února t.r. Slavnosti nastolení bude přítom-
men ap.nuncius Mons.Münch, četní biskupové Německa a zástupci zemské i spo-
lkové vlády.

Argentinská televise vysílá každou neděli mše svou z televizního studia, která se na hodinu změní v malou kapli. Ráboženský program se děje péčí diecésní rady Kat.akce mužů.

Ap.nuncius ve Španělsku Mons.Antoniutti posvětil a otevřel v Bilbau novou kat. školu. Je to první škola, kterou budou řídit členové řeholního sekulárního

rního insitutu Opus Dei, založeného před 30 lety ve Španělsku; Opus Dei se nyní úspěšně šíří i v jiných zemích.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

50 let od encykliky sv. Pia X. Pascendi

Papežská teologická akademie v Římě uspořádala 21.listopadu slavnostní zasedání. Na něm bylo vzpoměnuto 50. výročí vydání encykliky Pascendi Dominici gregis, jíž sv.Pius X. odsoudil bludy modernismu. O významu encykliky promluvil člen Akademie, dominikán P.Rajmund Spiazzi. P.Spiazzi nejdříve krátce shrnul teologické diskuse, jež předcházely vydání encykliky, a prohlásil, že vydání bylo naprosto oprávněné. I dnes by (právem) se proti oněm omylům postavili papežové, jak ostatně se postavil proti posledním výstřelkům modernistického ducha Pius XIII. v encyklice Humani generis z r.1951. P.Spiazzi srovnal obě tyto encykliky: obě obsahují moudrost evangelia a bojují za věrnost jemu, jsou projevem horlivé obrany pokladu pravdy, který Bůh svěřil Církvi. Podle obou encyklik pak P.Spiazzi poukázal na některá možná obnovení teologického bádání, aby teologie byla opravdu aktuální. P.Spiazzi v jedné základní teologii rozlišil teologii scholastickou, vědeckou, — teologii praktickou: vykládající pravdy víry v mluvenou řeč a teologii aplikovanou.

Teologie scholastická je i dnes teologie vědecká par exochen, ať už je to teologie positivní nebo spekulativní. Chce proniknout v poznání dogmatu a jeho vývoje, bádá v nekonečném poli zjevené pravdy, zapojuje se do práce církevních Otců i scholastiků, a kráčí dál ve stopách Učitelů Církve, svou metodou, induktivní i deduktivní. Filosofie, jež se přednáší v církevních učilištích, má být scholastická, obnovená a doplněná dějinami filosofií starých i moderních. Mádali to všichni papežové posl. doby od sv.Pia X. až po Pia XII. Druhý způsob teologie, která má být pěstěna dnes je teologie vykládající, přeložená, t.j. přizpůsobená schopnostem, potřebám a touhám dnešních lidí, zvl. laiků, kteří nejsou povinni ani nepotřebují studovat metodu čistě scholastickou. Ani tato teologie však nesmí ztratit svůj vědecký charakter. Může se rozvíjet s nutnou dávkou svobody, novým postojem, novou formou, způsobem. Bude podávána domácí řečí, při tom však nesmí se příliš vzdálit tradiční scholastické terminologie.

A konečně je zde teologie aplikovaná, která osvětluje a řeší základní otázky jež tíží dnešního člověka. I teolog má apoštolské poslání, je člověk vztatý z lidí své doby, a jim má nést slova věčné pravdy, jež zaslechl a jež pronikl svým studiem. Budou to nové Tomášovské "Questiones Quodlibetales". Teologie se musí stát duchovním postojem, habitus mentis, vnitřní světlo řídící. Pak bude

žívá aktuální a bude odhalovat tu svou účinnost a krásu. Současně musí být neaktuální, v tom smyslu, že nepodléhá měnlivosti doby a prchavým zájmům. To je první podmínkou její aktuálnosti, potom teologie je odlesk aktuality samého Krista, Věčného slova, jež se stále vtěluje a svým světem a božskou silou proniká vše lidské, aniž by se smísila s tímto lidským prvkemanebo se jím dala převládnout.Tak tedy teologie se vtěluje v době, mluví o Bohu lidem podrobeném času, a svá slova bere ze slov věčných.Vždy věrná sobě převyšuje věci,jež se hýbou a bouří ve velkém kolo běhu dějin, stává se opravdu životnou a aktuální v každé době, vždy svobodná a vítězící, jako všechny věci jež v sobě zahrnují věčnou hodnotu.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

..zprávy a aktuality z kat.světa, m. 1. aktualní: "Kou' sales. 347/1
 Řím. Město Řím se připravuje na důstojnou oslavu svátku Neposkvrněného Početí P.Marie. Vrcholem této oslavy budou slavné bohosložby v chrámech zasvěcených P.Marii, především v basilice P.Marii Větší, a pak t.zv.květinový hold P.Marii u sloupu Neposkvrněné na Španělském náměstí. Hold organisiuje Papežská akademie Neposkvrněné. Letošní hold bude mimořádně okázalý, protože právě připadá 100.výročí postavení sloupu: Sloup se sochou nahoře dal postavit na památku prohlášení učení o Nep.Početí za článek víry papež Pius IX. on sám osobně sloup odhalil v květnu 1857. Na letošní rok dále připadá 20. výročí konání tohoto květinového holdu: jeho původcem byl Mons. Carlo Constantini, který tehdy byl místopředsedou Akademie. Hold byl přijat římským obyvatelstvem s mimořádným nadšením, takže letos už patří k charakteristikám svátku Nep.Početí v Římě. Květinový hold začnou velení členové římských požárových stráží: s vysokého žebře položí kytici bílých květin až k nohám sochy vysoko na sloupu. O půl desáté vzdá hold město Řím: kard.vikář sv.Otce pro římskou diecesi kard.Micarini, provázený římskými vicegerenty, spolu s primátorem města Říma Tupinim. Po nich složí ke sloupu kytici květin vyslanec Španělska u sv.Stolice, římské farnosti a kat.spolky a tiče římanů.

VM. Dnešní L'OR věnuje svůj úvodní intervieuw, jež 22.listopadu poskytl tajemník KSSS Churščev americkému žurnalistovi Hearstovi. Taj.Chruščev se též dotkl poměru komunismu k náboženství. "Tvrzení taj.Chruščeva neobsahuje nic nového. Ještě dříve než komunismus přišel k moci v Rusku, mluvil podobně; a když se tam ujal vlády, pak mu nijak nebránila jeho hesla svobody a volnosti v tom, aby nepronásledoval náboženství násilím, soudním terorem, administrativní cestou, o nátlaku ve školách a tzv.vědeckých metodách ani nemluvě. Druhá světová válka znamenala povolení v pronásledování, alespoň odluky v poměru k pravoslavné církvi: komunismus Církve potřeboval. Po 40 letech se pravoslavná církev ocíla v takové situaci, v jaké byla za nejbolestnějšího cesaropapismu za Petra Velikého: Dnes soudruzi Karpov a Pazin řídí jmenem ateistické blády vnitřní záležitosti pravoslavné církve. A ty církve, které komunistický cesaropapismus nepřijaly, v SS nesmí žít. V SS tedy není odluka církvi od státu, nýbrž totální okupace církvi státem: náboženství není odloženo od politiky, nýbrž politice musí sloužit. Tak vypadá svoboda v SS svazu: je to svoboda otročit nebo mlčet. Jsem v tomto i nezájem.

Není sales. oratorie v Rusku - průběžné

347/2

Není palmaus!

Učňovský domov a orator "Marchese Teresa Cerini Torlonia"

Rím

V neděli 24. t.m. italská televize ve svém naboženském programu vysílala mši sv. z kaple nového salesiánského ústavu na Ponte Mammolo v Rímě.

Rozsáhlý budov Salesiánský orator "Marchese Teresa Cerini Torlonia" má již se plnou 120.000 m² plochy, na která jsou rozestavěny rozsáhlé budovy.

Senator Alexandre Cerini po druhém světovém konfliktu často na vštěvoval ruzná římská předměstí a viděl s bolestí zanedbanost tamější mládeže. Od myšlenky odpomoci tomu k činu nebylo daleko. A dnes mužeme

Není jenom maty, mnoho jiných s úžasem obdivovat [z části již hotové dílo], které tu vzrostlo jeho dobrodincům.

Komplex budov se nachází na Via Tiburtina, římském předměstí Ponte Mammolo, čtvrti, která bude tvorit tovární část města.

Účely ústavu jsou tedy jasné vyhraněny: v moderních dílnách chlapci = učni s křesťanskou výchou si ~~zavoj~~ osvojí řemeslo: mechaniku, elektrotechniku nebo elektroniku a tak si zabezpečí svou budoucnost.

Ovšem nedovedeme si představit skutečný salesiánský ústav bez hřistě, divadla, místností pro hry. Proto tento nový salesiánský dům má vlastní stadion se dvěma regulérními fotbalovými hřistí, s tenisovým hřištěm atd. a neschází ~~ne~~ krytá tělocvičná, vybavená různými potřebnými pokladami. Krasné divadlo s moderním zařízením i pro promítání panoramatických filmů poskytuje chlapcům z oratoria a učňům skutečně velké možnosti zdravého pobavení.

Dnes stojí již hotová orator s divadlem a kapli pro oratoriány.

Příštího roku, 1958, 100 let od první návštěvy sv. Jana Boska ^{v Römu}, zakladatele salesianu, bude v provozu i druhá část komplexu; učňovské dílny.

Uvedeme několik čsel, abychom aspoň částečně dali pojmem o velikosti díla: rozkládá se, jak jsem uvedli, na rozloze 120.000 m², jeho pruželí je dlouhé asi pulkilometru; výdaje, nepocítaje v to budoucí farní kostel sv. Dominika Savio a pozemek, který náležel dobrodinci, dosahuje 3 miliard italských lir. Řemeslnické školy pojmenou okolo 1.200 chlapců a divadlo má místo pro 1.500 diváků.

Toto skutečně kolosalní dílo se připojuje již k ústavům, které salesiani za pomoc svých dobrodinců a přátel postavili ve Věčném Městě.

I u nás ve vlasti salesiáni v poměrně krátké době měli dvě provinčie: česko-moravskou a slovenskou a úspěšně pracovali mezi naší mládeží, zvláště v Praze, Brně, Ostravě, až do zrušení řeholi u nás.

X

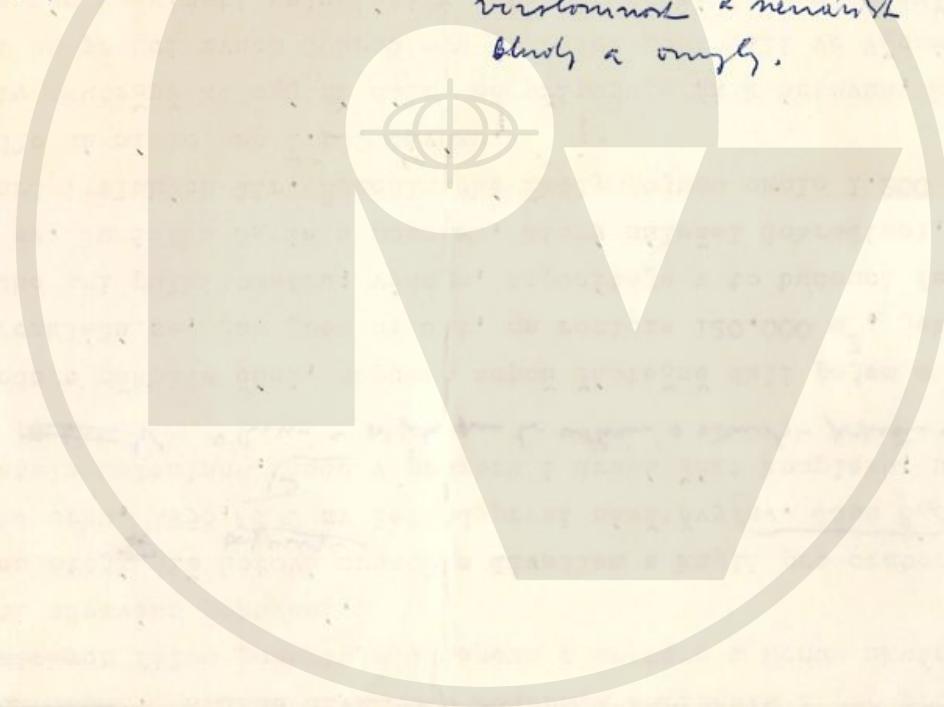
(čelní)

Vrbenský

2. Dalo bylo dcerám v roce 10. květnu; ~~je~~ br. René Tiberio a Alain Muller, gen. měst. salesiánům dnu 27. srpna a jeho nástupem v ^{první} ~~první~~ městě Römu se nařízly řepiny a následně ~~do~~ obnovu Genove. Tědy byl třetí polovině p.let. k. 1945-46 v Römu kostel - Genoveum salesiánům náro. hr. Dom. Savio v.

"Don Bosco, příkopek následovníků své a te mremi i mokvati následovní
ze hrdinou
smejšího hrdla, dle (apostolatu sv. Pavla k Římům) svého technika břestánskem
jdui (). Postane tedy novi generace slibující moudrosti, pravosti, dle
že žta s očima svý, a mohu v noci a v lichtu. Bratře to myslíte vše
založeno je vzděláním dobro "Zeměho mize"; aby' neper farsy ty. Moudrosti
ze půdavné výchovy, když mu v tom bratři skrývají a beroušti
vzdělání a moudrost
bratři a výchovy.

ze pětadvaceti
bratři

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnešní náš pořad věnujeme svátku P. Marie Neposkvrněné. Nejdříve si poslech. zprávy vat. rozhlasu.

Ve Vatikáně skončil dnes výroční duchovní cvičení, která začala v pondělí. Závěrečné požehnání, společné s plnomocnými odpustky udělil sám sv. Otec. Duchovních cvičení se zúčastnilo 7 kardinálů, řada biskupů, dílících v Římě a pak preláti papežského dvora a vatikánské a římské kurie. Kazateli duchovních cvičení italskému jesuitovi P. Anselmovi Aru, řediteli národnímu Apošt. modlitby Pius XII. udělil zvl. audienci. P. Aru dároval sv. Otci exemplář knihy Teologická a pastorační příručka Ap. modl", dále ročník 1957 italského Posla B.S.P. a kalendář Apoštolátu na rok 1958. - Ještě v sobotu dopoledne přijal sv. Otec v audienci soukr. knížete Saida šejka Faheda Solinala Sahda a skupinu členek italského hnutí kat. rolníků.)

Mariánský poutní kostel Witten u Innsbruku byl povýšen na basiliku. Slavnostti povýšení bude přítomen arc. z Mnichova kard. Wendel. Ve Wittemu je uctíván obraz P. M. zvaný od čtyř sloupů. Po dle zbožné tradice prvními ctiteli milosného obrazu byli 4 římskí legionáři legie "Fulminatrix - Bleskové". Dějinné záznamy vyprávějí, že první mariánský kostel ve Witenu byl postaven r. 1128. Dnešní kostel pochází z r. 1756.

Orgán východoněmecké jednotné socialistické strany Neues Deutschland uveřejnil článek jistého Dra. Güntera Heydena, který tvrdí, že sovětští souputníci dokázali, že neexistuje Boh. "Sovětské umělé družice mají velký význam nejen pro přírodní vědy, a pro politiku, nýbrž i pro filosofii a ideologii: dokazují, že meziplanetární prostor není podřízen ani Bohu ani žádným nadpřirozeným silám; je prý řízen vnitřním řádem a zákony zakládajícími se na hmotě."

Dr. Heden však nedodává, kdo onen vnitřní řád vytvořil a kdo hmotě dal její zákony. Jeho vědecký výklad je tedy zcela nevědecký: končí tam, kde otázka teprve začíná.

Sdružení kat. mládeže berlínské dieceše vyzvalo své členy, aby o vánocích vzpomněli modlitbou a také darem uprchlíků z komunistického východu.

Od 4. do 6. ledna se bude konat druhý národní sjezd národního spolku Mariina Legie v Bucaranga v Kolumbii. Je na programu studium rezolucí a výsledků sjezdu laického apoštolátu v Římě. Sjezdu Mariiny legie bude přítomen ap. nuncius Mons. Bertoli.

V Tájsku byla zřízena apoštolská déllegatura. Správce její byl jmenován Mons. Gordon, ~~editor~~ internunciatury v Indii.

Janek Černý

Na 8. prosinec napsala mlád.

f.M.

~~Glenk v roce~~ Neposkvrněná Početí, jehož svátek slavíme ale jehož liturgická oslává se letos v Církvi koná až v pondělí, nás učí, že Maria hned od počátku svého osobního života byla prosta dědičného hříchu; a to pro zásluhy Vykupitele Ježíše Krista, jehož matkou se měla stát. Dědičný hřích je hřich praotce Adama, přenášený na každého jeho potomka. Znamená oloupení o milost posvěcující, a jako následky zlou žádostivost, utrpení a konečně smrt. Maria, ~~však~~ třebas dcera Adamova, byla počata bez tohoto hříchu, v milosti posvěcující. Hned od počátku života byla dítka Boží a satan neměl na ni žádné moci. Nepoznala náklonnosti ke hříchu. Neustále žila životem svatým, neustále byla spojena s Bohem. Vždy stála otevřena Boží milosti. Byla celá krásná, lily mezi trní, byla červánky krásné, jako měsíc, jasné jako slunce, ale též hrozné, jako šik vojenský, sporádaný k boji; ~~zamčená~~ zahrada zamčená, studnice zapečetěná..

M. Ny. Šta

Touto svou krásou a vnitřním klidem je Maria Neposkvrněná ideálem a vzorem neporušené andělské čistoty. Není vzoru, který by mladistvá srdce plnil takovým ohněm svatého nadšení, na němž by se vzdělávala tak lehce a s takovou radostí, jenž by povznášel tak mocně k výšinám jako Panna bez poskvrny počatá. "Co potřebujeme je tato jediná duše, která ani jedinou krůpějí (nebyla potřísněna) mravní špíny, k níž bychom mohli hledet jako k ideálu ~~značené~~ duše v její neporušené čistotě a svatosti. Abychom byli lidmi, potřebujeme Imakulatu, Neposkvrněnou" - pravil kterýsi nevěrec, který sám v Nep. nevěřil. - Ut kejme se k Marii Neposkvrněné sami, a veďme k ní i naše děti.

K ní, hvězdě mořské, ať se učí pozvedat oči z nebezení, jíž ne může být - z těla metanuly, ~~přesněji řečeno~~ obrovského výššího ducha, v němž naděje.

Vypros nám o drahá Mátě, vypros nám o Marii, aby krásá podobná ti, v srdečích našich zářila; Tebe ctimě milujeme srdcem celým Maria...

"K P. Marii a jí k Ježíšovi", je heslo letosní velké přípravné noveny devítiletí, na důstojnou slavu jedenáctistého výročí příchodu sv. Cyriala a Metoděje na Moravu - 1963. Už třikrát vyhlásil (toto heslo) pan Opat Ondrák z Lisse u Chicaga, vždy v předvečer svátku slovanských apoštolů r. 1955, 1956, 1957.

Úmysly na rok 1957/58 jsou úmysly mariánské. Pan opat Ondrák měl k tomu dvě velké pohnutky: na příští rok připadá sté výročí zjevení P. Marie v Lurdech a pak ta velká změna k dobrému, jež nastala v Polsku; sami Poláci ji připisují přímuvě P. Mariě, jak ji o to prosily statisíce kat. Poláků v česnochové. Úmysly zní takto:

pro mě. Šta

Draží katolíci v Československu, krajané a exulantí!

Vstupujeme opět do dalšího cyrilometodějského roku příprav na slavné jubileum příchodu svatých věrozvěstů na Velehrad. Každého roku k svátku svatých bratří soluňských jsou vyhlašovány úmysly, jejichž vyplnění má přispět k duchovní obrodě československého lidu. Letos můžeme radostně zdůraznit, že podobná akce probíhá ve velkém měřítku v Polsku. Tam se již rozvíjí rozhodně svobodněji. Polští biskupové, vedeni Jeho Eminenci Štěpánem kardinálem Wyszyńskim, metropolitou-arcibiskupem z Varšavy a Hnězdná a primasem celého Polska, zahájili letos 3. května, po úspěšném roce Mariánském, spolu s celým katolickým Polskem u Panny Marie Čenstochovské na Jasné Hoře devítiletou duchovní nověmu k tisíciletému výročí pokřest'anání Polska. Slibili Matce Boží, kterou zvou Královnu Polska, že budou věrni Bohu, Ježímu Synu, kríži, evangelii a pastýřům a že budou všemožně usilovat o duchovní obrodu polského národa životem opravdu křestanským a především budou se snažit, aby každá duše v Polsku žila v milosti posvěcující. Kardinál Wyszyński za své nedávné návštěvy v Rímě oznámil Svatému Otci, že do roku 1966, kdy připadá milenium pokřest'anání Polska, bude Polsko nejkřest'anštější zemí na světě.

Kdo dovede chápát věci duchovní a vystihnut duchovní sílu, zajisté vidí v událostech, které se odehrávají v Polsku, nástup nové doby, éry křestanské, která vystřídá tento materialistický věk. Zároveň spatřuje v nich neklamné červánky dnu svobody, o nichž již tak nadějně mluvil také Svatý Otec ve svém letoňním velikonočním poselství, když závěrem pravil: "Tolik dusu církvi a touži po tom, aby se urychlil příchod dne, kdy Ty sám budeš vládnout a žít v srdcích lidských. Přijd', Pane Ježíši. Je tolik znamení, která dávají tušit, že Tvůj návrat není daleko." Tak mluvil Svatý Otec o velikonočích.

~~Ceskoslovenská sekce Vatikánského rozhlasu~~ **V Polsku se dějí velké duchovní převraty, které uprvují cestu svobodě a křesťanské obrody. Duchovní převraty se zajisté vyskytují také v Československu, i když v nemíře a světu ještě nejsou zjevné.**

Vyskytují také v Československu, když se zde mohou ještě nejsou zjevné. Až se v Československu dokáže něco podobného, co se děje dnes v Polsku po stránce náboženské obrody, pak takřka s jistotou můžeme říci, že éra svobody a křestanství je již na dosah, že je otázkou měsíců. Tohoto vývoje se vládci nevěry v Moskvě příliš obávají. Proto tak tvrdý režim vládne v Československu! Ale nezapomeňte! Loňského roku, 26. srpna, kdy ještě v Polsku vládl režim, jemuž se říká stalinský, necelé dva měsíce po kravavém potlačeném povstání v Poznani, se sešel na Jasné Hoře v Čenstochové u Matky Boží přes milion polského lidu. Byli tam přítomni polští biskupové, ale trůn kardinála Wyszyńskiego byl prázdny. Polsko prosilo Královnu Polska o pomoc. Za necelé dva měsíce přišla. Od té doby se v Polsku dýchá svobodněji, i když se nemůže mluvit o svobodě. Kardinál Wyszyński byl propuštěn v Mariánském měsíci a v Mariánský den. První jeho cesta do Varšavy vedla Čenstochovou. První mši svatou na svobodě sloužil na Jasné Hoře před zázračným obrazem Královny Polska, již, jak sám pravil, vděčí za osvobození. Tyto skutečnosti jasně také určují náš program.

Kdyby biskupové v Československu byli svobodni, kdyby nebyli vězněni či internováni a ostatním nebylo překáženo ve výkonu jejich arcipastyrského úřadu, zajisté by vás vyzvali, abyste další rok příprav na chystané jubileum cyrilometodějské učinili rokem mariánským a tak se spojili v jedinou útu k Matce Boží, králově nebe i země. Církev vzývá Matku Boží jako prostřednici všech milostí. Ona dala světu Krista. Ona může u něj jako Jeho Matka vyprosit nejvíce požehnání. Zajisté bude prostřednicí i svých dítek v Československu. Protože biskupové v Československu se

posvěcující. Kardinál Wyszyński za své nedavne navštěvy v Polsku oznámil Svatému Otcí, že do roku 1966, kdy připadá milenium po-křest'anění Polska, bude Polsko nejkřest'anštější zemí na světě.

Kdo dovede chápát věci duchovní a vystihnout duchovní sílu, zajisté vidí v událostech, které se odehrávají v Polsku, nástup nové doby, éry křest'anské, která vystřídá tento materialistický věk. Zároveň spatřuje v nich neklamné červánky dnů svobody, o nichž již tak nadějně mluví také Svatý Otec ve svém letošním velikonočním poselství, když závěrem pravil: "Tolik dnes ceká a touží po tom, aby se urychlil příchod dne, kdy Ty sám budeš vládnout a žít v srdcích lidských. Přijď, Pane Ježíši. Je tolik znamení, která dávají tušit, že Tvůj návrat není daleko." Tak mluvil Svatý Otec o velikonocích.

V Polsku se dějí velké duchovní převraty, které upravují cestu svobody a křesťanské obrody.

Duchovní převraty se zajisté vyskytují také v československu, i když v neznámém míře a světu ještě nejsou zjevné.

Vyskytují také v Československu, když vznáme mře a vše ještě nejsou zjevné. Až se v Československu dokáže něco podobného, co se děje dnes v Polsku po stránce náboženské obrody, pak takřka s jistotou můžeme říci, že éra svobody a křest'anství je již na dosah, že je otázkou měsíců. Tohoto vývoje se vládci nevěří v Moskvě příliš obávají. Proto tak tvrdý režim vládne v Československu! Ale nezapomeňte! Loňského roku, 26. srpna, kdy ještě v Polsku vládl režim, jemuž se říká stalinský, necelé dva měsíce po kravavém potlačeném povstání v Poznani, se sešel na Jasné Hoře v Čenstochové u Matky Boží přes milion polského lidu. Byli tam přitomni polští biskupové, ale trůn kardinála Wyszyńskeho byl prázdný. Polsko prosilo Královnu Polska o pomoc. Za necelé dva měsíce přišla. Od té doby se v Polsku dýchá svobodněji, i když se nemůže mluvit o svobodě. Kardinál Wyszyński byl propuštěn v Mariánském měsíci a v Mariánský den. První jeho cesta do Varšavy vedla Čenstochovou. První mše svatou na svobodě sloužil na Jasné Hoře před zázračným obrazem Královny Polska, již, jak sám pravil, vděčí za osvobození. Tyto skutečnosti jasné také určují nás program.

Kdyby biskupové v Československu byli svobodni, kdyby nebyli vězňeni či internováni a ostatním nebylo překáženo ve výkonu jejich arcipastýrského úřadu, zajisté by vás vyzvali, abyste další rok přípravu na chystané jubileum cyrilometodějské učinili rokem mariánským a tak se spojili v jedinou úctu k Matce Boží, královně nebe i země: Církev vzývá Matku Boží jako prostřednici všech milostí. Ona dala světu Krista. Ona může u něj jako Jeho Matka vyprosit nejvíce požehnání. Zajisté bude prostřednicí i svých dítek v Československu. Protože biskupové v Československu se ještě svobodně sejít nemohou a není jim možno vyhlásit tři úmysly na další rok přípravu pro chystané jedenáctisté výročí příchodu svatých Cyrila a Metoděje na Velehrad, které případně na rok 1963, uslyšíte vyhlášení těchto úmyslů od nás, z opatství Svato-vrakopoského.

Proto pro další rok přípravy na slavné výročí příchodu svatých Cyrila a Metoděje na Moravu se vyhlašují tyto tři úmysly, které jsou plně zaměřeny k cestě tolik doporučované Svatým Otcem a trpícími biskupy Československa: skrze Marii despet k Ježíši.

Úmysl první: Necht' všechni dobrý lid se každodenně obrací k Matce Boží o pomoc. Prosme Ji v modlitbách svatého růžence a dobrými skutky lásky vykonanými k Její poctě, aby vyprošovala u Svého Syna smilování a návrat svobody Církvi, jejím pastýřům, trpícím a celému národu, mír zemi, šťastný život rodinám a větší víru jednotlivcům.

Úmysl druhý: Všichni věřící necht' se zasvětí Matce Boží. — Denní Jí slibujme, že budeme u Ní hledat Jejího Syna a žít podle Jejího příkladu a Jejího přání, v milosti posvěcující, křest'anský budeme vést mládež a šířit kolem sebe křest'anské ctnosti, zvláště lásku neustále.

Úmysl třetí: Všichni věřící necht' zjevně jako bratři v Polsku oslavují Matku Boží jako svou královnu celého národa. Dokažme to poutěmi na Mariánská místa, ozdobou svatyní, chrámů, kaplí, soch, radostným zpěvem mariánských písni, veřejnou úctou při onění Anděl Páně, radostnou recitaci růženců a vúbec takovým příkladem žít, aby o lidech víry šla slova: To jsou dítky Boží, to jsou dítky Mariiny.

Katolici v Československu, krajané a exulanté! Když ve světě vše zklamává, když se bortí všechny představy a zdání, když koexistence podmilá naděje a politický vývoj tmaiv obzory, když deprese a ochablost chce vládnout v srdcích dobrých lidí, tu lidstvu zůstává neklamný maják naděje — Maria. Ona ukáže cestu v každé situaci, budeme-li Ji prosit, Ji se zasvěcovat, Ji oslavovat. Další roční údobí přípravy na cyrilometodějské jubileum necht' patří Marii — Matce našeho Spasitele a nebeské Matce naší. V tomto údobí bude také oslaveno sté výročí Jejího zjevení v Lurdech.

Dostávají se nám zprávy, jak se modlíté při vyzvánění modlitby Anděl Páně za své vězněné biskupy, kněze a přátele, jak muži smekají klobouky, když zvon zve k modlitbě. Slyšíme, jak zdobíváte Boží muka, sloupy, chrámy, jak hlasitým zpěvem chválíte Boha a jak šíříte skutky lásky. V duchu vám žehnáme. Žehnají vám zajisté také vaši arcipastýři, i když přes zdi žalářů a internačních ústavů nevidíte jejich ruku pozdvíženou k požehnání. Ale prosím vás, jistě i jménem jejich: rozmnožte a rozšiřte tyto akce lásky a zbožnosti. Vaše poutní místa zvláště v srpnu, v září a v říjnu necht' jsou zaplněná. Putujte na ně často, vícekrát, každou neděli, bude-li vám možno. Svatá Hora, Stará Boleslav, Římov, Svätý Hostýn, Frýdek, Šaštín, Hora mnichů u Užhorodu a jiná září poutní místa necht' jsou zaplněna věřícími, zpívajícími Mariánské písni a modlícími se svatý růženec. Každý Mariánský chrám, každá svatyňka, každý Mariánský sloup necht' je vámi ozdoben a okrášlen. A ještě na jednu věc bych rád upozornil: Před rokem zahájili jsme u nás v Lisle tažení modliteb svatého růžence. Jak snad víte, koná se u nás v Lisle už druhý Unionistický kongres v duchu památných sjezdů velehradských s cílem přispět k jednotě křest'anů. Přes sedm milionů růženců bylo již proneseno za tento cíl a za obrácení Ruska a jsou to modlitby z celého světa. Kéž by též katolické Československo se k tému modlitbám připojilo. Prosím o to všechny katolíky. Pomodlí se každý katolík v Československu za rok několik desítek růženců za tento cíl, pak miliardy růženců budou se za jednotu křest'anů a za obrácení Ruska nést z Československa. I v tom nastane velké obcování. Těmito růženci bude pak symbolicky okrášlena socha Panney Marie, která je u nás v Lisle a čeká, až bude moci být přivezena do svobodné Prahy na Staroměstské náměstí.

Katolíci v Československu: začněte ještě tyto dny velkou duchovní pout' k Matce Boží. Proste Ji, zasvěcuje se Ji, oslavujte Ji. Pozvete k této mariánské pouti národa všechny své známé. Každý necht' vezme do ruky růženec. Matka Boží vás vyslyší. Nedejte se odradit těmi, kteří vám rozumět nebudou a jímž se bude zdát vaše úcta možná i směšnou a vaše modlitby zbytečné. Lidé nevěry jsou vlastně lidé k politování. Vždyť jsou duchovně nevidomí. I za ně se modlete, nebot' oni také potřebují modliteb a lásky. Oni nevědí, že bitva u Lepanta a jiné historické bitvy, které znamenaly záchrannu civilisace, byly vyhrány také růženci. Oni nic neví o fatimském poselství.

Katoličtí krajané a uprchlíci: upravte si další cyrilometodějský rok podle vytčených úmyslů. (K vám, exulantů, budu mit v krátké době zvláštní výzvu.)

Závěrem chci vás ještě jednou všechny vybídnout: dokažte do 5. července 1958, že Matka Boží bude Královnou také československého lidu. Ona sama promění vaši vlast v království Svého Syna — v zem opět křestanskou a svobodnou. Záleží však na vás. My se k vám připojíme v modlitbách a práci pro vaše dobro.

Pozdravuji vás všechny v Kristu a Marii, zvlášt' vás, kteří jste v koncentrácích a vězeních. Kéž vaše utrpení, obětované Bohu prostřednictvím Matky Boží, urychlí dny národní svobody a nástupu křestanské éry, která přijde o to rychleji, oč více o ní budeme prosit, čím větší bude naše důvěra v Boží pomoc a pomoc Matky Boží. Spojeni s katolíky v Polsku a na celém světě si touženého cíle jistě vydobudeme.

**AMBROŽ LEV ONDRÁK, O.S.B.,
OPAT.**

Opatství sv. Prokopa, k 5. červenci 1957.

P slechněte si dnes zprávy z kat. světa a pak referát o chystané české národní pouti do Lurd. Město Řím oslavilo svátek P. Marie Neposkvrněné, Pdle jednoho z článků konkordátu mezi Sv. stolicí a Španělskem byla slavná mše svatá v basilice P.M. Sněžné sloužena v přítomnosti pap. legáta pro basiliku kard. Canaliky a velvyslance Španělska u sv. Stolice.-Na Španělském náměstí u sloupu P. Marie Neposkvrněné se konal tradiční květinový hold. Sloup byl odhalen právě před 100 lety postaven na památku prohlášení učení o Nep. Početí P.M. za článek víry za přítomnosti papeže Pia IX. Květinový hold se konal letos po dvacáté. Začali jej členové římské požárové služby, kteří s žebře položili kytici bílých květů až na sloup k nohám sochy P. Marie. O půl desáté byl hold města Říma: vykonali jej kard. vikář sv. Otce pro římskou diecesi a primátor města Říma Tupini, provázeni městskou radou. Po celý den pak přicházeli zástupci římských kat. spolků a organizací, anebo i jednotliví Římané a položili u sloupu svou kytici květů. Zmínky zasluhuje hold It. kat. akce, Sdružení it. kat. dělníků, zaměstnanců římských pouličních drah, a delegace chlapců mrzáčků z ústavu Dona Gnocchiho. Večer byly květiny odneseny do římských nemocnic.

V Římě byl dnes zahájen sjezd o otázkách řeholního života. Bude jednáno hlavně o dalších opatřeních k přizpůsobení řeholního života požadavkům dnešní doby. Sem patří především jednání o spolupráci řeholníků a apoštolátu řeholníků v jednotlivých zemích, a pak další studium papežských dokumentů o řeh. životě: Provida Mater Ecclesia o sekulárních instituech, SPonsa Chriti o řeh. sestrách žijících v přísné klausuře a Sedes Sapientiae o řeholní i apoštolské přípravě řeholníků.

V deníku Bonner Rundschau byla uveřejněn rozhovor s Pres. NSR Dr Teodorem Heussm o jeho nedávné cestě do Italie. O audienci u sv. Otce pres. Heuss praví, že audience měla velmi slavnostní ráz. Rozhovor se sv. Otcem se dál ve velmi přátelském duchu. Mluvili jsme o otázkách týkajících se jak Německ tak i mezinárodní situace."

1. května příštího roku bude zahájena pravidelná letecká linka mezi Lurdami a Birminghamem ve Velké Britanii. Doprát. Letecké spojení s Lurdami bude mít též Řím. Obě linky budou sloužit především poutníkům.

Arc. z N. Yorku kard. Spellmann oznámil, že ztráví vánoční svátky jako každoročně poslední léta mezi vojáky: na ostrovech Hawaï, v Japonsku, jižní Koreji na Filipinách, v j. Vietnamu. Odtud se vrátí do Ameriky přes Řím a Evropu.

Cár. rusk. kast. v ř. V. "Kult" putoval v polovině října do Říma. Poutník až do Lurd, Turík, atd. Situace však vlastně zůstala.

Historické předpoklady říjnové revoluce.

Komunisté mají tendenci mluvit o komunismu všem, co je s ním spojeno jako o čemsi jedinečném, řekli by spadlém s nebe, kdyby v nějaké nebe věřili. Tak odsoudili pro nebezpečný objektivismus autora dějin filosofie, jenž se snažil vysvětlit komunistické učení v rámci dějinných událostí a myšlenkových proudů 18. a 19. století. Také říjnová revoluce nepřišla bez dějinné přípravy a velmi poučné bude uvědomit si, jaké sily byly v činnosti v Rusku samém, když revoluce se připravovala.

Před sto lety, 1856, ruský katolík a jesuita P. Gagarin, jenž ruské záležitosti dobře znal, nýbrž měl i jakýsi intuitivní cit pro to, co mělo přijít, napsal jednou v Paříži: "Katolictví nebo revoluce, to je to strašné dilemma, které, jak se zdá ruští státní činitelé ještě nepochopili. Budou si jej však vidět vyvstávat před očima pokaždé, když budou chtít rozřešit jakoukoliv otázku." Jak to že P. Gagarin mohl dát diagnosi budoucí situace, tak přesnou a radikální, že ji dnes můžeme považovat za splněné proroctví? Chceme-li dát odpověď, musíme se vrátit do dějin velké, svaté Rusi.

Na začátku 13. století se s pouští Střední Asie přihnali na ruské pláně hordы mongolských nájezdníků, kteří podporování odvahou a štěstím byli schopni proniknout až pod hradby Vidně v dubnu r. 1241. Evropa z velké části byla uštěrena jejich drancování, kdežto Rusko skoro po pět staletí výkupnou obětí, za jejíž cenu západní vzdělanost a kultura se mohla klidně rozvíjet. Středisko života se přeneslo z kijevských plání do hustých a nekonečných severských lesů a tam z různých nově založených měst Moskva začala vyrůstat v nové středisko. Moskevské knížectví zůstalo odříznuto od západní kultury, jiný o jejímž vývoji a pokroku nevědělo skoro vůbec nic. Moskevská velkoknížata pomalu upínali svou moc, vyháněli ze země Tatary a na zabraných územích vybudovali obrovskou říši, nelidsky centralisovanou a skoro úplně odloučenou od ostatního světa. Právě tehdy se začalo mluvit o Třetím Římě, poněvadž právě první padl do apolinaristické herese a druhý, Cařihrad, pod vládu Turků. Tento předpoklad, že jsou jedinými nositeli pravé víry a mří prožretelnostního postání vede k tomu, aby se ještě více uzavřeli a odmítli veškerý styk se západem.

Nešťastná následky na další dějiny měl fakt, že Rusko se otevřelo západnímu vlivu, ažkdyž už bylo příliš pozdě a to k tomu ještě v době úplně nešťastné. Petr Veliký na začátku 18. století se rozhodl, že isolace Ruska od Evropy musí přestat. Rusko se otevřelo najednou a mezi zbožím, které Evropa měla tehdy pro ně k vývozu byl francouzský encyklopedismus, německý idealismus, zednářská nenávist ke katolicismu a rationalismus všech zabarvení. Staré Rusko právě tehdy vycházel ze svého staletého odloučení a nebolo schopno přesně rozlišovat. Proto během 18. a 19. století naivně přijalo a absorbovalo nejhorší výplody moderní Evropy. Ruská církev, rozkolná, i když křesťanská, nebyla schopna vést a osvěcovat, tím spíše, že právě tehdy zípela pod těžkými zákonami, kterými ji sasahovala náboženské politiky Petra Velikého a Kateřiny II.,

kteří ji degradovali na poslušný nástroj vlády. Západní ideje nepochybňě uspíšily kulturní a sociální vývoj Ruska, ale poněvadž lid nedovedl ocenit jejich užitečnost nebo škodlivost a poněvadž je nedovedl všeobecně asimilovat, zůstalo ještě velmi mnoho protichůdného ve starém carském režimu. V minulém století existovalo mnoho rozdělení na Rusi. Vedle neobyčejně bohaté šlechty tu bylo i velmi bídny lid, inteligence byla rozdělena na západníky a slavjanofily, kteří se stavěli proti všemu západnímu, byli tu i nihilisté i anarchisté a v lidi tisice sekt. Přesto Rusko neztratilo meškerou naději, že najde východisko z té kritické situace.

Rusko bylo tehdy na rozcestí a ze Západu měla přijít pomoc, mělo přijít rozhodující usměrnění. Avšak právě tehdy vznikalo nová jiné učení, jež bylo si se tehdy nové, ale ne původní, nýbrž sestavené z jeho nejhorších výplodů, z rationalismu a materialismu. Marx a Feuerbach, dva autentičtí synové Evropy 19. st. vymysleli a rozširovali filosofické a sociální principy dialektického a historického materialismu. Západ ~~jmennin~~ připravil a propracoval komunistické učení pro své vlastní upotřebení a sám Marx řekl výslovně, že komunismus ~~nebyl~~ ^{se nehnědí} delán pro Rusko. Ovšem Západ měl dostatek zkušeností, aby se vyhnul a odmítl nejzaší, i když logické, důsledky svých omylů.

V Rusku však byla situace docela jiná. Jeho sociální a politický vývoj šel opožděně za západním a děl se nerovnoměrně, carská vládní metoda pak upírala národu vzácnou zkušenosť vlastní vlády a svobodnou diskusi idejí. Po porážce v japonské válce a po bolestných zkušenostech ve válce světové lid si stále jasněji uvědomoval, že vylévá krev ne za své vlastní zájmy, nýbrž za zájmy cara. Proto ještě během války v únoru 1917 vypukla revoluce, liberální, demokratická, socialistická revoluce, která značila konec carského režimu, ale ještě ne úspěch komunismu.

Místo staré feudální společnosti nastoupili lidé noví odchování západní kulturou, mezi jinými i bolševici, když ještě v jasné menšině. Jejich vůdcem byl tehdy Vladimír Iljič Uljanov, narozený 22. dubna 1870 v Simbirsku, ^{ne Volze}, jenž se stal revolucionářem když mu bylo 18, aby pomstil smrt svého bratra Alexandra popraveného za účast na atentátu na cara. Později, aby se mohl lépe ukryt si vzal jméno Lenin. Od mládí studoval Marxovy spisy a přijímal jejich t.zv. vědecký socialismus s typicky ruskou vášní a nadšením. ~~MM~~ Lenin si nedělal s ničím velkých skrupulí, ideje měl jasné, takže při svém organizačním talentu a při všeobecné disorientaci po pádu carismu neměl velkých těžkostí energicky ovládnout situaci. Během osmi měsíců úsilovné práce bolševistická menšina se dobyla většiny, aspoň výkonnosti, když ne počtem. Tak došlo k říjnové revoluci namířené už ne proti carovi, nýbrž proti demokratickým politickým stranám.

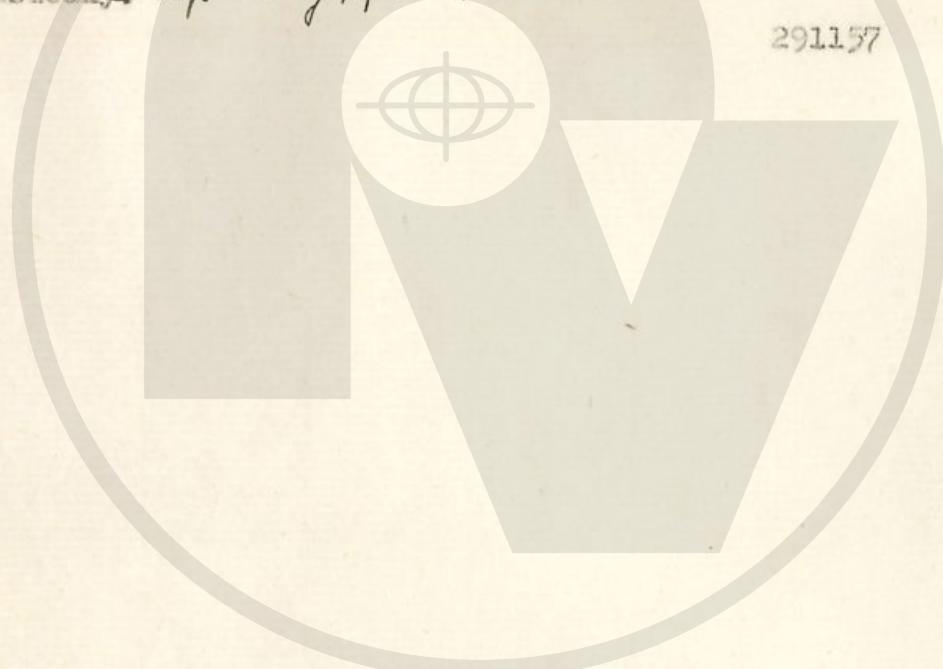
Ruský lid díl oddechl po prvních revolučních vlnách, jež jej osvobodily od carského jha a ukolébal se uskutečněním starého snu za zemi a svobodu, zemlja i vólja. Nepříjemně jej však probudila 7. listopad 1917, kdy se octl pod patou

Říj.n.rev. 3

nové diktatury, cizí jeho tradicím a jeho dějinám, totiž komunistické spolu-
práce, kterou Lenin, ne bez spolupráce určitých západních veřejných činitelů, přivezl ze Západu a kterou vnutil národu násilím a krvi.

Dnes, kdy celý svět cítí důsledky tohoto rezchodného okamžiku ve světových dějinách, nám maně přicházejí znova na mysl prorocká slova, jež před sto lety napsal P.Gagarin. Měl pravdu, katolictví nebo revoluce. Rusko nechtělo nebo nedovedlo si vyvolit první, nezůstalo než druhé a ještě dnes po 40 letech je-
~~cítit jeho důsledky. Zejména, žež apuštila revoluční~~

291157

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Peslechněte si dnes nejdříve rozhovor: "Historické předpoklady říjnové revoluce". Zakončíme zprávami z Vatikánu.

Zprávy: Vatikánská tisková služba oznámila že sv.Otec Pius XII. pronese i letos vánoční poselství k celému světu, a to v neděli 22.prosince. Poselství Pia XII. bude vysíláno vatikánskou rozhlasovou stanicí, k níž se připojí řada rozhlasových sítí Evropy i zá, oří.

Sv.Otec udělil včera v neděli zvl.audienci skupině poutníků z Rakouska. Pout organizovala redakce týdeníku Kirchenzeitung, vydávaného arcidiecesí vídeňskou a dicesí ze Sv.Hypolitu. K poutníkům, jichž bylo na 700 Pius XII. krátce německy promluvil: zmínil se o významu četby kat. časopisů: mají čtenáře vést k růstu ke křesťanskému životu a otevřít jejich srdce a mysl spolupráci s velkými zájmy Církve. Pout vedl světící biskup ze Sv.Hypolitu Mons. Frant Žák, který pochází z českých rodiců.

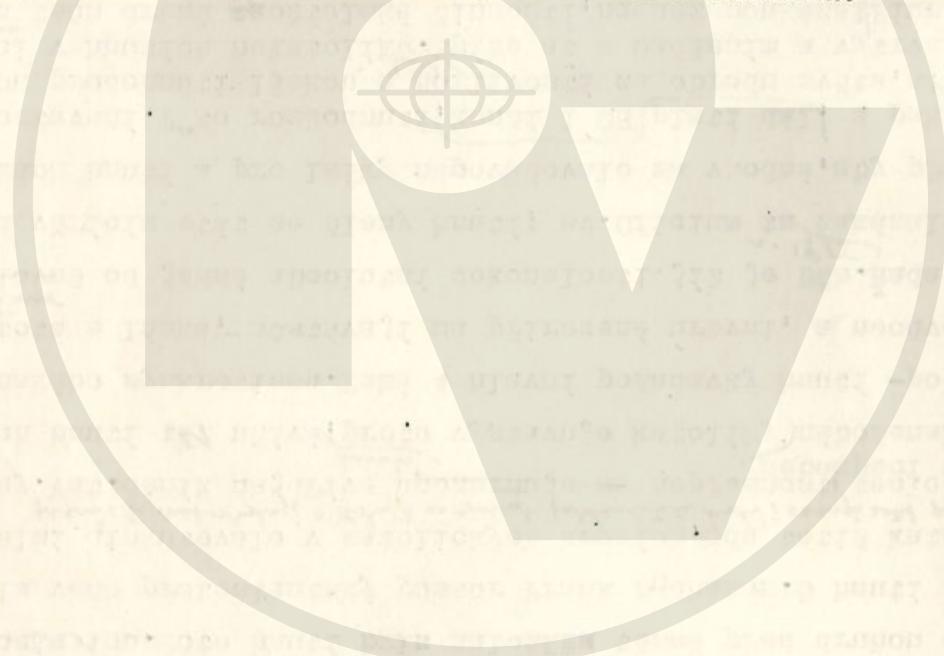
V.M. tak d. výzv. nebyl pro. gretta Dnešní lóš.Rom.věnuje svůj uvodník t.zv. Hnutí za mravní obnovu MOral rearment ~~assocation~~. Toto hnutí bylo založeno il těsně před druhou světovou válkou a je stále vede protestantský pastor Frank Buchanan. O hnutí se v posledních letech velmi diskutovalo v katolických kruzích, zda totiž katolíci mohou být jeho členy. Vat.deník nejdříve upozornuje na nepřesnosti teologických termínů, kterých hnutí užívá, proto vystavuje katolíky náboženské lhostejnosti a náboženského synkretismu. Také 4 hlavní požadavky hnutí - poctivost, nezlostnost, čistota a láska, zůstávají na přirozené úrovni, a neodvozuji svou hodnotu vyslověně od jedné absolutní dokonalosti. Jíž je Bůh. Řada biskupů zakázala svým věřícím stát se členy hnutí; sv.Oficium zakázalo kněžím účast

na schůzkách hnutí a pro laiky nepovažovalo za vhodné, aby přijali v hnutí přední postavení. To rozhodnutí končí l'OR platí dál, a pak praví: Katolíci kteří jsou prodchnuti láskou a horlivostí za obrodu světa, ať neoslabují svou práci v hnutích nekatolíků. Spíše ať s nadšením a vytrvale se venují některé z těch druhů apoštolské činnosti, na něž poukázal Pius XII. ve své allokuci k účastníkům sjezdu laického apoštolátu. Tak podají svůj přínos k příci o posvěcení světa - consacratio mundi, jež je úkolem laiků, a která příspívá k vybudování a zdokonalení tajemného Těla Kristova. - O hnutí je uvažováno už nyní pln. ně v jednom z mnoha možných směrů.

Diplomatické zastoupení království nizozemského u sv.Stolice bylo povýšeno z vyslanectví navelvyslanectví. Dosavadní vyslanec hrabě František de Marchand d'Ansembourg se stává mimořádným velvyslancem a zplnomocněným ministrem

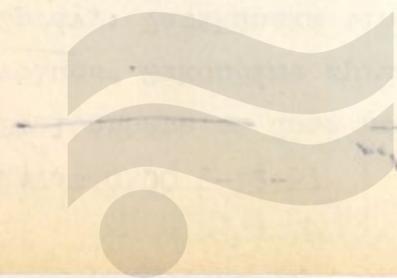
Listopadové číslo sovětského časopisu Veda a život přineslo článek člena Všesovětské společnosti pro šíření politických a vědeckých znalostí Garkavenka. Garkavenko v článku bez obalu naznačuje, že tak vychvalovaná náboženská svoboda je jen propaganální trik. "Komunismu se podařilo za 40 let změnit

ruský klerus, který dnes pokojně koexistuje s marxismem leninismem a se prokázal loyálním sluhou sovětského státu. Přesto zbývá ještě mnoho práce, píše, zvl. mezi mládeží, aby byla ~~žena~~ úplně osvobozena od zbytků náboženských pověr! Co komunisté učinili, aby znásilnili scědomí, vyplývá vý z četných statistik, které pisatel podává. Náboženské pronásledování tedy nikdy neustalo, dokazuje tím, protože SS, jak tvrdí Garkavenko chce být považován ^{a nesmí ustat,} za zemi, v níž masy se hlásí k ateismu.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Vášnici případu umlčení C. užlyte koncentr.

Komunismus a náboženství

Koncem listopadu přinesl světový tisk úplný text nebo alespoň části rozhovoru, který tajemník Komunistické strany Sovětského svazu Chruščev poskytl 22.listopadu skupině amerických žurnalistů, vedených šéfredaktorem a majitelem novinářského trustu "Hearst Newspapers" ^{W.R.Hearstem mladším.} Mluvilo se též o náboženství. "Víra v Boha odporuje našemu komunistickému světovému názoru," pravil m.j. Chruščev, "nikterak však nepronásledujeme lidi, kteří vyznávají náboženství, protože to je věcí svědomí každého člověka. V Sovětském svazu je církev odloučena od státu; je otevřeno mnoho kostelů, jednotlivé církve mají naprostou svobodu, nevměšují-li se do politického života státu. Jestliže duchovní budou spojovat svou náboženskou činnost s politickou agitací proti sovětskému zřízení, bude to porušení naší ústavy... Je dním slovem, nebudeme bojovat za Boží hrob. Nelze bojovat za hrob a rozsévat hroby po celém světě". Tak prý to dělali kdysi křižáci, a podobně to dělají ti, co se dnes ohánějí Bohem a Božími přikázáními. Na slova Hearstova, že nebylo v dějinách civilisace, nebylo velké země, která by nevěřila v žádného Boha, odpovídá Chruščev, že i v Sovětském svazu jsou lidé, kteří věří v Boha. "Nechť si tedy věří... Věřících je však stále méně a méně," zvláště mezi mládeží. "Lidová osvěta, šíření vědeckých znalostí a studium přírodních zákonů neponechává místa pro víru v Boha." Zajímavá je další otázka Hearstova: "Když my se odvoláváme k Bohu, dáváme své slovo, bereme na sebe duchovní závazky." Sovětský svaz nezná Boha, dohody zůstávají jen na papíře. Není to snad proto, že se nemůžeme dohodnout? Chruščev odpovídá dlouhou řečí: Je možné dovolávat se Boha a nedodržet slovo, dopouštět se nespravedlností a vyvolávat válku /jak prý to činí pan Dulles a jiní/, kdežto i když někdo odmítá Boha, může se důvěřovat jeho slovům a jeho boji za spravedlnost a mír. Tak to činí komunismus a Sovětský svaz. "Velmi si vážíme svých závazků, svého slova a nikdy své závazky neporušíme", pravil doslovně Chruščev. Zbytečné dodávat, že 40 let Sovětského svazu jsou plné věrolomnosti komunistů a že poslední episodou toho tak zvaného ~~míru~~ boje za spravedlnost je krvavé potlačení maďarského národního povstání. A stran Božího hrobu, o němž též byla řeč, nutno říci, že činnost komunistů v uplynulých 40 letech lze charakterisovat jako nepřetržitý boj, aby zmizela byť jen vzpomínka na hrob Zmrtvýchvstalého Krista. On je po 20 století viditelná záruka výsostné důstojnosti lidské osoby a její pravé důstojnosti.

Slova Chruščevova neobsahují nic nového. Komunisti mluvili podobně, ještě dříve, než se zmocnil vlády v Rusku. Po říjnové revoluci až do r. 1941 ani teoretická slova ani příkazy o způsobech protináboženského boje komunistům nijak nepřekážely v tom, aby nepronásledovali náboženství i násilím: "lidovou osvětou", "šířením vědeckých znalostí" a nejednou i soudním terorem a administrativní cestou. Až do roku 1939 komunisté se domnívali, že vyhladí náboženské předsudky, a co ještě zbývá ze zevnější církevní organizace. Byla to léta otevřeného pronásledování. R. 1939 ale komunisté pochopili, že administrativní a politický nátlak, propaganda a vulgární anti-klerikalismus neslouží účelu. "Náboženské předsudky" trvaly dál. Byla změněna taktika. Nátlak, kterému se nepodařilo církev zničit, měla nyní donutit církev, aby režimu sloužila. 4. září 1943 Stalin měl rozhovor s metro politou Sergijem, který nedlouho nato byl zvolen patriarchou. Pravoslavné církvi byl dopřán oddech. Ale i v tomto "novém kursu" sovětské náboženské politiky se dály "hrubé omyly". Odsoudil je sám Chruščev 11. listopadu 1954.

Ideologové komunistické strany vždy rázně žádali, aby stát byl odloučen od státu. Jen tak podle Lenina bude možné vyhladit vzpomínku na "ponížující a zložecenou" minulost, kdy církev musela sloužit státu a ruští občané státní církvi... Odluku církve od státu mají všechny sovětské ústavy, i ta, která platí dnes, a to v článku 124.

Po 40 letech od bolševické revoluce ale pravoslavná církev stojí vůči státu v zrovna takové situaci, v jaké byla za cara. Petr Veliký zrušil patriarchát, dal církvi synod a vysokého carského úředníka - prokurátora Svatého synodu - který v synodu představoval rozhodující vůli cara. R. 1917 byl patriarchát obnoven a r. 1943 jej sovětská vláda uznala. Prokurátor Svatého synodu sice podle jména zmizel, ale jeho úřad zdědil komunistický úředník, který zastupuje "záležitosti" pravoslavné církve v radě ministrů. Záležitosti ostatních církví - také katolické - zastupuje jiný úředník. Oba tito úředníci - jsou to Karpov a Pazin/nástupce Poljanského/ - řídí náboženské záležitosti jménem ateistického státu, odloženého od církve.

Kde je tedy ta odluka státu od církve? Ve skutečnosti zákony hledí oddělit náboženství od života, ateistická školní výchova vychovává ateisty a spolu se stranou - pro niž náboženství není soukromou záležitostí - usiluje o to, aby "náboženské přežitky" zmizely. Avšak dokud ta nezaniknou,

pravoslavná církev i ostatní náboženské společnosti, ať chtějí nebo ne, musí sloužit komunismu v Rusku i ve světě. Nechtějí odloučit náboženství od "politiky"^{bu}, nýbrž je dát do služeb komunistické politiky.

Protiklad mezi ideologickými principy, ústavou a skutečností může být překvapením jen tomu, kdo se domnívá, že komunismus se v praxi řídí svými zásadami. Pro důsledného marxistu je povolené vše to, co slouží zájmům t. zv. pracující třídy, nebo lépe řečeno: zájmům neomylných vykladačů oněch zájmů. Náboženství, ~~je~~ stále "opium lidu", je považováno za nástroj, jehož užitečnost závisí na osobách, jež ho užívají a na způsobu, jakým ho užívají. Náboženství je potíráno, zasypáváno urážkami, když ~~ak~~ se komunisté domnívají že je zbraní v rukou nepřítele; jakmile ale ~~nu~~^{toto opium} mají v moći, nebo se ~~te~~^{te ji má} domnívají, pak si ho beze všeho poslouží k svým cílům. Je zcela zbytečné dokazovat rozpor: náboženské společnosti, povolené v Sovětském svazu, nejsou svobodné a nezávislé, nýbrž jen nástroje v rukou systému a se systémem se musí zcela ztotožňovat: co chce systém to musí chtít i církve, co schválí systém, to musí schválit i církve.

Podobně jako odpověděl Chruščev šéfredaktoru Hearstovi, odpověděl komunisté hned od dne Říjnové revoluce. Taková byla odpověď Svaté stolici, když ta se chtěla zastat pronásledovaných pravoslavných. A když Spojené státy navázaly diplomatické styky se Sovětským svazem a žádaly ujištění o náboženské svobodě národů Ruska, tu se tehdejší ministr zahraničí Litvinov vytasil s články ústavy a se zákony, jež platí i dnes a o nichž mluvil Chruščev. Týtéž články sovětské ústavy uklidnily ^{za druhého světové války} prezidenta Roosevelta.

Jsou tedy zbytečné jisté otázky, protože dostatečnou odpověď dává tragická skutečnost, která se nezměnila, ani když Moskva přijala listinu Spojených národů, lištinu Lidských práv a třeba se stále ohání slovy o spravedlnosti, ~~ms~~svobodě a míru. Jsou to jen další důkazy o věrolomnosti, s jakou Sovětský svaz porušuje své závazky, své slovo, třeba je dal svobodně-

ústav pro studium
totalitních režimů

VM. Vatikánský deník l' Os.Rom. uveřejnil francouzský text alocuce, kterou sv.Otec Pius XII.k členům rady evropských měst. Alocuce tvořila novou výzvu hlavy katolické Církve za jednotnou a svornou Evropu."Silně centralisační charakter moderních států, který má za následek umenšení svobody měst a jednotlivců, vám připomíná ~~právnu~~ osobních hodnot před hodnotami hospodářskými a sociálními; společné dobro, cíl ~~státu~~^{to}, vrcholí v nezávislosti jednotlivce. Jedině společenství duchovních zájmů dovede trvale sjednotit lidi." Pius XII. proto vybízel k zdravému personalismu, t.j. k takovému pojetí státu, v němž osoba najde plné rozvinutí svých schopností a svobodně slouží společnosti, tento postoj nevede k planému idealismu, nýbrž je to nejrealističtější postoj, jaký je možný, protože podřizuje druhotné zájmy zájmům vyšším, odstraňuje egoismus apodezřívavost, jež příliš často jsou považovány za oprávněné. ~~Tento~~ ~~postoj~~ se nedomáhá výsad a souhlasí s nutnými obětmi, neustupuje před vytrvalým úsilím a dovede užít vhodných prostředků." Záverem své alocuce Pius XII. nabádal k vytrvalosti v hledání vhodných prostředků a organizací, které mohou přispět k vytvoření svorné a jednotné Evropy.

Nový York. 18.prosince přijede do poalského přístavu Gdyně švédská loď Vibyholm, která veze velký dar léků, potravin a šatstva polským katolíkům. Je to dar charitativní organisace amerických katolíků. Před odjezdem z Ameriky zásilku požehnal biskup poslkého původu Mons.Wyczislo, který je ředitelem am.chariatativní organisace; byl přítomen P.Eduard Synowiak, nově jmenovaný zástupce am.charitativní organisace v Polsku Catholic Relief Service. Arc. z Valencie ve Španělsku Mons.Marcellino Oleachea Loizaga, salesián, dostal darem od Sv.otce nový biskupský prsten. Mons.Loizaga daroval svůj prsten, aby byl prodán v dražbě a obnos darován ve prospěch postižených nedávnou katastrofální povodní. Monsignoru Loizagovi odevzdal prsten ap. nuncius ve Španělsku Mons.Antoniutti.

V Tangajice byla založena katolická charitativní organisace Tanganjika Catholic Welfare Organisation. Bude mít za cíl duchovní i materiální pomoc tanganjickému obyvatelstvu. Sekretářem organisace, založené podle vzoru organisace amerických katolíků, byl jmenován P.Gerard Grondin, z kongregace misionářů Maryknollistů, který pracuje v Tangajice od r.1949.

.. zprávy a aktuality z kat.světa.

VM. Svatý Otec Pius XII. udělil dnes ve středu v poledne obvyklou generální audienci v sále delle Benedizioni ve Vatikáně. Bylo přítomno na 5.000 poutníků a turistů, z Italie, Francie, Portugalska, Španělska i ze zámoří. Zmínky zasluguje skupina universitních studentek, které právě skončily kurs hnutí za lepší svět, dále důstojníci a studenti důstojnické školy pro po- hraniční stráže, skupina uprchlíků z Maďarska, skupina ^{důstojníků} vysokých argentinského vojska v čele s náčelníkem agr.generálního štábú generál major Leguizamón Martínez. *W. Dan John. gal. a hl. m. náčelník a bud. na mezi. sp. p. j. n.*

^o Mbaj. 11.října byla založena v Patně v indickém státě Bihar spolek kato- lických ošetřovatelek. Spolek je afilován k celostátnímu splku diplomovaných ošetřovatelek Indie. Tím se zvětší vliv kat.ošetřovatelek, kdykoliv budou v svědomí vázány odmítnou v nemocnicích ^{státní} atv. nebo soukromých asisten- ci při těch úkonem, které nekatoličtí lékaři čí ošetřovatelky přijímají, které však odporují zásadám křesťanské morálky. V Indii je z 8.000 diplomo- vaných ošetřovatelek 3.000 katolických. Nový spolek má již 1.500 členek. Kat.Církev má téměř při všech svých větších nemocnicích školu pro ošetřo- vatelky. *W. Dan John. gal. a hl. m. náčelník 7.*

¹ Tiruchirāpali. V T. bude postavena nová kat.nemocnice "Child Jesus Hospital Nemocnice dítěte Ježíška". V provizorních budovách, které už dříve patřily t.zv. Anglickému klubu, zaniknuvšímu při prohlášení nezávislosti Indie r. 1947 bylo za rok 1956 přijato 1.642 nastávajících matek a se narodilo 1115 dětí. V ambulanční lékárně bylo ošetřeno 22.024 nemocných. Při nemocnici bude i škola pro ošetřovatelky. *Nemocnice řídí františkánské misijní sestry Mons. Cavallery N.*

Kenye. Podle biskupa v Nyeri v Kenyi činnost teroristického hnutí Mao Mao přispěla k růstu kat.Církve a k zájmu o ni. Národ Kykuyu je neuspokojen, když musel tak dlouho trpět, hledá nyní nové cesty k záchrane a cítí, že Církev mu může pomoci. Tato pomoc spočívá v charitativní a výchovné činnosti. Personál dieceše biskupa Mons.Cavallery patří k mis.společnosti Consolata z Turina, spolu s nimi pracují bratří B.S.P. ze Spoj.států a řeh. bratří a sestry z Afriky. Dieceše má 12 domácích kněží. Sestry Nep.Početí mají 90 domácích sester, učí ve školách, pracují v nemocnicích a lékárnách; sestry řeh.společnosti Consolata řídí školu pro ošetřovatelky a učitelský ústav. Za uplynulý rok bylo pořádáno 25.000 dospělých.

Tyto nov. budovy mají mít pro 40 ^{pozdněji 40} metrů, a 22 kuriš pro děti.

Jan 1956 44 urč. 76.

Minulou neděli začal v Římě ~~další~~^{nový} sjezd o otázkách řeholního života. Hlavním cílem sjezdu je podat přehled o tom, co bylo vykonáno za poslední léta pro přizpůsobení řeholního života požadavkům moderního ~~života~~^{obry}. Sem patří tři významné ap.konstituce Pia XII. o řeh.životě: Provida Mater z r.1947 o sekulárních institutech, Sponsa Christi o řeh.sestrách žijících v přísné klausuře a konečně Sedes Sapientiae o řeholní i teologické přípravě řeholníků. K dodažení přizpůsobení a koordinace řeh.apoštolátu řeholníků i řeh.sester byly ve víc než 25 zemích založeny ~~výšší komise~~ řeholníků i řeh.sester, které ~~pracují v příslušných odborech a vzdělávání duchovního stavu~~ pracují ~~v přímo závislosti na sv.Stolicí~~ ~~na sv. Stolici~~.

Účastníky sjezdu přijal sv.Otec Pius XII. ve zvl. audienci v pondělí ráno.

Ve francozské alocuci pojednal o mnohem, o čem bude na sjezdu jednáno blíže: o ~~životě~~^{zkušebně} dokonalosti křestanské vůbec, o jejím uskutečnění v ~~stavech~~^{zkušebně} dokonalosti a konečně o vztahu řeholní společnosti vůči jejím členům, mezi sebou a konečně o ~~vztahu~~^{lyciu} se sv.Stolicí.

"Pojem dokonalosti v přesném smyslu slova není totožný s pojmem stavu dokonalosti; je možné setkat se s hrdinným stupněm ~~dokonalosti~~^{zkušebně} i mimo stav dokonalosti. ~~Máme dokonalost~~^{Na myslí} touha po dokonalosti jako trvalý stav, v němž se duše nespokojí tím, že splní povinnosti uložené pod hřichem, nýbrž se zcela odevzdá Bohu, aby ho milovala, jemu sloužila, a se k ~~zkušebně~~^{téměř} cíli zasvětí službě bližního. Dokonalost veškeré svobodné lidské činnosti spočívá v dokonalém přilnutí k Bohu, v ~~zkušebně~~^{spojení} s ním. Tato jednota se uskutečňuje láskou. Každý křesťan je vázán usilovat o tento ideál, ale dokonalým a bezpečným způsobem se uskutečňuje v třech stavech dokonalosti, jak jsou definovány v círk.právu a v ap.konstituci ~~Provida Mater~~^{Zvl. ap.konst.} o sekulárních institutech otevírá přístup k stavu dokonalosti velkému množství duší, které dnes touží po dokonalém životě. Myslíme zde na tolik mužů a žen všech sociálních tříd, kteří zaujímají v moderním světě nejrozmanitější zaměstnání a úkoly, a kteří z lásky k Bohu a aby sloužili bližnímu, zasvěcují Bohu svou osobu i celou práci. Zavazují se k životu podle evangelických rad soukromými ~~zkušebně~~^{zkušebně} sítě o nichž ví jen ~~Křesťanek~~^{Bůh}, a se nechávají vést v poslušnosti a chudobě osobami, které k tomu pověřila Církev. Žádný ze základních prvků křesťanské dokonalosti nechybí těmto mužům a ženám; jsou jí opravdu účastní, i když snad nejsou zapojeni do žádného ~~právního nebo kanonického~~^{zákonem} stavu dokonalosti - Je jasné, že pojmen křesťanské dokonalosti ve srovnání s podstatně ~~jiných~~^{jiných} prvcích své definice a svého uskutečnění nepřipouští žádnou obnovu či přizpůsobení. Avšak protože

okolnosti moderního života jsou podřízeny hlubokým změnám, žádá přizpůsobení i způsob práce ve světě. Než i uprostřed materiálních dobr/~~a~~ jistého pohodlí ~~lidé se nesmějí~~^{ne. my} vzdálit od úplného zasvěcení sebe sama Bohu a neustále dávajé Bohu oběť sebe sama bez výhrad.

V druhé části své alocuce Pius XII. jednal o otázkách přizpůsobení a obnovy stavu řeh. dokonalosti. O jejich členech sv. Otec pravil, že mají podobně jak lidé vě světě, ano ještě více, hledět se spojit s Bohem láskou a se mu zcela obětovat, mají napodobovat a následovat Krista, jeho nauku, život a kříž, zasvětit se Kristovu dílu, Církvi, jako vybrané a aktivní údy Tajemného těla. Není jim však zakázáno myslit na obnovu a přizpůsobení prostředků, jak splnit onu základní povinnost; při tom však se nesmí provinít nedostatkem úcty k tradici, nezpronevěřit se předpisům svých pravidel a stanov. Podřízení ať zachovávají řeholní kázen, jež jim zakazuje připisovat si to, co patří do pravomoci představených; ať ze své iniciativy se nedávají do reforem, o které se mohou pokusit jen se svolením představených.

Pius XII. dále podrobil kritice některé předsudky proti řeholní poslušnosti. Hnutí o přizpůsobení způsobilo zde jisté napětí, ne z nedostatku upřímné touhy po dokonalosti poslušnosti, nýbrž proto, že se zdůrazňovaly některé stránky, ~~jejichž~~ odstranění by si přáli i seriózní a svědomití řeholníci. Zvláště se vytýká, že poslušností se ocítá v nebezpečí lidská důstojnost řeholníka, že se brání v uzrání jeho osobnosti a že se pokřivuje jeho poměr k Bohu. Proti těmto námitkám Pius XII vyzvedl význam pravé křesťanské poslušnosti a pokory: tato ctností nejen že neurážejí důstojnost toho, kdo se jím podrobí, nýbrž jej vnitřně osvobozuje a mu dávají vidět jeho podřízenost ne jako vnější nátlak, nýbrž jako odevzdání sebe do rukou Božích; vůle Boží je mu vyjádřena viditelnou autoritou těch, kdo mají právo mu poručet. "Církev považuje poslušnost ~~jako~~ prostředek ^{ne. my} vést člověka k Bohu. Pohnutka ~~je~~ je touha po spojení s Bohem a růst v lásce, a proto představený není překážkou mezi Bohem a podřízeným a poctu ^{ne.} vzdávanou Bohu neodvádí na osobu představeného. Představený může poručet jen ve jménu Božím a mocí svého postavení, a podřízený je povinen poslušnosti jen z lásky ke Kristu, ne z pohnutek lidské užitečnosti anebo že se to sluší, tím méně z donucení. Proto v poslušnosti si uchová radostný postoj toho, kdo stvrzuje úplné odevzdání sebe jedinému Mistru, tím že den co den vykoná svůj konkrétní úkol, daný představeným". - Závěrem alocuce Pius XII. promluvil o otázce vzájemných vztahů

mezi řeholními společnostmi."Existuje jisté společné vyšší dobro, které předpokládá, že ~~ježkyně~~ každá řeh. společnost hledí mít ohled na druhé řeh. společnosti, aby se přizpůsobila, ~~požadavkům~~, ~~probleme~~ jisté koordinace: ta nese s sebou, že se řeh. společnost dovede něčeho zřeknout v zájmu obecnějšího dobrého. Stran vztahů řeh. společnosti se Svatou stolicí Pius XII. prohládil, že musí zůstat neporušena práva sv. Stolice, protože se zakládají na ustanovení Krista samého: Církev je jen přesněji vyjadřovala. Jestliže každý věřící má respektovat tato práva a se jim podřizovat, pak členové řeh. společnosti mají v tom být vzorem. Je tedy nutné hledat a udržovat styky s Římem. Mají-li být prospěšné, musí být plné důvěry, upřímnosti a poslušnosti... Mnozí připisují sv. Stolici tuhu po centralisaci. Slovo centralisace může znamenat způsob vlády, jež chce vše vyhradit sobě, o všem rozhodovat, vše řídit a která podřízené redukuje na pouhé nástroje. Taková centralisace je cízí duchu Svaté stolice. Avšak sv. Stolice se nemůže zříci svého práva a povinnosti být středem řídícím Církev. Ponechává řádně ustaveným představeným iniciativu, jak to předvídají pravidla nebo stanovy, avšak si musí vyhradit své právo dohledu a toto právo musí i vykonávat.

~~Svatý Pius XV. udělil náročnou audienci členům Mezinárodní rady pro otázky honibysky, a k nim krátce promluvil francouzsky o otázkách z jejich dnešní doby~~
V rámci našeho kněžského pořadu vás seznámíme s salukcí sv. Otce o otázkách řeholního života. Nejdříveně kolik zpráv.

Svatý Otec Pius XII. udělil zvl. audienci členům Mezinárodní rady pro otázky honibysky, a k nim krátce promluvil francouzsky o otázkách z jejich dnešní doby. Novým apoštolským nunciem v středoamerické republice Panama byl jmenován Mons. Luigi Punzolo, tit. arcibiskup ze Sebastey, dosavadní ap. nuncius v Paraguaji. Mons. Punzolo působil nějakou dobu ~~1933~~ na ap. nunciatuře v Praze; byl jejím sekretářem a pak i chargé d'affaires.

Do Japonska přijel Gabriel Marcel, známý spisovatel a filosof francouzský. Bude mít serii přednášek na různých universitách na pováni Mezinárodní filosofické společnosti. Gabriel Marcel se vrátil k praxi kat. víry když mu bylo 40 let, patří k předním osobnostem francie katolické.

8. prosince se konalo v Nijmegenach v kostele sv. Augustina slavnostní závěrečné zasedání procesu blahořečení sl. Božího Tita Brandsmy, kněze karmelitána, který zemřel v pověsti svatosti v konc. tábore nacistickém.

Akta procesu byla odeslána Posv. kongr. obřadů do Říma, která zahájí svůj apoštolský proces.

Znaly jistě v cík. duchovní Josef Lortz učinová v přes 70 let.
mim.

foto F. Štěp.

J. L. Štěp. na mimořádném konciliu, Řím

toto foto

je odložené v dejišti reformace, a jde zde o kdo "Vatikán" reformace
minula 8 letem zjevně prozrá mení řek. & p. archiv.

Circa

XX

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Poslechněte si referát o týdnu franc.kat.intelektuálů "Odkud je život?"
Nejdříve zprávy.

Sv.Otec Pius XII. přijal ve zvl audienci členy zemské vlády ostrova Sardínie,které vedl president zemský Botzu.Pius XII setrval krátce se svými návštěvníky v srdečném rozhovoru a pak všem udělil své ap.pož.

Vatikánská tisková služba oznámila,že říchá ~~vánoční~~ půlnoční mše svatá, kterou sv.Otec Pius XII. bude celebrovat o vánoční noci ve své soukromé kapli, bude vysílána rozhlasem,Bude ji vysílat vat.rozhlasová stanice,k níž se ~~jistě~~ připojí i řada rozhlasových sítí Evropy.Jak jsme už oznámili,TV západní Evropy vysílá slavnou půlnoční mše svatou z opatského chrámu Otců benediktinů v Maredsous v Belgii.

V basilice sv.Jana v Lateráně byla dnes na svátek sv.Lucie sloužena tradiční mše svatá za Francii, na poděkování za konversi krále Jindřicha IV!Msí svaté byl přítomen kard.Aloisi Masella, velvyslanec Francie u sv.Stolice, četní arcibiskupové a biskupové a mnoho členů římské franc.kolonie, Dnešní L'Os.Rom.přináší úvodník pod totulem "Náboženství v zemích lidovědem kratických".Článek je komentářem k slovům člena Všesovětské společnosti pro šíření vědeckých a politických znalostí Garkavenka, že v SS už náboženství neexistuje.Právě naopak,protože náboženství v Sov.svazu stále žije, komunisté hledí přetvořit náboženské společnosti v nástroje komunistické propagandy ať uvnitř v zemi nebo i v zahraničí.V SS a v lidovědemokratických zemích-ústavy mluví o rozluce Církve od státu,ve skutečnosti však Církev musí sloužit státu a náb.svoboda je omezena na svobodu konat bohoslužby.

Vat.deník pak na několika statistikách ukazuje jaká je náb.situace v kom.zemích,jako v Albánii,Bulharsku,ČSR,Maďarsku,po letech pronásledování,a pak končí:Komunismus ve svém postoji k náboženství a zvl. ke kat.Církvi se nijak nezměnil.I dále je Církev pronásledována občas násilím,a/nebo aspoň zákony a nařízeními,jež mají za cíl udusit a zničit náb.život; lež a ocerňování jsou legalisovány jako systém boje,mravní nátlak, a uznají-li komunisté za vhodné i fysický, to jsou zbraně nelítostného boje,þ němž chvílkové a spíše zdánlivé přestávky slouží jen k tomu,aby se připravil nový útok.V tomto dramatu 20-století Církev brání pravdu,jméno a zákon Boží.Je to též svědectví a obrana pravé lidské důstojnosti."

Kat.anglický časipis The Universe organuje sbírku ~~Yehuda~~,z jejího výtěžku budou zaslány vánoční balíky ~~misionářům a opuštěným kněžím v horách walasky~~
~~Oravské~~
~~založený~~
~~horách Valašský~~
~~horách Valašský~~

* není tří jiné publikace nij. vyd., nýbrž i měs. a ročník. Veltins když je a ještě uvede
národní mládežnické, když je, třebaže i vlastnosti vlastnosti vlastnosti
Co je život? 34/72

Minulý měsíc, od 6. do 12. listopadu se konal v Paříži Týden francouzských katolických intelektuálů. Měl za heslo "Co je život". 28 předních francouzských katolických vědců, geologů, biologů, psychologů, filosofů i teologů pojednalo o otázkách souvisejících s problémem původu života; jako "Odkud pochází život, - vývoj a vývojová teorie, Zvíře a člověk, Může člověk změnit člověka, Biologie a humanismus, Smysl a nedostatek smyslu života a konečně život ducha; aby bychom jmenovali alespoň hesla jednotlivých zasedání.

Podáme alespoň krátký přehled o myšlenkách které byly nahodzeny spíše než vyřešeny. Byly totiž konstatovány více meze věd než její pokroky.

Týden zahájil pařížský arc.kard. Feltin: "Církev přeje vědám a jejím bádáním člověk, který odhaluje svět se nestaví proti Bohu, nýbrž je jen poslušen příkazu Boha Stvořitele, aby si vesmír podmaňoval. Mezi pravdami zjevené víry a vědou nemůže být protiklad. Právě naopak dokázaná vědecká fakta mohou se stát vzácnými pomůckami k vysvětlení zjevené pravdy, tak jako víra může uchránit vědce před zbytečným blouděním.. Věda není klíč ke štěstí. Vědecký pokrok nese s sebou mravní otázky rádu, které vědci nedovede rozřešit a ani vědec neuniká diktátu mravních zákonů. Je tedy nutná spolupráce mezi moralistou a vědcem".

V zasedání "Odkud je život?" prof. geologie na universitě v Alžíru Terrier datoval život až ve formě železitých bakterií nebo modrých řas do doby před 3 miliardami let. Odkud se ale tyto vzaly, na to odpověděl nedovedený, že tomu je možné vytvořit život, živou buňku mluvil ředitel biologické laboratoře

při Kat. ústavu v Lyoně Delsol: Biologové přijímají možnost vzniku živé hmoty z neživé, ale tato domněnka ještě není dokázána. "Biochemie nemůže dokázat. Virus není odpověď, doplnil P. Moretti, ředitel laboratoře isotopů při pařížské lékařské fakultě. Existují stupně života, avšak je to gradace mezistupeň, neexistuje demografická linie, spíše hranice. Vývoj je fakt, ukazuje jej paleontologie, avšak tento vývoj se zjevuje jako rychle běžící film, jemuž ale chybí vlastní, nejdůležitější obrázky: vidíme pohyb, ale detaily schází.

Objevení života na konci strukturálních změn je slučitelné s dogmem stvoření. Stvořitelský čin je vztah závislosti stvořené věci na jejím Stvořiteli. Stvořitel dává vše: bytí, jeho udržování, jeho vlastnosti, budoucnost, evoluční potenciál, svobodu. Stvoření a vývoj nestojí proti sobě. Leží na dvou rozdílných polích.

Jestliže se tedy jednoho dne dokáže, že hmota během tisíciletí se vyvinula v živou, pak věda objeví jen mechanismus, jehož použil Bůh, objeví realis ci v čase Božího věčného trvárcího činu.

Tato myšlenky o vývoji a vývojové teorii doplnil dominikán P. Dubarle. V této otázce je pro katolíka směrodatným učením encykliky HUMANI GENERIS. Tam čteme dva základní postoje, které nijak nejsou v rozporu s dnešním stavem vědy:

- ✓ Není vědecky dokázáno, že člověk se vyvinul ze zvířete. Tato domněnka může být považována a využitkována jako pracovní hypotese, ale i s opatrností, která nedovolí dát za definitivní pravdu to, co ostatně nemůže být vědecky dokázáno. Dále: Církev všude a vždy učila, že člověk pochází z jednoho páru lidí. Tuto nauku nelze bezdůvodně opustit, protože souvisí s učením o dědičném hříchu.
 Věda nedokázala polygenismus, nemá proto práva stavit se proti monogenismu.
- A konečně: víra žádá, abychom přiznali, že Bůh bezprostředně tvorí každou lidskou duši, navazuje na lidský kreační čin.

Zajímavé bylo zasedání na heslo "Může člověk změnit člověka? Věda se musí obracet k člověku", pravil P. Le Roy. Avšak biologie má dvojí stránku: přináší úlevu a dobrodiní, avšak současně dává do rukou nesvědomitého člověka. Dlužno se obávat strašných scéns, kdyby člověk opravdu dovedl orientovat svůj osud. Než rovněž osudné by bylo zříci se lehkomyslně těch bohatství a výmožností, jejichž moudré užití dovoluje ulehčit fyzické okolnosti života. Změnit organickou stránku člověka, neznamená jěště změnit člověka." Za 40.000 let, dodal P. Riquet, se biologická stránka člověka téměř vůbec nezměnila. Člověk za tu dobu pokročil v oblasti ducha a svobodného jednání, ne bio- logické své stránce, a na poli ducha se bude ubírat i jeho nový pokrok. "Biologie je nutná ke kultuře člověka, ale není moudrost sama". Podle prof. Geddy z Říma dnešní věda je na cestě od monismu, který materialisuje ducha, k rozumnému dualismu. Dnešní lékařství se setkává se stopami duše".

Zasedání týdne franc. kat. intelektuálů dokázala, že vědec, který přemýšlí o své bádání, nutně tvoří jakousi filosofii, dotýká se těch posledních otázek: ty hraničí s vírou a morálkou. Tím více tedy přemýšlí o nich katolický vědec. Žádná věda ponechána sama sobě nedovede dát definitivní odpověď na podstatný problém vzniku, a cíle života. Ani biologie, od níž někteří čekají přímo zázraky, protože se přibližuje více než kterákoli věda prvnímu životu. Vývojová teorie, přijímaná většinou dnešních vědců, není v protikladu s vírou

Witám Váš významný příspěvek mons. Völkla:
Život nabývá svůj poslední a úplný význam jen v perspektivách křesťanského tajemství. Už zde na zemi je náš život ~~v jistých stupních~~, které vrcholí v člověku. Křivka od hmoty k duchu nachází svůj jediný a úplný smysl ve víře, která nám ukazuje původ života - stvoření, a jeho cíl v Bohu.

Než není to pro kat. vědce přiznání nemohoucnosti, když rozřešení problému života podá až z nadpřirozena? Ne, protože křesťan má ono rozřešení už zde: protože zde nosí v sobě život věčný, jenž tvorí jeho velikost, jeho a konečně i jeho odměnu

"Dneš' hledat nijmýslí, říkáte, abyste slavili hruzné ludecké žitá v čase a prostoru: aniž mi jménem volek aluzí, říkáte perspektiv křesťanského žita všichy hodnoty jinu myslí, všichy obry myslí dneš' mrtvých a dneš' alé - obry mrtvých myslí. Křesťanské hrdinství uvede lide k tomu myslí žít, hrdstí, když někdo, kdož tříšti všechny myslí duchovní a než dání přísnost i nad myslí".

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V rámci našeho pořadu Neělní zvony vám přečteme úvahu Jaroslava Vítovského "Zpráva nesensační". Nejdříve si poslechněte zprávy. V Římě skončil dnes druhý sjezd o otázkách přizpůsobení řeholního života dnešní době. Sjezd byl za hájen v neděli a byl konán pod záštitou Posv.kongregace pro řeholníky.

Ze závěrečných usnesení zaslhuje zmínky, že se dostalo nového doporučení všem ~~KNKKZ~~ krajským nebo zemským radám řeholníků i řeholnic různých kongregací jež společně řeší vyskytnuvší se společné otázky a tak usilují o koordinaci apoštolátu. Dále bylo naléháno na věrné splnění ap.konstituce Sedes Sapientiae o teologické a řeholní přípravě řeholníků. Mnoho bylo jednáno o t.zv.sekulárních institutech, jež byly všeobecně schváleny sv.Stolicí ap.konstitucí Proviða Mater z r.1947; očekávají se pro ně další více praktické pokyny, aby splnily ten ideál vlastního posvěcení i apoštolátu, jak jej od nich očekává Církev.

V Koñani v novém farním kostele sv.Knuda udělí místní biskup Mons.Suhr kněžská svěcení vlp.Asgeru Stangemu.Vlp.Stange byl po 18 let duchovním luteránské církve. R.1951 konvertoval a na pap.koleji sv.Bedy pro pozdní povolání z anglosaských zemí doplnil svá teologická studia. Po vysvěcení bude působit ve farnosti sv.Antonína na kodaňském předměstí.

Hol.kat.služba KNP se dovídá, že katoíci Maďarska oslavili důstojným způsobem 750.výročí narození své krajanek sv.Alžběty Durynské. Byly to oslavy významně náboženského rázu, při nichž se ~~jež~~ katolíci upevnili ve své věrnosti sv.víře. ~~Byl vyzdvižen~~ vzor učinné bliženské lásky sv.Alžběty. Svaté Alžběty bylo vzpomenuto v jehjí rodině Sarospatak.

Arc. z Durbanu v jižní Africe vydal pastýřský list svým věřícím k nastávajícím svátkům vánočním. Mons.Hurley píše, že katolíci mají oslavit tyto svátky v kostele a v rodinném kruhu. Vánoční zázrak a vánoční tajemství by měly každou rodinu připomenout její úznešenost před Bohem.

Své posluchače upozorňujeme, že sv.Otec Pius XII. i tento rok pronese své vánoční poselství celému světu. Poselství bude odpovědí sv.Otce na blahořání, jež přednese děkan P.o sv.kolegia kard.Evžen Tisserant jménem kardinálu a dipl.sboru akreditovaného u sv.Stolice. Ván.poselství sv.Otce bude vysíláno přímo vat.rozhlasovou stanicí, a to v 11 hodin ~~po~~ neděli. Jak jsme už oznámili bude též vasílána vat.rozhlasem vánoční půlnocní mše svatá sv.Otce z jeho soukromé kapli.

Církev mohla uslyšet v možnosti výběr. i třeb. mít výběr, než když je. i mohl výběr. o/4 na 9 výběr.

Poslechněte si dnes komentář Vánoční skutečnost a její připomínka.

Italští katolíci slaví ~~spány vat.~~ Den "Pro orantibus": připomínají si význam, který mají v Církvi řeholní sestry, jež v přísném odloušení od světa ~~xxxmílký~~ a své modlitby a skutky pokání obětují za Církev a za lidstvo. V rámci dne Pro orantibus byla konána v Římě ve velké aule Pap. učiliště Antonianum manifestace solidarity s těmito řeholními sestrami. Promluvil podsekretář italského ministerstva vnitra Salizzoni. Sl. Marie Vittorio Donadeo, členka stálého výboru pro konání sjezdů laického apoštolátu podala přehled o klášterech přísné klausury ve světě.

President republiky Peru Manuél Prado odevzdal vysoká státní vyznamenání pěti kat. misionářům, kteří pracují mezi domácím obyvatelstvem v peruviánských pralesech. Vyznamenání je projev uznání státu pro jejich záslužnou činnost. Slavnosti odevzdání byly přítomny nejvyšší církevní i státní autority.

Z iniciativy kancléře Adenauera bude postaven na kraji vesnice Friedland socha Krista Pána vysoká 30 metrů. V červenci příštího roku bude asi socha od halena. Friedland ~~vše~~ se stal proslul ~~jm~~ svým sběrným táborem, jimiž prošly miliony německých uprchlíků, ~~wysídleců~~ a válečných zajatců z komunistického východu. Socha bude projev díků vysvobozených a znamení naděje všem kdo ještě úpí k komunistických vězeních.

Býv. důstojník posléké zahraniční armády sloužil svou první mši svatou v Londýně. Je to vlp. Leo Korwin Novosilsky, rodák z Rigi, veterán z první i druhé světové války. Za posl. války dosáhl hodnosti plukovníka. Po skončení války ze soukromého zájmu začal studovat bohosloví, a pak se v něm zrodila touha stát se knězem. Byl vysvěcen arc. ze Southampton Mons. Kingem.

Mons. Františák, světící biskup ze sv. Hypolitu v Rakousku posvětil základní kámen k budovám mezipátečního semináře pro pozdní povolání. Seminář pojme asi 120 studentů na kněžství. Náklad ponesou členové Díla sv. Petra Kanisia. Už od r. 1953 existuje seminář v budově býv. hotelu v Rosemburku, který však pojme jen 56 studentů. Budovy budou hotovy ve dvou až třech letech.

Katolíci Pakistánu mohou mít při volbách vlastní kandidátní listiny. Slíbil to min. spředseda. Tak budou respektována práva náboženské menšiny. Katolíci a sotatně křesťané museli dosud se přidružit k jednotným listinám, na nichž byli jen mohamedánští a hinduští kandidáti, takže křesťanskí kandidáti neměli prakticky žádnou naději že budou zvoleni. Slib min. spředsedy znamená vítězství na politické poli.

Vánoční skutečnost a její připomínka

Blížící se vánoce přinesou už nový tradiční útok na křesťanské svátky narození Vykupitele. Aby je vyhladili, komunisté v duchu té své náboženské svobody v minulosti neopomenuli žádné příležitosti. Vzpomínáte si zajisté, jak před lety neboštík Zápotocký veřejně vítal dědu Mráze, jen aby zničil u dětí víru ve sv. Mikuláše a v Ježíška, přinášející dárky. Když ale se dědovi Mrázovi smáli jak velcí tak i malí, komunisté se vytasili s argumenty vědeckými: začali opakovat tu tisíckrát už vyvrácenou bajku, že Kristus Pán vůbec neexistoval, dokázali prý to sovětští vědci. Také minulý rok na Štědrý den ~~se~~^{hovor} opakovala komunistická rouchání. Zatím co v českých i slovenských rodinách konali poslední přípravy na vánoce, v bratislavském rozhlasu uvědomělý, komunisty vychovaný synátor neváhal nazvat vlastního otce zpátečníkem, protože nechtěl připustit, že vánoční dárky nenosí Ježíšek, nýbrž Děda Mráz. Vzornému pionýrovi komunisté vyrvali ve škole ze srdce víru v Boha, který mu opatruje ~~xxxx~~^{tatínka} a mu dává sílu, aby mohl pracovat a tak vydělat peníze na dárky. V Praze jakýsi zasloužilý umělec ve světle komunistické vědy posílal ~~vánoce~~^{už dřív} do říše bájí. Prý mají svůj původ v oslavách zimního slunovratu, prý jsou pokračováním oslav římského boha Saturna atd. Jen hvězda se našemu umělci hodila do krámu - samozřejmě to byla rudá pěticípá ~~tit~~^{hvězda}, také do útěku do Egypta se zmínil, protože k tomu mohl připojit páry ~~politických~~^{kulturních} rozumů; o sovětských Herodosech, kteří dnes vraždí duše nevinných dětí - o tom ani slova. - Nebudu vám opakovat vše to, co si ten zasloužilý umělec ve své komunisticky umělecké fantazii vymyslil, a cím chtěl dokázat svým posluchačům, že budou naivní, zaostalí, důvěřiví, budou-li slavit vánoce jako katolíci. Myslím, ale že naivním můžeme nazvat konferenciéra: nedovedl rozlišit dvě věci: historickou skutečnost vánoček, a okolnosti, jež vedly k vzniku vánočních svátků, dnů, kdy si připomínáme vánoční skutečnost.

Vánoční skutečností míníme narození Krista Pána, Bohočlověka, z Panny Marie v Betlemě. Toto narzení je dějinná událost: pochybovat o ní, znamená pochybovat o úseku světových dějin. Narození Krista Pána nám dosvědčují jeho přátelé, evangelisté a apoštoli: sv. Matouš, a Jan, kteří sami asi 3 roky žili s Kristem a se ho dotýkali. Svatý Matouš ^a/Jan stejně jako ostatní evangelisté Marek a Lukáš, napsali své knihy ještě v prvním století, tedy v době, kdy žili současníci Krista Pána. O Krstu jako historické osobě píší i ti, kterým na ně ~~kém~~^{ku} nezáleželo, nebo kteří byli jeho nepřáteli: jsou to židovský dějepisec

Dnes vám přečteme rozhovor "Sputník, nebe a Stvořitel". Nejdříve upozornění.

.... V posledních týdnech se častěji v komunistických zemích ozvaly hlasy, že vynálezumělé družice má nesmírný význam pro komunistickou ~~náboženskou~~
propagandu. Tento vynález prý boří náboženskou představu o nebi; a stvořitelem prý už nelze nazvat Boha, nýbrž nového komunistického člověka.

Tyto naivní útoky mohou nám být příležitostí, abychom si ujasnili některé pojmy z křesťanské filosofie i z učení víry.

Zprávy: Svatý Otec zaslal soustrastný telegram obyvatelstvu Perwie, které bylo postiženo katastrofálním zemětřesením. Telegram byl zaslán ap. intermincioví v Iranu Mons. Lino Zaninimu, ~~základní kněžského kněží~~ kněží Pap. koleje pro severní Ameriku, kteří v neděli přijali kněžská svěcení. Novokněží byli provázeni představenými své koleje, a pak svými příbuznými.

Ředitelství belgické televizní společnosti oznámilo, že vánoční půlnoční mše svatá bude vysílána k kostela řeh. sester benediktinek v Sosoye-Maredret blízko Namuru. Mše svatá bude vysílána Eurovisí, všemi TV stanicemi záp.

Evropy. Původně měla být mše svatá vysílána z opatského chrámu páně v Mare dsous.

Nedávno zvolený švýcarský president Tomáš Hollenstein je katolík. Je člen švýcarské křesťansko sociální konservativní strany. V 31 letech byl zvolen do městské rady města Sankt Gallen. ~~Dnes~~ je mu 61 let. ~~Pochlebky mluvily o něm.~~

Rozhlasová stanice Kol Israel ve státě Izraeli bude vysílat ve vánoční noci hodinky matutinum z ~~opatství~~ benediktinů Zesnutí P. Marie na hoře Sion u Jerusalama. Opatství bylo založeno r. 1906 řeholníky z Beuronu v Německu, za 2. světové války bylo opatství evakuováno a vráceno benediktinům r. 1950.

Příští arcibiskup kard. Feltin jmenoval býv. představeného Pařížské misie -kněží dělníků kan. Hollanda farářem u Nejsv. Trojice, v jedné z předních pařížských farností. Kard. sám byl přítomen instalaci a v příležitostné promluvě vzdal hold jednomu z předních pracovníků v apoštolátě mezi pařížskými dělníky. Kan. Holland byl po 14 let předsaveným Pařížské misie, založené kard. Suhardem. V práci této misie se pokračuje pod jinou formou.

Západoněmecké křesťanské odbory přijaly pracovní program pro rok 1958. Je to péče o zvýšení ochrany pracující mládeže, boj o nedělní klid a pomoc k vytváření rodinného majetku. Kat. odbory v záp. Německu po dvou letech své existence čítají 35.000 členů. V roce 1956/57 získaly 250 míst v závodních radách.

Dnes jsme pro vás připravili komentář "Náboženství v lid. dem. zemích,"
Ravat CECO 17-12-57 Nejdříve si posl. zprávy v.r.

349/1

Povátná kongregace obřadů konala dnes své obvyklé zasedání. Bylo jednáno o hrdinném stupni ctností služebnice Boží Marie Anny Jany Františky Drostové z Vischeringu, řeh. sestry z kongregace Dobrého pastýře, která zemřela r. 1899 v klášteře v městě Porto, v Portugalsku, (v pověsti svatosti) zvláště usilovala o to, aby lidské pokolení bylo zasvěceno Božské Srdce Pana. Posv. kong. obrádu dale vyslechla relaci teologu - revisoru spisu sluhu Božího a Marie Andely Truskowskej, Jana Hugueta y Cardona, španělského kněze diecesního, který byl 23. červen/ce 1936 zastřelen komunistickými vojsky; zemrel se slovy "Ať žije Kristus Král". Marie Andela Truskowská, rodem z Polska, založila reholní společnost sester sv. Felixe, které se měly starat o děti a starce. Ve své charitativní činnosti zakusila mnoho protivěství od ruske vlády. Zemřela 1890 v Krakově v pověsti svatosti.

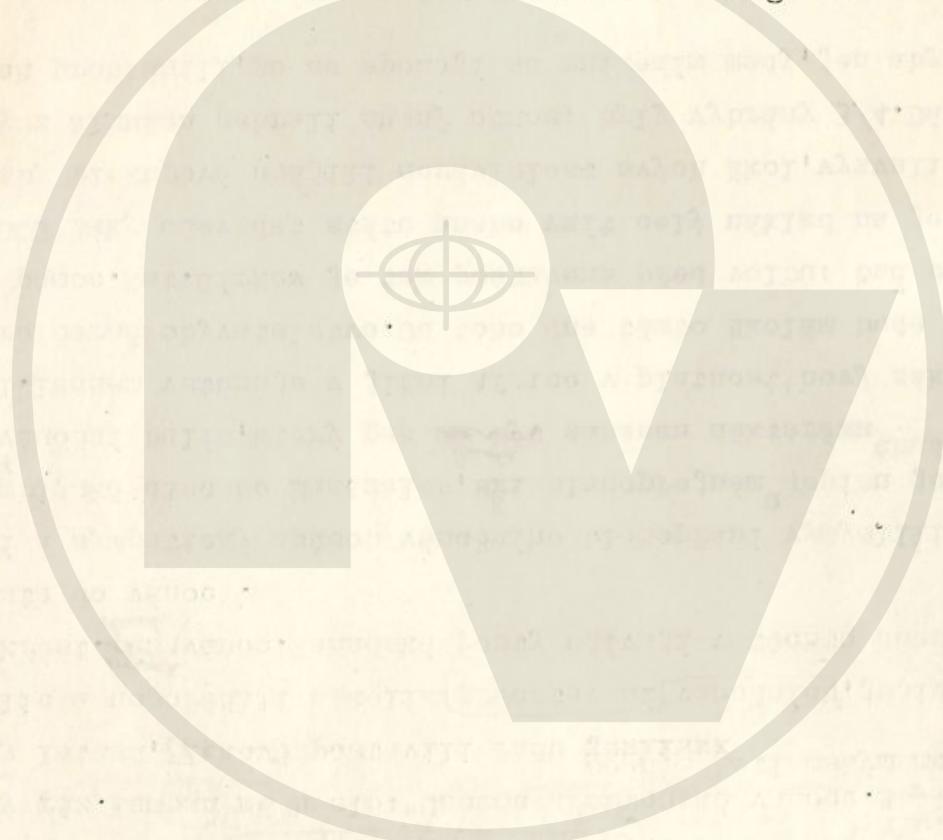
Clenove Eucharisticke krizove vypravy v Kanadě a ve státě Nová Anglie konají už tradiční kampaně ^{užívají} spolu s ostatními spolky, aby vánocům byl vrácen jejich náboženský ráz. Kampaně má heslo: "Chceme křesťanské vánocce." ^{Bylo} rozesláno na miliony letáků, ^{členové} postavili řadu ^{scén} s Betlemským motivem na křížovatkách ulic a uspořádali několik ^{představení} vánočních, jejichž hlavním bodem je křest ^{je} vánoc. Kanadské pošty užívají v těchto dnech přetisku "Vrat Krista do vánoc".

Originální a sympatický způsob vánočního blahopřání vymyslili členové Kat. akce kolumbijské dieceze Manizales. ^K Blahopřejném dopisu je přiložena ^{po} ^{užívají} ^{na} ^{budou} ^{zanešen} ^{chudší} ^{rodině} ^{balík}, který pak ^{je} zanesen některému.

Počínaje 1. lednem vstupuje v jižní Africe v platnost nový zákon o soukromých školách pro černé obyvatelstvo. Od toho dne této školám bude odňata veškerá státní pomoc. Kat. Církve je tak postavena před volbu: buď svých 370 škol s asi 22.000 žáky odevzdat státu anebo vzít celý náklad na jejich udržování na sebe. Aby biskupové uhájili nezávislost svých škol, vyzvali před rokem věřící, aby z almužen sebrali nutný obnos; byly vybrány 3/4. Dále učitelé na katolických prohlásili, že se spokojí se snížením mzdy, jen aby udrželi své školy.

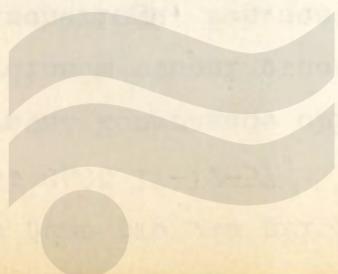
Argentinští biskupové vydali prohlášení o sociálních otázkách, zvl. o mzdách dělníků. Jak stát tak i zaměstnavatelé mají povinnost vyplácet spravedlivou mzdu, a to tím více, protože se ukázalo, že mnoho argentinských dělníků není schopno uživit svou rodinu z dosavadního výdělku. Nelze souhlasit s tím, aby každé zvýšení mzdy neslo s sebou zvýšení cen. Biskupové žádají svobodu pro odborová

sdružení a odsuzují zásah státu, jak existoval za doby Peronovy. Odmítají monopol odborových sdružení, protože ty pak snadno se stanou hříčkou v rukou kapitalistů. Je nutné vzájemné pochopení avzájemná dohoda. Vyzývají aby jak dělníci tak i zaměstnavatelé se hleděli sjednotit na základe h pravdy, mravních hodnot a učení evangelia.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Náboženství v lidově demokratických zemích

Vat. deník 1. os.Rom.ze soboty 14 prosince přinesl komentář k prohlášení člena Všesovětské společnosti pro šíření vědeckých a politických znalostí Garkavenka. Ten tvrdil, že v Sov.svazu náboženství už neexistuje: je to zásluhou lidové osvěty, a pak propagandy, která se zakládala na průkazných důkazech rádu čistě ideálního, t.j.filosofického". Vat. deník se ale ptá, zda Garkavenko mluví pravdu. Nikdy sovětský tisk pro mládež tak neútočil proti náboženským předsudkům jako nyní. Na recepce do Kremlu jsou zváni představitelé pravoslavné církve, po případě najde-li se nějaký důvěřivý či zaprodanec, i ~~Kirzají ben~~ kat.kněz. Či se sovětí vůdcové zajímají o něco co neexistuje? Pravda je jiná: náboženství přežilo i 40 let všeobecné protináboženské propagandy. A právě proto komunismus usilovně hledí přetvořit náboženské společnosti v nástroje komunistické propagandy ať uvnitř země nebo i v zahraničí. A tento ateistický cesaropapismus se nyní šíří ze SS vzoru všechn socialisxekých zemí do ostatních lidovědemokratických zemí. SS má být i v tom, od Maarska až po Čínu. Všude tam ústavy prohlašují odluku Církve od státu; ve skutečnosti však zákony a nařízení umenšují náboženskou svobodu, povolenou ^{mu} ústavou, na svobodu konat bohoslužby, a i ta je někdy jen teoretická. Státní úřady pro církevní záležitosti, ať už existují pod tímto nebo pod jiným jménem, si připisují právo řídit život církví, a různé spolky a výbory, dle jména církevní nebo katolické, ve skutečnosti však komunistické, hledí uvést do církví t.zv.pokrovkové prvky, nesvornost a zmatek a bludy, tak aby náboženské přežitky, podložené i vnitřní dialektikou, tím rychleji zmizely.

Pohlédněme krátce, jak některé z lidovědemokratických zemí ^{následují} vzor velké země socialismu: Albánie zažila před 10 lety léta pronásledování přímo krvavého: i několik biskupů skončilo na popravišti. ^{onej} Dnes jediný biskup ^{v zemi} pokročilého věku; je zdánlivě svoboden, ale ^{je v zemi} po přímou kontrolou policie. Kněží je několik málo, řeholníci zmizeli a věřící žijí v nevypověditelném. V Bulharsku je na svobodě, chceme-li to tak nazvat, esarcha katolíků ^{utlaku}. obřadu Mons.Cyril Kurtěv: v listopadu 1956 byl zatčen, a po několika týdnech podle některých, propuštěn, ale nemá svobodu pohybu. Už dříve zmizeli ostatní dva biskupové: Mons.Bossilkov z Kikožpole byl odsouzen na smrt r.1952, a od toho roku se o něm nic neslyšelo; biskup ze Sofie Romanov byl asi v tu dobu též zatčen a asi zemřel ve vězení. R.1939 bylo v Bulharsku asi 60.000 katolíků, dnes o nich není nic známo.

Veřejší místo ve svém komentáři o Náboženských společnostech v lidovědemokratických zemích věnuje 1. Os.R. Československu: Téměř všichni biskupové a Vatikánem jmenovaní ordináři jsou internováni a se jim brání vykonávat jejich úřad. Do kapitul při katedrálách byli zvolení kněží režimu povolní, pány konzistoří jsou státní úředníci. Činnost farářů a kněží v duch.správě je kontrolována. Vyučování náboženství ve školách je teoreticky povoleno, ale nešetří se nátlakem na rodiče, aby nevystavovali své děti vlivu náboženských předsudků a vnitřnímu rozporu mezi nevědeckými přežitky a vědeckou výchovou, které se jim dostane v jiných školních předmětech.

Podobná situace vládne v Číně: Před dvěma lety byli eliminováni biskupi a kněží, kteří se provinili tím, že za každou cenu chtěli zůstat věrní svým pastýřským povinnostem a svému povolání; neslychaným nátlaku byli vystaveni kněží i věřící, aby se "dobrovolně" zapojili do t.zv. katolického (spolků) vlasteneckého či pokrovkového, který jen stěží dovede zakrýt svůj schismatický charakter. Také zde v Číně, podobně jako v ČSR (Mírový výbor, kat. duchovenstva a jeho jménem ministr v koláru Plojhar, pokrovkoví kněží) prohlašují sice svou poslušnost papeži ve věcech víry, ale zároveň ještě jakoby jedním dechem odsuzují t.zv. politiku Vatikánu.

V Rumunsku žilo před 10 lety 12 arcibiskupů a biskupů, obřadu latinského i rumunského. Dnes jeden latinský biskup žije ve své residenci. 3 biskupi vých. obřadu jsou ještě na živu, ale internováni. Vnější organizace katolíků východního obřadu byla zničena výnosem z 2. prosince 1948, kdy byli zatčeni všichni biskupové. Tehdy se řeklo, že kat.vých. obřadu se dobrovolně vrátili k pravoslaví. Ve skutečnosti se tak stalo násilím a podvodem: tak jak byla zničena kat. církev vých. obřadu na Ukrajině. Malá skupina něštatsníků odpadlíků byla vpašována do kat.organisací, a ti prohlásili, že se vrací k pravoslaví. Římská kat.org. byla pak zrušena, protože zbytočná. V dubnu r. 1956 byl propuštěn z vězení jeden biskup a několik kněží obou obřadů. Zdálo se, že nastane oddech v pronásledování. Byla to marná naděje. Nedlouho nato, pravděpodobně v rámci opatření preventivních po událostech v Polsku a v Maďarsku, byli oni kněží znova zatčeni.

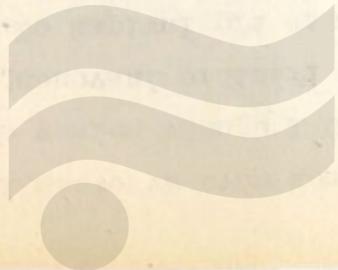
Zvláště tragická je situace katolíků v Maďarsku. Zdá se že na nich především spočinula tvrdá ruka Kadarova. Kromě násilí podobného jako v jiných zemích jsme v Maďarsku svědky nového teroristického nátlaku: biskupové ještě svobodní se žádají o prohlášení souhlasu s politikou režimu a jsou k nim nuceni. Žádají ona prohlášení byla učiněna svobodně, o tom dlužno mít vážné pochybnosti

Státní úřad pro církevní záležitostibyl v posledních měsících mimořádně aktivní, a některé jeho zásahy hraničily s krajností. Současně státní a stranické organisače neúnavně bojují proti přežitkům ve školě a ve spolcích a si stěžují na to, že mnoho rodičů posílá děti do náboženství. Komunismus ve svém postoji k náboženství, a azvl. ke kat. Církvi se nezměnil, končí vat. deník svou krátkou přehlídku náb. situace v některých lid. dem. zemích. I dále je tam církev pronásledována, zákony a nařízeními, jež mají za cíl udušit a zničit náboženský život, a občas i násilím. Lež a ocerňování jsou legální ~~xxx~~ isovány jako systém boje, mravní, a uznají-li komunisté za vhodné i fysický nátlak, to jsou zbraně v tom nelítostném boji, v němž chvílkové a spíše zdánlivé přestávky slouží jen k tomu, aby se připravil nový útok. V tomto tragickém boji 20. století Církev brání pravdu, jméno a zakon Boží. Podává tak též svědectví pravé lidské důstojnosti a brání ji.

„yo o“

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

.. zprávy a aktuality z kat. světa.

Své posluchače upozorňujeme na vysílání vat. rozhlasové stanice příští týden: V neděli v 11 hodin sv. Otec Pius XII. pronese své vánoční poselství k celému světu. Poselství bude vysíláno vat. rozhlasem, k němuž se připojí řada rozhlasových sítí Západní Evropy i zámoří. Hned nato začne vat. rozhlas vysílat překlady poselství: anglický, francouzský, německý, italský, polský, český. Český překlad uslyší naši posluchaši od 6 hodiny do tří čtvrti na sedm v neděli večer, slovenský překlad o čtvrt na devět. Pravidelná vysílání v neděli o půl druhé, v pondělí o půl druhé a o půl deváté odpadají.

Další úterý před vysílání až v úterý o půl deváté. Na Hod Boží vánoční bude Vánoční sv. den na R.B.U. vysílána jen ranní mše svatá. a pak večer v 7 hod. tradičně j. Svat. Pavla poletuje pro všechny ~~zakazují~~ Pravidelná vysílání ve středu a ve čtvrtku odpoledne odpadají. Vánoční večer. Pravidelná vysílání začnou až ve čtvrtku večer o půl deváté.

Řím Beatifikační proces sl. Božího papeže Pia IX se blíží ukončení. Posv. kongregace obřadů, jež převzala proces od římských diecesních autorit r. 1954, koná svá poslední zasedání. "Enastanou-li žádné komplikace, pak bude brzy vydan dekret o hrdinném stupni ctnosti. Pak ještě musí přijít dvě zasedání o dvou zázračných uzdraveních, připisovaných přímluvě kandidáta blahořečení. Nelze říci, kdy proces se skončí, protože proces zvl u papežů je velmi přísný. Pius IX, ve světě hrabě Ferretti, byl papežem od 16. června do 7. února 1878. Za jeho pontifikátu byl papežský stát obsazen Italií. Pius IX se uchýlil do Vatikánu jako vězen. Pius IX. prohlásil dogma o Nepočetí P. Marie 1854 a svolal Vatikánský koňcil r. 1869, který pak prohlásil za článek víry neomylnost papeže ve všech víry a mravu. Žádný papež nebyl tak neštastný jako světský panovník jako Pius IX, ale málokterý před ním vykonal tak požehnané dílo pro Církev jako právě on. Jedna jeho encyklika byla určena odloučeným východním národům, zval je k jednotě Církve a byl by je rád viděl i na vatikánském sněmu. R. 1862 oddělil od Posv. kongregace pro šíření víry zvl. kongregaci pro Východní církev. Pro svou mírnost své těžké starosti a pohromy byl Pius IX milován italskými katolíky, kdežto volnomyšlenkáři, zednáři a italští nacionalisté ho nenáviděli, protože odmítl stát se (vlavou a 15.12.1957) panovníkem sjednocené Italie.

VM. Péčí vatikánského státního sekretariátu byla uveřejněna statistika o diploma ckém sboru akreditovaném u sv. Stolice. Podle statistiky má ke konci roku 1957 diplomatické styky (Sv. Stolice) s 48 státy, t.j. o jeden více než 1. ledna 1957 - císařství habešské navázalo styky 22. března - a o 13 více než r. 1939, třebaže v uplynulích letech řada států octnulých se pod jeho komunistů jednostranně styky s Vatikánem přerušila; sem patří také ČSR. 32 diplomatických zástupců má titul velvyslance a 16 vyslance. Ze zeměpisného hlediska je 17 zemí z Evropy, 19 zemí ze střední a jižní Ameriky, t.j. všechny až na Mexiko, 9 států z Asie a 3 z Afriky. ~~Asijské~~^{Západoevropské} země jsou zastoupeny ~~praktické~~ všechny, též republika San Marino, knížectví Monacké, svrchovaný řád Maltézských rytířů; též Polsko a Litva, jež jsou zastoupeny svými zástupci z let před druhou světovou válkou, kteří nebyli odvoláni. Asijské státy zastoupené u sv. Stolice jsou Filipiny, Iran, Libanon, Čína, svou vládou z Formosy, Japonsko, Indie, Indonésie Pakistan a Syrie. Africké země jsou tři: Egypt, Habeš a Liberie. Velký je počet zemí, které mají většinu nekatolického obyvatelstva. zvl. z Asie a Afriky. Potvrzuje to velkou prestiž, jíž se těší Sv. Stolice a římský papež, a zároveň i vznešenosť a vysokou hodnotu mřestanského mravního zákona.

Paříž. Pod předsednictvím Mons. Gugota, biskupa z Coutances, sufragánního biskupa z Rouen se konalo zahajovací zasedání církevního tribunálu pro beatifikaci paní A. Martinové, matky sv. Terezie od Ježíška. Paní Martinová zemřela 28. srpna 1977 v Alenconě. Před několika měsíci začal též proces blahořečení otce sv. Terezie od Ježíška, Louise Martina. Rodina Martínova měla 9 dětí: 3 zemřely v útlém veku, a 4 dcery vstoupily do Karmelu v Lisieux. Při oslavách 60. výročí smrti sv. Terezie měl kard. Ottaviani z Říma rozhovor s poslední žijící sestrou sv. Terezie, M. Genevieve od Boží Tváře.

Londýn. Řeholní společnost Misijních sester lékařek založená r. 1925 ve Washingtonu Dr Annou Dengelovou, založila novou provincii americko-anglickou. Matka M. B. Youngová, představená a vedoucí nemocnice sv. Rodiny v městě Dacca v Pakistánu byla jmenována první provinční představenou. Matka Youngová je jednou z mála žen lékařek a první řeholnice vůbec, které jsou členkou Mezinárodního sdružení chirurgů, jehož členy je omezený počet chirurgů světové pověsti. Matka Youngová se bude starat asi o 20 nemocnic a 5 misijních stanic v severní a jižní Americe, v Anglii, Ghaně, Pakistánu a Indii! Reh. spol. misijních sester lékařek má 600 členek.

V dnešním našem kněžském pořadě uslyšíte zprávy vat. r. zohlasu a pak dvě aktuality: 75 let Jacques Maritaina, a 'Příklad liturgické obnovy.'

Sv. Otec Pius XIII. jmenoval sekretářem Posv. kongregace konsistoriální J. Em. kard. Marcela Mimmi, arc. z Neapole. Kard. Mimmi má 75 let, a je pátým sekretářem této kongregace od její reformy svatým Piem X. r. 1908. Kard. Mimmi je nástupcem kard. Adeodata Jana Piazzza, který zemřel 30. listopadu. Pod pravomoc Posv. kongr. konsistoriální patří zřizovat patriarchální, metropolitní a katedrální kostely a udělovat patřičná beneficia, t.j. jmenovat biskupy. Prefektem této kongregace je sám sv. Otec.

Pius XIII. přijal ve zvl. audienci gen. představeného kongregace salesiánů Dona Renata Ziggottihho, který se právě vrátil z dlouhé visitační cesty po Jižní Americe. Při audienci bylo vzpomenuto 100. výročí prvního příchodu zaskladatele salesiánů do Říma a jeho prvního setkání s papežem Piem IX. Pius IX. tehdy požehnal všem plánům Dona Bosca a povzbudil ho k založení kongregace, na niž Don Bosco pomýšlel.

Pius XIII. dále přijal v audienci delegaci výkonného výboru automobilových závodů FIAT z Turina pro konání poutí do Lurd. Letošní mohutnou pout zaměstnanců automobilky FIAT vedl sám ge. ředitel prof. Vittorio Valleta a turinský arc. kard. Manzillo Fossatti. Při audienci byla odevzdána sv. Otci kopie barevného dokumentárního filmu z pouti. Členové výboru oznámili též sv. Otci, že k 25. březnu příštího roku závody FIAT vypraví do Lurd vlakovou pout nemocných.

Ve středu odpoledne byl na římském letišti Ciampino posvěcen nový proudový letoun ^{první} Vickers Viscount 800 ^{holandské} společnosti KLM. Letoun je určen k přepravě poutníků do Lurd. Před zahájením lurdského roku bude létat na linii Řím-Amsterdam-Řím, výhradně pro poutníky. Letoun má jméno Leonardo da Vinci. Münsterští biskup z Mons. Keller ^{ve svém} past. listě k vánocům u vyzval k věřit, aby v almužnách pamatovali katolických misijních škol v jižní Africe. Od 1. ledna jim budou dánata všechna dosavadní státní subsídia, a katolíci si musí školy vydržovat sami. Mons. Keller navrhl věřícím a kat. spolkům, aby přijali patronát nad některou školou, a se zavázali, že ji budou podporovat pravidelnými příspěvkami.

Pdole sdělení komunistického deníku Lipska, bylo v tomto městě propuštěno nekolik učitelů, protože pomáhali ve farních spolcích a se vyslovili proti obřadu zasvěcení mládeže, jak je propaguje násilím východoněm. jednotná dělnická strana za kolaborace, t.zv. křest. dem. unie vých. Něm. Podle kom. deníku učitelé smějí dávat žákům pouze vědecké poučení, a se jim zakazuje ^{česky}

bránit duchovní dědictví žáků. **xpráv** Na západ pronikla zpráva, že k podobnému zatčení došlo i v ČSR.

Rozhlasový kat. pořad, který vysílá pravidelně mnoho rozhlasnic sev. Ameriky Joyful Hour - Radostná hodina, se dožije v neděli 10 let. Pořad organisiuje apoštol společné modlitby růžence v rodinách P. Patrik Peyton. Televizní pořad Radostná hodina oslaví o vánočích své 5. jubileum. Oslavou jeho bude slavnostní vánoční pořad, k němuž nabídlo svou spolupráci mnoho nejslavnějších herců a hereček z Hollywoodu, katolíků i nekatolíků.

a TV

K SE
NEJ

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

mužem postav 3rd franc. republiky
byl he brněný pro dle
druhá světová válka 3.7/2

Známý francouzský katolický filosof Jacques Maritain se dožil 75 let. Narodil se 18. listopadu 1882, jako vnuk Jules Férau. Je to nejznámější průkopník neoschoalstiky. Svým nadáním, osobností, hlubokým pochopením pro dnešní svět, úctou k pravdě, odbiv k sv. Tomáši, moderním pojetím, aktuální postavení a řešením problémů má nepopiratelný doktrinální i pedagogický význam.

~~proslulosti dle mých zájemů~~
Nejdříve mělo v katolickém intelektuálním životě posledních 50 let. Maritain je konvertita: Nejdříve se zajímal o přírodní vědy, poslouchal přednášky Le Danteca, jehož materialismus ho nespokojoval. Až přednášky Henry Bergsona v nichž se otevíraly nové dzchové perspektivy mu daly co hledal ve filozofii. Ke katolické Církvi došel přátelstvím s Leonem Blyoem: r. 1906 byl přijat do Církve spolu se svou ženou a opravdu spolupracovnicí i ve filosofických studiích Raissou. Po skončení biologických, jež ho stále vábila, Maritain cítil v sobě touhu a životní povolání smířit víru se svým dosavadním spekulativním postojem. První jeho kniha je srovnání mezi Bergsonem a sv. Tomášem. Tyto otázky si vzal za předmět svých přednášek, když byl jmenován profesorem na Katolickém institutu v Paříži. Spis "Art et Scholastique" je studie o psychologii a ontologii poznání; k vrcholným dílům patří Les Degrés du Savoir, z r. 1932, Religion et culture 1931, Humanisme integral z 1936. Maritain je jedním z učitelů křesťanského personalismu. Přednášel na téměř všech universitách Evropy; na prahu druhé světové války ve spise "Scolastique et Politique" volá po sjednocení Evropy a poukazuje na úkol náboženství při této práci. R. 1940-44 přednášel na Institut d'Etudes Medieval v. Torontě v Kanadě, pak jako host na universitách v Princetonu, Columbia. Po druhé světové válce byl do r. 1948 velvyslancem Francie u sv. Stolice, pak zase odjel do Ameriky k své profesorské činnosti.

Maritainova díla obepínají celý terén katolické filosofie. Jsou odrazem jeho živé účasti na veřejném životě, ale též pravého zdroje jeho síly: víra, mlčení modlitba. To odhalují spisy jako De la vie d'oraison, jež napsal spolu s Raissou, Confession de Fxoi z r. 1941, Approches de Dieu 1953. "Nezapoměňme, že naší povinností je doufat, pravil 1947. Tento filosof, episcop, byl velkým heraldem naděje, bezpečnosti a jistoty - v Bohu.

stem blesk

Litturgická obroda v Církvi.

Arcibiskup z Mechelen v Belgii kard. van Roeyi uvěřejnil významné pokyny pro své kněze. Pokyny se týkají veřejného sloužení mše svaté. Pokyny jsou sestaveny podle direktoria některých francouzských diecesí. Při mši svaté nemá se podávat žádný komentář nebo výklad, který by odváděl věřící ode mše svaté a které by daly zaniknout hlasu kněze u oltáře. Výklad má být ve vztahu k liturgickému textu mše svaté; ani nemá vyrušovat způsob podání. Tímto komentátorem má být především kněz, není-li však k disposici, pak bohoslovec nebo i laik. Povolení tohoto komentátora je jistě průkopnickým činem. Ostatně na nutnost výkladu při mši svaté upozornil už tridentský koncil Kázání při mši svaté nemá trvat déle než 15 minut, a má mít za základ text evangelia nebo být inspirováno mší dne. Chór má stát pokud možno v lodi kostela, blízko kněžiště, tak aby lid cítil, že má zpívat spolu, že chór jako by jen udával tón a vedl zpěv, že zpívají všichni. Obecné modlitby mše svaté Kyrie, Gloria, Kredo, Pater mohou být recitovány s knězem, a to buď latinsky nebo v domácí řeči. Doporučuje se užívat při sv. přijímání věřících hostie konsekrované při této mši svaté. Třebas lze uvést mnoho důvodů pro sloužení mše svaté tváří k lidu, a třebas je to dovoleno rubrikami, praví arc.kard. van Roey, že je pro to nutné požádat o dovolení biskupa. Arc. naléhá začít postupně s liturgickou výchovou dětí. - Ve všech pokynech kard. van Roeye vidíme snahu o přiblížení kněze lidem, kteří se sobě snad v minulosti odcizili, takže na nejednom místě to při mši vypadalo, jako že oba si dělají své: kněz se modlí pro sebe a lidé též. Na toto přiblížení naléhal liturgický sjezd v Assii v září m. roku, a též sv. Otec ve své příležitostné alokuaci k účastníkům tohoto sjezdu. Právě zavedení komentátora má být tímto styčným a pojícím bodem mezi celebrantem a věřícím lidem.

V Leirii v Portugalsku zemřel místní biskup Mons. Jósef Alves Correia da Silva, ve věku 85 let. Mons. Correia da Silva byl známý v celém světě jako biskup poutního místa Fatimy. On nařídil hned v r. 1920 kdy se stal biskupem v Leirii, důkladné prozkoumání fatimských zjevení, ^{spojil} prohlásil jejich věrohodnost a povolil úctu k P. Marii Fatimské a pouti do Fatimy. ^(unpublished letter from Fr. L. L. to Fr. Tomáš Špalíček, 1923)

✓ V leirii. R. M. brátník byl slavnostně uveden do kněžstva v červenci 1923.

✓ Celebromel společně s P. Špalíčkem po kněžství 7. 6. 1923 (Fr. Tomáš Špalíček, Blíží se k vystoupení ap. na římsk. církevní koncil. v roce 1923) hned i rovnou pořízení fotografií po dobrovolném vyučování RM. Po dokončení maturitního řízení je knězem. Pořízení fotografií po dobrovolném vyučování RM. Po dokončení maturitního řízení je knězem.

20/12/57 - vše písmo dojde je ke konci "Vánoce v Betl." 362/
i. kate 7. října
v. Rue Piersky, mohutný dnes dle. Vatik. audiencie velký.
Filipínské republiky Jose Delfado a pře molby.

Vatikán bude Vat. kult. slavnost písmene ~~p~~ apia zvl. slavn.,
říční písmala o světových písmenech: pos. W. Rue a mnoho jiných písmen
v podobě různých lidových. Písmo písmene ^{vej} zvl. pos. ^{vej} (Pavel)
rozehl. m2 v základě, francouzské, anglické, španělské, portugalské
holandské KRD, Švýcarské: Monteceneri a Radio Švýcere;
Práde jich mohl. Namíř Anglie, Německo, Rakousko, říční
říční i francouzské písmeno mohutný v prav. hradby ^{práde v. n. n. m. m. m.}
François Vat. pos. písmeno v. Rue v mohutném v 11 hod. ^{práde v. n. n. m. m. m.} Růžové
druze pos. logické hradby. Tisk - knihy blahopřání v. Rue M
písmene mohutně

(Svalování a
a n. n.)

Radiovaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Poslechněte si dnes naši předvánoční úvahu. Nejdříve zprávy vat. rozhlasu // Svatý Otec Pius XII. zaslal akrd. Valerio Valerimu, prefektu Posv. kongregace pro řeholníky latinský list, jímž mu blahopřeje k jeho zlatému kněžskému jubileu. Kard. Valeri ztrávil většinu svého života ve službách Sv. stolice. Byl ap. delegátem v Egyptě, v Palestině a ap. nunciem v Rumunsku a Francii. Kardinálem byl jmenován ^{v lednu} ~~maxzak~~ roku 1953 a ^{pak} ~~Kongregace~~ ^{ustanoven} ~~by notum~~ pref. Posv. kongregace pro řeholníky.

V kapli koleje de Propaganda Fide, na níž studují bohoslovci z misijních zemí bylo dnes vysvěceno na kněze 46 kněží; ~~kněží~~ pocházejí z 19 zemí všech pěti světadílů. Byl mezi nimi též jeden jáhen obřadu antiochencko-maronitského. - V basilice sv. Jana v Lateráně přijalo jáhenská svěcení 5 podjáhnů, bohoslovců Pap. koleje pro ČSR Nepomucena: ~~27. prosince~~ ^{Pohled} ~~27. prosince~~ ¹⁹⁵⁷ ~~je slv.~~

Na kněze budou vysvěceni ~~27. prosince~~ ¹⁹⁵⁷ ~~je slv.~~

P.S.
Váecíny ~~velké~~ americké ~~televizní~~ TV společnosti oznámily, že budou o půlnoci vysílat katolické vánoční obřady. Společnost ABC vysílá půlnocní mše svatou z benediktinského opatského chrámu Páně sv. Anselma ve Washingtonu, společnost CBS z katedrály v Saint Louis, NBC z katedrály sv. Patrika v Novém Yorku. ~~Vánoční poselství na televizní~~ ^{zde hovoří m. v. r. biskup} pronese o půlnoci světící biskup a známý americký televizní řečník Mons. Fulton Sheen.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Drazí přátelé,

všude, na celém světě, jsou v plném proudu přípravy na Vánoce-
 Vždyť Svátky jsou už přede deveřmi. Ale všude, na západě, i ve východ-
 ní polovině světa je nebezpečí ~~aby~~^{že} vánoc ~~mají~~^{si} jen pouhými svět-
 skými svátky: příležitost ~~uk~~ vzájemnému ~~vlahopřání~~^{mluvit} a ~~dár-~~^{zajímavým} dár-
 kům, k svátečnímu ~~stolu~~^{štědrému} stolu. Na západě se někteří obá-
 vají, aby se z příprav na vánoce nestal jen obchod. A na Východě
 kde se ledáček nedostává je nebezpečí, že lidé ~~mohou~~^{mohou} z malomyslníků,
 když si nemohou opatřit ~~za~~^{na} závratné peníze nebo pod rukou věci, na
 které byli dříve zvyklí. Ale vánce jsou především svátky duchovní.
 Vánoční dárky, štědrovečerní večeře, ozářený vánoční stromek jsou
 je ohlas duchovní skutečnosti, kterou nám připomíná křesťanský
 Betlem. Tato lidská radost a hřejivé teplá vánoc jsou jen výraz
 radosti, o které mluví náš vánoční hymnus: Narodil se Kristus Pán.
 Z života čistého, z rodu královského, nám, nám narodil se! Boh
 ve své štědrotně nám dal svého jednorozenceho Syna. Druhá božská
 osoba se stala člověkem, aby nás vykoupila. A tato Boží štědrost
 más nutí, abychom byli také štědrí ke druhým, abychom v těchto
 dnech cítili a naplňovali s větší věrností slovo Páně: Cokoliv jste
 učinili jednomu z mejmenších mých bratří, učinili jste mně!

Na tento duchovní obsah vánoc se často zapomíná: Každý rok jej
 připomíná celému světu viditelný Kristův náměstek svatý Otec ve
 svém vánočním poselství. Rozhlasové stanice celého svobodného světa
 je roznášejí do všech, i těch nejvzdálenějších koutů země, ale
 přece je všude tolik hluchých uší. A jinde se všechně brání ná-
 silným rušením, aby papežův hlas mohli klidně vyslechnout, a v tis-
 ku pak přinášejí z něho jen neúplné a zkomolené úryvky.

Na západě se v posledních ~~letech~~^{letech} v řadě zemí dějí různé
 pokusy o oživení v rodinách i na veřejnosti) křesťanské myšlenky vá-
 noc: rozdávají se letáky vysvětlující duchovní význam vánoc, soustav-
 ně se propaguje stavba Betlémů v rodinách a obnova starých nábožen-
 ských zvyků a písni, někde se pokouší o to, aby i velkoměstské
 výklady vánočních obchodů nezapomněly na symboliku křesťanských
 vánoc, konají se duchovní přípravy dětí i dospělých na důstojnou
 oslavu vánočního tajemství, ~~organisují~~^{organizují} se umělecké programy
 v divadlech, v rozhlasu a televizi v křesťanském duchu...

U vás, drazí přátelé, by bylo dnes třeba podobných akcí více
 než na západě. Alespoň na veřejnosti, která dostává stále více po-

hanštější ráz pod vlivem bezbožeckého komunistického státu. Ale v tom ohledu nemůžete dělat skoro nic. Zato tím více se budete snažit udržet křesťanský ráz vánoc ve Vašich rodinách a tím více budete plmit kostely, a naplnit je radostným zpěvem vánočních koled.
 A modným svatým přijmout živého Krista v oltářní svátosti přinese te si živého Krista Pána do svého rodinného Betléma. Ale nespokojíte se jistě s tím; jako pastýři u jeslí se stali prvními Kristovými apoštoly, tak i vý budě slovem i příkladem apštolovat u svých známých! Aby vánoce v Československu přej všechnu protikřesťanskou propagandu i letos byly vánoce křesťanské. Dokažte i letos svou sílu!

V posledních letech ~~to byl~~ ideologický boj proti křesťanským vánocům, který zahájili komunisté akcí Děda Mráze, aby zatačili vzpomínku na Betlém a narozeného Vykupitele. Víte, že se té komedii propůjčil před lety sám tehdejší ministerský předseda Zápotocký a primátor města Prahy! A od té doby nemine rok, aby vánoční tisk a rozhlas nějakým, někdy sprostě cynickým způsobem, nesnažil se zneuctít a zasměnit křesťanskou vánoční tradici.

Křesťanské vánoce jsou svátky rodiny. Svátky dítěte. Oslava narození Ježíše Krista a oslava Božího mateřství, v kterém bylo posvěceno každé lidské mateřství, narození každého dítěte! U jesliček se učily naše maminky milovat své děti, u jesliček se učily pro ně přinášet i ty nejtěžší oběti! U jesliček se učili naši otcové a matky chránit své děti proti úkladům nových Herodesů! A Herodosové dosud nevymřeli. ~~Jeden~~ kanovník ~~Mráz~~ hledá Herodesy ve Španělsku a v Americe ve své vánoční úvaze: Ve světle vánočního stromku v časopise vlašteneckých kněží: Duchovní pastýř! Pro něj zůstalo z vánoc jen jakési mlhavé sociální a charitativní poslání, které se konkretně naplňuje v novém socialistickém řádu, ve službě celku! Právě před vánocemi pražský komunistický parlament ~~odhlasoval~~ schválil nový zákon o násilném přerušení těhotenství ~~podle sociálních indikací~~ v klinikách ministerstva zdravotnictví, jemuž předsedá katolický kněz ministr Plojhar. Komunisté jistě nechtějí umenšit natalitu, už tak hrozivě klesající, v českých zemích. Chtějí snad čelit pokoutnímu potratářství. Ale legalisováním vraždy nenarozených v určitých případech se ~~ne~~ zabránil většímu zlu: nebezpečnému narušení fysického i mravního zdraví celého národa. Služba státu je nejvyšším zákonem, a co podle domky slouží k dobru celku, je také mravně dovoleno! Ve skutečnosti je to nový krok na cestě zotročování

RaVati, GECO, 21. XII. 57.

/4

rediny. Pan kanovník by měl si všimnout spíše těchto Herodesů, kteří jsou pro národní budoucnost a blaho byt mnohem nebezpečnější než dříve Herodesové ve Španělsku a ve Spojených Státech! Všechny české matky, které opravdu milují své děti a svůj národ, si uvědomí u jehož útoku na křesťanskou morálku a na zdravou budoucnost národa, a bude se nejenom modlit, nýbrž všemi silami pracovat, aby uchevaly svým dětem celý obsah křesťanských vánoc! Jen tak jim zachovají i jejich zdravou sílu a klubokou radost, kterou mohou poznat jen lidé čistého srdce.

Tímto smutné myšlenky, které přinášejí hořkost do všech domácností. Ale říkám vám, děláme vám silu, aby všechny začlenit Ježíše svým otorem a otec hřímu národu.

• RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

22-12-57.

L. J. X^u. Počw. J. X^u. Voda vat. městec.

Vys. oříš' městec (van. pohled) ^{W. R. A.} ~~van. pohled~~ ^{van. pohled} ~~van. pohled~~ ^{van. pohled} ~~van. pohled~~

Pis X^u. provoz dnes drahle ~~zdejší město~~:

Pohl. oříš' městec ^{van.} W. R. A. Pis X^u.

I akční město.

1°

Thpis. zde oříš' městec van. pis. W. R. A. Pis 1^u.

Thpis. zde oříš' městec van. pis. W. R. A. Pis 1^u.

Thpis. zde oříš' městec van. pis. W. R. A. Pis 1^u.

Thpis. zde oříš' městec van. pis. W. R. A. Pis 1^u.

Thpis. zde oříš' městec van. pis. W. R. A. Pis 1^u.

Thpis. zde oříš' městec van. pis. W. R. A. Pis 1^u.

Thpis. zde oříš' městec van. pis. W. R. A. Pis 1^u.

Thpis. zde oříš' městec van. pis. W. R. A. Pis 1^u.

Thpis. zde oříš' městec van. pis. W. R. A. Pis 1^u.

Thpis. zde oříš' městec van. pis. W. R. A. Pis 1^u.

Thpis. zde oříš' městec van. pis. W. R. A. Pis 1^u.

Thpis. zde oříš' městec van. pis. W. R. A. Pis 1^u.

Thpis. zde oříš' městec van. pis. W. R. A. Pis 1^u.

Thpis. zde oříš' městec van. pis. W. R. A. Pis 1^u.

Thpis. zde oříš' městec van. pis. W. R. A. Pis 1^u.

Thpis. zde oříš' městec van. pis. W. R. A. Pis 1^u.

Thpis. zde oříš' městec van. pis. W. R. A. Pis 1^u.

Thpis. zde oříš' městec van. pis. W. R. A. Pis 1^u.

Thpis. zde oříš' městec van. pis. W. R. A. Pis 1^u.

Thpis. zde oříš' městec van. pis. W. R. A. Pis 1^u.

ústav pro studium
totalitních režimů

Vánoční poselství Svatého Otce Pia XII. k národům celého světa

/22. prosince 1957/

"Leva, Jerusalem, ecclios tuos, et vide potentiam regis: ecce Salvator venit solvere te a vinculo - Jerusaleme, pozvedni oči a viz, jak je mocný král: hle, Spasitel přichází, aby tě osvobodil z okovů"/Brev.Rom., antifona k Magnif. pondělí po I.ned.adv./.

Milovaní synové a dcery katolického světa, jako Naše otcovské přání k těmto vánočům chceme vám opakovat tuto mateřskou výzvu Církve, abychom pozvedli své zraky k nebi: odtud máme očekávat Boha Spasitele, a s ním vysvobození z pout nesouladu, kterými je spoutána mysl lidí. O letošních vánočích sice lidstvo vzhlíží k nebi, ale srdece lidí tříší úzkostný strach nad nejistým osudem láské rodiny a nad jejím pozemským příbytkem.

S jinými pocity zpytovali nebe betlejemští pastýři a králové od východu, když se pastýři zjevili andělé a králi se ukázala tajemná hvězda a když oběma tak bylo oznámeno narození Syna Božího. Hluboký únik ^{zás} se zmocnil jejich myslí, když se doveděli "Magnalia Dei"/Skt 2,11; I 1 Petr 2,9/, ty veliké a podivuhodné skutky Boží a jim pak byli přítomni. Ty dosáhly vrcholu a té největší možné syntese v něžném Dítěti, které se narodilo v městě Davidově, bylo zavinuto v chudé plenky a uloženo v nuzné jesle /viz Lk 2,12/. Úžas pastýřů a králi od východu nezměl však nic společného se žáleknutím a poděšením, jež obyčejně vyvolávají velké události. Právě naopak, změnil se v sladkou posilu, ve vánek nevypověditelného míru a uklidňujícího souladu, jak je jen Bůh dovede vložit do duše těch, kdož ho hledají, kdo přijímají a se mu klanějí.

Velké skutky člověka a veliké skutky Boží

Ne všechni lidé se sklánějí v úctě před nevypravitelnou událostí příchodu Božího Slova na svět, před tímto faktem, jenž převyšuje všechny ostatní činy v dějinách lidského pokolení, a který je proto hoden nejvyššího podivu. Jsou jakoby zajatci své vlastní nepatrnosti, skoro neschopní představit si, že by bylo možné něco nekonečně velikého. Jiní zase, ti diváci úžasného rozvoje moderní vědy, jejž rozšířila poznání a moc člověka až do hvězdných prostorů, jsou takřka ~~okřísknutí~~ svými vlastními úspěchy,

Ván. pos. Pia XII. 1957

dovedou se obdivovat jen "velkým činům člověka" a vědomě zavírají oči před "velikými činami Božími". Ti lidé nevědí nebo zapomínají na to, že Bůh stojí výše než sama nebesa a že jeho trůn se opírá o vrcholky hvězd /viz Job 22,12/. Nechápou už pravdivost a smysl hymnu, který zpívali andělé nad betlemskou stájí, v níž se zjevil ten největší Boží čin: "Gloria in excelsis Deo - Sláva na výsostech Bohu!" Spíše jsou pokoušeni nahradit ten zpěv jiným: "Sláva na zemi člověku!", člověku, který toho totiž dovede vymyslit a uskutečnit, tedy "člověku-tvůrci, homo faber": tak totiž moderního člověka nazvali někteří filosofové, protože se prokázal tvůrcem v činech, přesahujících veškerá dosavadní lidská měřítka.

Nadešel okamžik uvést onen obdiv moderního člověka pro sebe sama na správnou míru. Obdivovatelé "člověka tvůrce" by měli moudře mírnit to své skoro opojení z moderních technických objevů, měli by si uvědomit, že nijak je to nezadrží na té jejich cestě k pokroku, když se zastaví před jesličkami Božského Dítěte, když mu zapějí písničky a se mu pokloní. Naopak, to by korunovalo jejich pokrok plnosti "člověka rozumného - homo sapiens".

Úzkost moderního člověka před novými výmožnostmi vědy a techniky

Tento člověk "tvůrce" a zároveň i "rozumný" duchovní snadno usnává, že vše to, co Bůh činí a zjevuje ve vánocním tajemství, nesrovnatelně přesahuje veškeru lidskou sílu, energii a dovednost, podobně jako nekonečné přesahuje konečné. Citlivostí zivější a plnější než je citlivost, které vede druhé, aby se bezvýhradně obdivovali nějakému materiálnímu výtvoru, on cítí sladké vytržení před Božským Dítětem, jež na svých ramenou nese knížectví /viz Is 9,6/. Na něm vidí podivuhodné činy všeněho Boha, který se odívá časem, Boha nekonečného a všeobecného, jenž se omezuje prostorem a slabostí, Boha vznášeného, jenž se stal "dobrotivostí a lidumilnosti našeho Spasitele"/viz Tit 3,4/, plného nekonečného milosrdění a lásky.

Proto též anděl, zvěstující pastýřům tajemství vánoc, jim nejdříve dodával myslí: "Nebojte se! pravil. Neboť hle, zvěstují vám velikou radost která bude pro všechn lid." Zcela jiné pocity vyvolávají zprávy o nových

technických zázrácích. Setvažen pominul první jásot, před nečekanými svými novými poznatky a před jejich účinkem vědomím, před tímto neslyšchaným vpádem do mikrokosmu a makrokosmu trápí dnes lidé jistá úzkost a ptají se, zda si uchovají svou vládu nad světem anebo se stanou obětmi svého vlastního pokroku. Mnozí se dívají na nepředvídatelné ~~znamení~~^{zněny} k nimž vedou nové cesty otevřené moderní vědou a technikou, jako na něco nesouladného, co nutně naruší a uvádězmatek do jednoty a řádu, jež jsou vlastní lidskému rozumu. Jini v nich vidí důvod k vážnému zamyslení, zda totiž je vůbec přežijí i jejich původeci. Člověk se začíná bát světa, ondán se domníval, že jej má ve svých rukou. A bojí se ho víc něž kdy jindy a především tam, kde Bůh nežije opravdu v myslích a srdečích, Bůh, jehož dílem je svět celičký. Do tohoto svého veledila Bůh vtiskl nesmazatelně svůj obraz, on Bůh všechnoucí, absolutní Duch, nejmoudřejší bytost a zdroj veškerého řádu, souladu, dobrivosti a krásy.

Kristus zdroj souladu ve světě

Na stezku k Betlému ukazujeme ještě jednou tomuto lidskému pokolení, skládajícímu se z velké části z lidí, kteří se obdivují jediného sobě samým, ale kteří se už začínají bát sebe a svého světa. Jedině tam v Betlemě najdou toho, jehož hledají, toho, o němž praví sv. Pavel: "Všecko je stvořeno skrze něj a k všemu němu. On je dříve než všecko ostatní, a všechno trvá dál jen skrze něho" /Kol 1,16-17/.

To je ta spásná pravda, jež se zaskvěla v chudé stáji betlehemske. Přejeme si, aby zazářila i ve vaší myslí. Novoročný Kristus se zjevuje dnešnímu světu a stojí před ním:

1. jako posila pro ty, kdo si stěžují na nesoulad ve světě a nedoufají, že by souladu mohlo být dosaženo;
2. jako záruka souladu ve světě;
3. jako světlo a cesta jakéhokoliv úsilí lidského pokolení uskutečnit soulad ve světě.

ústav pro studium
totalitních režimů

I. Kristus - útěcha v nesouladech tohoto světa

Člověk hned při svém prvním setkání s vesmírem byl uchvácen jeho nesrovnatelnou krásou a souladem. Nebe, zářící světlem nebo poseté hvězdami, nekonečné a bezedné oceány hýřicí barvami, nepřístupné vrcholky hor evěnčené sluncem, zelené lesy kypící životem, pravidelný koloběh ročních období, rozmanitost všech bez konce - to vše nejednou vyrvalo člověku ze srdce výkřik obdivu! Člověk sám nese v sobě smysl pro krásu, a proto ji vidí dokonce i v rozpoutaných životech, jež mu jsou výrazem moci Stvořitele: "Potentior aestibus maris, potens in excelsis Deus - Je mocnější než mořské příboje, mocný je Bůh na výsosti" /Z. 92, 4/; "Tonabit Deus in voce sua mirabiliter - Hlas Boha hřmí věru podivuhodně" /Job 37, 4/. Právem jeden starověký národ s vysokou civilisací nenašel vhodnějšího jména, aby označil vesmír, než slovo "kosmos", to jest rád, soulad, krása. A přece, po každé, když člověk obrátil své zraky k sobě samému a srovnával své touhy se svými šíny, tu propukl v úzkoslivé a malomyslné volání nad příliš zjevnými protiklady, nesoulady a nad nedostatkem rádu, které rozrujvají jeho život.

Nesoulad ve vesmíru

Dnešní člověk, stejně jako člověk v minulosti, se zmítá mezi extatickým obdivem pro svět přírody, prozkoumaný až do nejhlbších propastí a do nejzazších vzdáleností, a mezi trpkým zklamáním, způsobený chaotickým stavem své existence, který člověk sám vytvořil. Zdá se, že protiklad nesí harmónii přírody a nesouladem v životě provádí člověka jako těžký stín, místo aby se zmenšoval s rostoucím poznáním jeho a dovednosti.

V osamocení, kterým se stále více a více obklopuje, moderní člověk jakoby jen opakuje stejně trpícího Joba: "Hle, volám proti útlaku, a nikdo mě neslyší, žádám o pomoc, ale spravedlnosti nenalézám." /Job 19, 7/ Zastavme se na okamžik, a naslouchejme nářek moderního člověka, abychom tím lépe pochopili jeho vnitřní bolest, a abychom mu pak ukázali na toho, jenž opravdu může rozptýlit temnoty v jeho myslí a vrátit soulad do jeho rozpolcené existence.

Totální pesimismus je neodůvodněný

Na jedné straně dnešního lidstva pohled na nedostatek řádu ve světě ústí v odsezení celého díla stvoření, jako by nesoulad byl jeho nutnou charakteristikou, nevyhnutebným osudem, před kterým člověku nezbývá než složit ruce a se s tím smířit; nanejvýš by ~~se~~ měl hledět ~~na~~
odškodnit pomíjejícími rezkošemi, které se mu podaří urvat tomu panujícímu nesouladu. Tento vše pronikající pesimismus se zmočňuje většinou lidí schopných věstranného, ano i absurdního optimismu, a pochází z toho, některé nepopiratelné nesouvislosti rozšírují na celý vesmír a na jeho základní zákony. Vinu na tom dávají samému Stvořiteli. Ustupují tak útokům totálního pesimismu a ve světě nevidí nic jiného než moře ukrutnosti a bolestí, jež trápí jednotlivce i národy a přímo nebo nepřímo provázejí uskutečňování vnějšího pokroku. Jini soufají nad tím, zda je možné ještě obnovit soulad ve světě; vede je k tomu skutečnost, sama v sobě velmi vážná, že totiž někteří lidé se nechávají tak silně omámit kouzlem novot, že pak pohrdají ostatními pravými hodnotami, zvláště těmi, které jsou oporu lidského soužití. Mnozí konečně, abychom tak řekli, kapituluji před totálním pesimismem, když vidí politováníhodný fakt, že lidé navenek velmi civilisovaní se stávají vnitře nekulturními.

Příčiny

Jestliže dále zkoumáme kořeny těchto a podobných faktů, tu naše náděje je otřesena ještě více. Jejich příčiny svědčí o hlubším nesouladu a vedou k tomu, abychom předvídalí, že tento nesoulad se ještě zhorší. Jak jen mohla vzniknout tak velká lhůstejnost k právu bližního na život, tak strašné pohrdání lidskými hodnotami, tak hluboký pokles pravé kultury, ne-li proto, že převážně materiální pokrok porušil harmonický a šťastný celek v člověku, tim že ho takořka cloupil o citlivost pro ony pojmy a hodnoty a ho zdokonalil jen po jedné stránce? Nutně bude scházet jedna část jeho celku, a to ne ta méně důležitá, člověku, který se narodil a byl vychován v ovzduší strohého techniciemu. Ona část jako by ~~byla~~ umrtvily okolnosti odpovídající jejímu přirozenému vývoji. Podobně jako rostlina, pěstěná v terénu, z něhož byly vynášeny některé výživné látky, bude mít tu či onu vlastnost, ale nebude to celistvý souladný typ, tak i "pokrovová", t.j. výhradně materialistická civilisace, jež odvrhu-

je jisté hodnoty a prvky, nutné k životu rodin a národní, nakonec zavnuje člověk správného způsobu myšlení, usuzování a jednání. Myšlení člověka, aby dosáhlo pravdy, spravedlnosti a pectivosti, jedním slovem, aby bylo opravdu lidským, hledá největší volnosti a mnohostranného vedení. Technický pokrok, naproti tomu uzavírá člověka do svých závitů, odlučuje jej od ostatního vesmíru, zvláště od světa duchovního a vnitřního a přetvořuje jej podle svých vlastností: nejvýznamnější z nich jsou povrchnost a nestálost. Toto znetvořování není tajemstvím nikomu, jestliže máme na mysli sklon člověka přijmout i to, co je pochybného rázu anebo i blud, jen když mu to slibuje snadnější život. Pohleďte na příklad na nebezpečné nahrazování hodnot, jak je působí podivuhodný pokrok mechanické ~~rychlosti~~. Očarován jejím kouzlem člověk přenáší hodnotu rychlosti i na věci, jejichž dokonalost nezávisí na rychlé změně, které právě napak jsou plodné jen jsou-li v klidu a zůstávají-li ^{pozůstaly} svým tradičním. Člověk "šílených rychlostí" je v nebezpečí stát se ^{v životě} třtinou větrem se klátemi, nedovede vytvořit díla trvanlivé hodnoty a je neschopen být oporou ani sobě ani druhým. Podobný omyl vyplývá z větší účinnosti smyslů, v sobě samé obdivuhodné, kterou moderní skoro zázračné přístroje uschopňují vidět, slyšet a měřit to, co existuje, co se hýbe a mění téměř v každém koutku vesmíru. "Vševidoucí" člověk si zalíbil v této své vzrostlé dovednosti, je jakoby zcela pohlcen činnosti svých smyslů, a aniž si to uvědomil, pomalu umenšuje užívání svých schopností zcela duševních, to jest rozumu, jimiž dovede číst v nitru věci. Tak se náváží čím dál méně schopným nechat v sobě uznat ty pravé ideje, jimiž se živí život. Podobně ty rozmanité aplikace vnější energie, údavně zvětšené, stále více a více jako by uzavíraly lidský život do jakéhosi mechanického systému, který čini vše sám ze sebe a vlastním nákladem, a tak umenšuje potřeby, jež dříve nutily člověka k vlastní a osobní činnosti.

Svět se musí vrátit k původnímu skoulaďu návratem ke Kristu

v novém člověku, ^{jež il} ~~vytvořeném~~ pokroku, tedy existuje hluboký nesoulad. Než, atši je v tom sebe více nebezpečí, nic neospravedluje ani zoufalství krajních pesimistů ani skleslost nečinných. Je možné, ano je nutné přivést zpět svět k jeho původní harmonii, jak ji Stvořitel zamýšlel.

hned od počátku, když svému dílu ~~XXXXX~~^{dal účast} na svých dokonalostech /viz Moudr.16,25-26/. Nejvyšší zárukou této naděje je vánoční tajemství: Kristus, Bohožověk, původce veškerého souladu, navštěvuje své dílo. Jak by mohl nad světem zokřfat tvor, když nezoufá ani Bůh? Když Boží Slovo, skrze něž povstaly všechny věci, se stalo tělem a přebývalo mezi námi, aby konečně zazářila jeho sláva jako jednorozencem od Otce /viz Jan 1,3 a násle./? A jak by mohla zazářit sláva Stvořitele a Obnovitele všech věci, kdyby svět stál nutně jen na protikladech a na nesouladu?

Křesťanství nikdy nezmí přijmout pesimismus oněch lidí ani jejich nečinnou malomyslnost, protože jsou v rozporu s křesťanským pojetím člověka. Svatý Pavel se postavil hned ^{v začátcích} křesťanství proti předsudkům starověku, podle nichž lidský život a osud řídily s osudovou nutností přírodní síly a pohyby. Proto napomíнал: my nejsme podrobeni přírodním silám, nýbrž Kristu, jenž nás učinil svobodnými a dědici Božími /viz Gal 4, 3-4/. Každé vykoupení a každá svoboda nám přichází od Krista, ne z přírody; ta vždy byla připravena utužit své okovy, a dnes v éře techniky, je k tomu ještě více připravena. Moderní člověk se své a strany je více v nebezpečí stát se otrokem přírody znova; kdežto antický člověk ji byl podřízen z neznalosti a ze slabosti, moderní člověk je vystaven jejímu silnému tlaku, protože lépe zná její skryté síly a jich dovede využít. Proto by mohl být pokoušen přírodu přímo zbořovat a ji vzdávat hold své vděčnosti, protože shlédl její divy a se mu z nich dostalo bezprostředního užitku.

Proto je více aktuální než kdy jindy výzva svatého Pavla, abychom přetrhlí okovy otroctví, uloženého přírodou, abychom si zvolili Krista a k němu přilnuli. Kristus je váš Bůh, a žádní jiní bohové. On je Původce a Pán přírody, on je váš Osvoboditel a Spasitel. Jste povoláni, aby ste jím "se stali Božími dětmi", a ne otroky živlů tohoto světa; nejste povoláni k částečné dokonalosti té ří oné vlastnosti, nýbrž k tomu, aby ste v celém člověku obnovili dokonalý obraz Boha, jenž je soulad sám a zdroj veškerého pořádku ve vesmíru.

Bohužel tyto jasné pravdy, jež dovedou obnovit důstojnost člověka a dodat mu naděje, odmítají ti, kdo nejsou sto stanovit ten nutný vztah mezi věčným a pozemským, mezi Stvořitelem a stvořenými věcmi; oni odlučují Boha od světa, jako jsoucna příliš se od sebe lišící a sobě navzájem vzdálené, takže mezi nimi prý není vzájemných vztahů. A přece příchod Syna Božího na zemzřejmě ukazuje, že tu je úzký vztah, který váže časné s věčným. Ani svět ani člověk by neměli důvod a možnost své existence, kdyby neměly účast na věčném bytí Boha Stvořitele. Stvořený a konečný svět se jakoby plaví na oceánu Boží věčnosti, protože jinak nemůže, a abychom tak řekli sleduje jeho tok i jeho zákony. Právem tvrdí svatý Augustin spolu s mnoha moudrými muži starověku i moderní doby, že ve světě, třebas ten je stvořený a pomíjející, vládne nejvyšší a věčný zákon, od něhož svět má svou existenci a hodnotu. ~~xxxii~~ Tento věčný zákon povyšuje dílo stvoření, samo v sobě omezené, takže to v sobě nese odraz nekonečného a věčného. Děje se tak prostřednictvím ~~existenčního~~^{podstaty} řádu, jenž je vložen do všech věcí, a pak tou vnitřní vzájemnou souhaležitostí a souladem, jichž je svět plný. Jestli však odmítneme někdo sám pojem Boží věčnosti a popře, že by Bůh mohl stvořencu vše učinit účastným něčeho ze sebe, pak je marné mluvit o řádu a souladu ve světě. Tímto popřením se ale neutiší v člověku žízeň po souladu, po řádu a po štěstí. Člověk je pak nucen povýšit za nejvyšší hodnotu to, co trvá, to jest své konkrétní omezené bytí. Vytrženy z vnějšího řádu a z jakéhokoliv souladu ve světě, člověk si musí zvolit život, který je neustálá starost o jeho vlastní existenci a který není než cesta k smrti, i když zastřené jistou dávkou předstírané pýchy nad svou omezenou přírodou. Moderní člověk, který se necítí bytožně vázán k věčnému, začíná se klanět časným věcem, uprostřed nichž kráčí a jedná, vědom si sebe sama a všeho, co existuje.

Avšak to falešná představa o skutečnosti, která může klamat, ale nedovede utišit žízeň po pravdě ani ukojit vnitřní touhu člověka. Chtějí-li lidé jejich utišení, ať jdou do Betléma, kde vtělené Slovo Boží dlelo mezi námi, a nás poučilo o tom, že každý lidský čin musí z věčnosti brát celé své zaměření, odtud že se jeho činností ~~zmstane~~ plodnou a ve věčnosti že člověk nadje svou bezpečnost. Člověk ve své podstatě

je obraz Boží, proto i jeho jednání musí být podobné Božímu jednání, jak tomu učí moudrý výrok, že "operari sequitur esse - skutky jsou takové, jaká je podstata".

Bílo člověka na zemi není tedy odsouzeno k nesouladu, je určeno k tomu, aby zjednovalo večnou harmonii v Bohu. Tak vtělené Boží Slovo pozvedá člověka z otroctví, zachraňuje ho před sterilním uzavřením v sebe sama a mu vraci naději v pokrok.

II. Kristus - záruka souladu ve světě

Harmonický plán stvoření

Křestanskému pojmu vesmíru, jenž je vytvořen tvůrčí moudrostí Boží, a proto jednotný, uspořádaný a souladný, odpovídá předpověď slavného naplnění - snad vzdáleného ještě staletími - , kdy "v novém nebi a na nové zemi"/viz 2 Petr 3,13/, "ve stánku Boha mezi lidmi, aby s nimi pobýval, ... on jim setře s očí každou slizu; a nebude už smrti ani zármutku, nářku ani bolesti už více nebude, protože to co bylo, je už pryč"/Zjev 21, 1-4/; jinými slovy: tehdy bude překonán všechn zdejší nesoulad. Než je snad tím zcela odsunuto uskutečnění harmonického plánu stvoření? Či snad vzal zpět své slovo Bůh, jenž ve chvíli stvoření člověka "mu dal moc nad všem věcmi, jež jsou na zemi"?/Ecclesiáš 17,3/ Ne, jistě že ne. Místo aby vzal člověku moc vládnout zemi, Bůh ho v ní potvrdil, a to v den, kdy přiděl svého jednorozenceho Syna lidským tělem, kdy "si předsevzal, že už uplyne celý ten čas, jak on předem zařídil: skrze Krista zase uvede pořádek do všeho, co je na nebi i co je na zemi"/Ef 1,10/. Kristus, vtělené Slovo, Bohočlověk, svým příchodem na svět hned od prvního okamžiku svého viditelného života dosvědčuje, že panství nad světem patří rozdílným spásobem Bohu a člověku, a že ho proto nelze někdyt leč v Duchu Božím.

V Kristu přebýval podstatně tentýž Duch Boží /viz Kol 2,9/, který na počátku času řekl: "Budi světlo! A nastalo světlo"/Gen 1,3/, tyž Boží Duch, jenž je vtištěn jako nezniatelné znamení ve všech stvořených věcech, je jednotícím svazkem jich všech, je zárodek řádu mezi nimi a základní akord, věci neživých i živých.

Dokonalý soulad je ovocem přítomnosti Krista ve světě

Člověk však mohl spatřit na vlastním duchu, obrazu to Ducha Božího, jednotící pouto, jež vnitřně spojuje jednu věc k druhé, ještě dříve než si uvědomil ten dokonalý soulad, kterým bohatě oplývá Kristova přítomnost ve světě a jeho ~~komunikaci~~^{společná přirozenost} s člověkem. K této šťastné syntesi došli opravdu už někteří starí aténští a římskí filosofové, s větší jasností ji vyjádřili nejmladnější křesťanští filozofové, jako svatý Augustin a svatý Tomáš Aquinský. V každém případě ale, technika sama ze sebe nedovede poznat a rozvinout Boží seménko jednoty a harmonie, které je vloženo do všeč. Někteří dnešní vědci se domnívají, že alespoň z metodických důvodů, mohou odesírat od této pravdy, a postupovat, jako by duch neexistoval, jako by neměl co říci; zavírají před duchem laboratoře a vylučují jeho přítomnost při výzkumech. Jsou zcela prodchnuti materialismem a sensualismem, očekávají rozřešení svých otázek jen od svých přístrojů a od svých výpočtů, od pozorného pozorování faktů, od zjišťování a zevnějšího uspořádání jevů. Jiní sice připouštějí jistý vztah, ale – jak sami praví – jen logický, asi takový, jaké jsou matematické vztahy. Domnívají se, že rád ve světě může vzniknout fysickým uspořádáním jednotlivých částí, tak jak by to učinil nějaký obrovský počítací stroj, – tedy bez jakéhokoliv zásahu ducha.

Kdyby filosofie nestačila dokázat vratkost takových názorů, pak by je vyvrátila sama věda. Když pozorujeme, jak postupovali ti největší badatelé a jak povstaly ty nejvýznamnější vynálezy a objevy, pak musíme připusknit činorodou přítomnost ducha: on dává tu intuici, jež vidí vnitřní vztah mezi zjevy často zcela různoredými, duch dovede důmyslně proniknout učiněnmu pozorování a analyse, on dává sílu syntesi, jež pak ukazuje myslí tu pravou skutečnost, a vede mysl, aby vytvořila si definitivní úsudek.

se nedá upřít

Přítomnost ducha v lidské činnosti je tedy ~~komunikací~~, ani nelze umlčet ~~důkazy o tom~~ leč jen předsudky a pověrami. Je to svědec o jednotě, rádu a harmonii, jež jsou božského původu a bez nichž ani matematické poučky, využité ve vědách, by nepodávaly plný obraz o skutečnosti.

Duch a soulad si vydávají navzájem svědectví o sobě: hojnost ducha bude vždy odpovídat hojnosti souladu, a naopak, každá disharmonie, ať si

se projeví kdekoliv: ve vědě, v umění nebo v životě, je zanemněm, že něco překáží duchu, aby se plně vylil.

Tato úměrnost vztahů mezi duchem a harmonií ve vesmíru odsuzuje ménění těch, kdož v literatuře a v umění propagují kult nescouladu a - jak oni sami říkají - kult absurdnosti. Co by se stalo ze světa a z člověka, kdyby mělo zmizet pochopení pro soulad a vážnost k němu? A přece o něco takového usilují ti, kdo krásným a svádným pedáním odívají nemravnost, hřich a зло. Jejich přečin přesahuje hranice estetiky a útočí na samu důstojnost člověka, jenž je obraz Božího Ducha, a proto podstatně zaměřen k souladu a rádu. Je pravda, i zlo může být představováno ve světle pravého umění; jeho znázornění se ale musí jevit myslí jako protiklad ducha, jako znamení, že tam duch není. Umění tím více vyzařuje svou vznešenosť, čím více ~~zpravidla~~^{se v něm} ~~krátký~~^{to} duch člověka, ~~jaký~~^{je} obraz Boží, tedy: čím více ukazuje tváří ~~plnou~~^{plnou} plodnost ducha a jeho plnou zralost, tím že rozvíjí Boží téma jednoty a souladu v činech a v různých postojích života.

Svědectví lidského ducha ve prospěch souladu ve světě je zjevné; jeho činnost v rozvíjení zárodků rádu nese hojně cvece; přece však dějiny i život dokazují, že duch si sám nestačí a že je slabý. K zahojení této nedostatečnosti a slabosti bylo nutné v plánech nekonečné lásky Stvořitele k jeho dílu, aby sám Boží Duch se stal viditelným a se zapojil do času. A hle, Kristus, vtělené Boží Slovo, přichází do světa jako do svého vlastnictví: "in propria venit" /Jan 1,11/.

Toto Boží vlastnictví má nejvyšší možné odůvodnění: Bůh svět stvořil.

Svět tedy v sobě zrcadlí věčnou pravdu a dobrotnost Stvořitele "extensive et diffusive - ve všech věcech a ve vrcholné míře", jak piše svatý Tomáš /S.Th.I., 93, a.2 ad 3um/. Poměr Krista ke světu se tak ~~uk~~ jeví prozářen tím nejjasnějším světlem.

Člověk - obraz Božího Ducha, pán světa poznáním, vůlí a svými činy

Podobně Stvořitel postavil člověka, obraz to svého Ducha, do světa, aby člověk byl pánum světa svým rozumem, svou vůlí a svými činy, a aby tak tu podobnost věčné pravdě a dobrotnosti, tak hojně rozsazenou ve světě učinil vlastní, a to "intensive et collective - co možná nejvíce a jakoby

kolektivně!/Sv. Tomáš na témař místě./ Tedy i zde se poměr člověka k světu těší z plného světla věčného Ducha, jejž Stvořitel sdělil dílu Stvoření. Vtělení pak chrání a zvyšuje důstojnost člověka a krásu světa, protože jak svět tak člověk mají společný původ v Božím duchu, zdroji jednoty, řádu a souladu.

Jestliže se však odejme tento základ ducha, odejmeme tím i odlesk věčného Božího duchave stvořených věcích: u člověka je to podobenství s Bohem a u nerozumných stvoření Boží stopy. To by ale znamenalo i konec souladu v poměru člověka k světu. Člověk by byl redukován na pouhý bod a na nositele anonymní a iracionální činnosti. Nebyl by už ve světě jako ve svém příbytku. Svět by se pro něho stal něčím cizím, temným, nebezpečným a vždy by byl náchylný k tomu, aby se sebe strásl vlastnost nástroje a aby ze sebe učinil nepřítele člověka.

A jaké by byly bez světla Božího Ducha a bez ohledu na poměr Krista k světu ty vztahy, jež řídí společenský život? Na tuto otázku podává odpověď trpký stav těch, kdo dali přednost temnotám ve světě a se klanějí vnějším dílům člověka. Jejich společnost i se daří jen železnou kázní kolektivismu udržet tu anonymní existenci jedných lidí vedle druhých. Zcela jinak vypadá společenský život, když ~~značí~~ je uspořádán podle příkladu vztahů Krista se světem a s člověkem. Je to život bratrské spolupráce a vzájemné úcty k právům druhého. Je to život důstojný prvního počátku a posledního cíle každé lidské bytosti.

Christus záruka vykoupení a obnovy

Avšak kořen všeho ostatního zla, hluboké temnoty, jež vtělené Slovo přišlo osvítit, a nesoulad, jež přišlo uspořádat, tkví v zlomu, způsobeném dědičným hříchem. Ten strhl de svých bolestných následků celé lidské pokolení i svět, příbytek člověka. Padlý člověk, jehož rozum byl zatměn, neviděl již kolem sebe svět sobě poslušný, poslušný nástroj svého osudu; viděl spíše spiknutí přírody, která se vzbouřila proti němu a nevědomky vykonávala rozsudek, jímž byl vyděšen původní pán. Než ani v člověku ani v přírodě nikdy ^unezasla naděje, že se jednou vše vrátí do původního stavu, k Božímu řádu. Tuto naději svatý Pavel vyjádřil svými slovy o stěnání veškerého tvorstva /viz Řím 8,22/. Přestože se stal otrokem hříchu,

člověk zůstal vždy obrazem Božího Ducha a svět vlastnictvím Slova. Kristus přišel, aby vrátil život tam, kde jej hřích zničil, aby zahojil, co hřich zranil, aby osvítil, co zahnil do temnot, ať v člověku nebo ve světě. Kristus přišel, aby vrátil člověku panství nad přírodou podle Božího Ducha a aby osvobodil přírodu od hříšného zneužívání se strany člověka. I když onen zlom byl vyléčen u kořene, přece jen zůstávají stále jako dědictví lidskému pokolení některé následky, jsou to pochybnost, těkosti a bolest. Kristus ale je zárukou vykoupení a obnovy i z těchto následků hříchu. Nadpřirozené světlo, které zazářilo o vánoční noci nad Betlemem, se klene jako nová duha usmíření nad celou budoucností světa, "podrobeného nicotným choutkám člověka: svět to však nedělal z vlastní vůle, nýbrž z poslušnosti k tomu, který jej tak podrobil. Zůstala však naděje..." /Rim 8,20/. Touto naší dějí je zase Kristus; jako on osvobodil svět z otroctví hříchu, tak jej pozdvihne i z otroctví narušení a mu vrátí svou dítce Božího. Život člověka a dění ve světě jsou vnitřně proniknutý tímto očekáváním a touto nadějí. Je pravda, lidé neuvidí znova obnovený ten soulad, když dokud nezasvitne den bez západu; i nadále budou pot a slzy skrápět jejich chléb; vždy se bude cítit pod sluncem pláč tvarů. Avšak tento jejich smutek nebude smutek k smrti, nýbrž bude to úzkost matky, která podle názorných slov Božského Mistra ráda zapomíná na všechnu bolest, když přišla její rodina, protože se narodil člověk na svět /viz Jan 16,21/. Zrod k novému životu lidstva k plnějšímu a dokonalejšímu rádu a souladu - i když je to zrod bolestný a pomalý, je úkol, který Boh svěřil Československým "post Christum natum - po Kristově narození". K tomuto úkolu mají přispět osobně a činně dítky Boží, jimž byla vrácena jejich svoboda. Je tedy marné očekávat dokonalost a rád světa od nějakého immanentního procesu, v němž by člověk byl jen zevnějším dívkem, jak to tvrdí někteří. Takový nejasný immanentismus znamená návrat k starodávné pověře, jež zbožňovala přírodu, ani jej nelze odúvodnit z dějin, jak se domnívají, nanejvýš umělým a nesprávným vykládáním faktů. Světové dějiny lidstva jsou něco zecka jiného než proces slepých sil; jsou podivuhodnou a životní událostí dějin samého Božího Slova. Od něho dostaly dějiny lidstva svůj první popud a v něm se jim dostane naplnění v den všeobecného návratu k prvnímu počátku. Tehdy vtělené Slovo bude obětovat Otcí na zna-

své slávy te své vlastnictví, vykoupené a osvícené Božím Duchem. Tu mnohé události, zvláště z dějin, které navenek dnes spolu nesouvisí, se projeví jako součásti opravdové harmonie; tak na příklad te neustálé objevování nových a pomíjení starých věcí: jedny i druhé nějakým způsobem byly nebo jsou účastny Boží pravdy a dobrotnosti. Žádné věci ani žádné události neubírá jejich důstojnosti, jestli ji skutečně mají, být obrazem Božího Ducha, fakt, že jsou pomíjející. Ostatně celý svět je pomíjející, jak píše svatý Pavel: "Pomíjejí viditelné věci tohoto světa" /1 Kor 7, 31/. Avšak konečné určení světa - aby byl k slávě Otce a k **mí** triumfu Božího Slova - leží u základů veškerého dění, uděluje světu jeho důstojnost a chrání mu ji: být svědectvím a nástrojem věčné pravdy, dobrotnosti a souladu.

III. Kristus světlo a Život lidí, aby nastolili řád ve světě

Velký zákon souladu, jenž vládne světem

Všemohoucnost Toho, který "činí vše to, co chce" /Ž. 115, 3/, spolu se svou nekonečnou moudrostí, jež "sahá mocně od jednoho konca světa až druhému, a moudře řídí všecky věci" /Moudr. 8, 1/, ustanovila velký zákon souladu: ten vládne světem a vysvětluje jeho události. Duch Boží na počátku s výše říkal dílo stvoření a se v ně jakoby přelil; když pak nastala plnost času, tu z milosrdné lásky se samo Věčné Slovo vtělením osobně zapojilo do stvoření a se viditelně a definitivně ujalo vlády nad ním. "Ježiš Kristus je stejný včera i dnes i na věky" /Žid 13, 8/. Vesmír se tak zdá být jakousi podivuhodnou symfoníí, složená Božím Duchem; základní akord této symfonie vzniká sloučením Božích dokonalostí: moudrosti, lásky a všemohoucnosti. "Domine, Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra - Hospodine, Pane náš, jak obdivuhodné je tvé jméno všude na zemi!" /Ž. 8, 2/.

Pro ty, kteří s Žalmistou Páně dovedou naslouchat a se těšit z Boží symfonie, jež zní ve vesmíru, a na prvním místě pro křestany, stvoření není jen estetický čin, poskytnutý člověku, aby v něm vyvolal pocit zalíbení a aby u něho probudil zvolání slávy nejvyššího přivedce vesmíru. Tím že Bůh hned při stvoření povýšil člověka nad všechna ostatní díla svých rukou, podrobil mu též všecko věci, i nebe, měsíc a hvězdy, jež vytvořil svými

viz

prsty/Z.8,4/, jedním slovem: podrobil ~~mužem~~^{mužem} celý svět, aby člověk v něm pracoval a byl strážcem jeho souladu /viz Gen 2,15/. Kristus sám jenž je svědek a záruka souladu ve světě, ukázal příkladem svého života, a smrti, jak pracný, namáhavý a bolestí plný přínos musí člověk podat, aby uchoval soulad ve světě, aby jej rozvíjel a po případě soulad i obnovil, kdyby byl na některém místě narušen. Kristus sám označil to dílo obnovy, jež vykonal, jako boj proti "knížeti tohoto světa" a jeho závěr jako vítězství:Ego vici mundum - Já jsem přemohl svět"/Jan 12,31; 16,33/.

Nejvyšší Skladatel Boží symfonie vesmíru, a zvláště na zemi a mezi lidmi, svěřil její provedení lidstvu, aby co nejdokonaleji provedlo ten její jediný a geniální akord, ^{podobno jakémusi} ~~jakémusi~~^{emu} velký orchestr, třebas rozdělený ^{emu} v čase a nesmírný ^{emu} v nástrojích, ale sjednocený ^{emu} pod Kristovým vedením. Bůh odevzdal lidem své plány, aby je osobně a svobodně uvedli ve skutek; při tom mají využít své plné mravní zodpovědnosti, a přinést i námahy a oběti podle Kristova příkladu, když je to nutné. S tohoto hlediska křesťan je především obdivovatelem Božího řádu ve světě, rád jej vidí a činí vše, aby jej i druzí přiznávali a upevňovali. Křesťan je tedy vytrvalým obráncem Božího řádu proti silám a úsilí, jež překážejí jeho uskutečnění, ať už se skrývají v něm jako jeho zlé náklonnosti, nebo ať pocházejí ze zevnějšího světa: to je Satan a jeho pověry. Takto viděl křesťana ve světě svatý Pavel, když mu ukazoval na protivníky Boží fronty, a ho vyzýval, ^{odíti} ~~žež~~ se veleskí výzbroj, jakou poskytuje Bůh, aby mohl čelit ďálovým nástrahám; nabádal ho, aby mu za ochranný pás sloužil život, jak se sluší a patří, a za krunýř bezúhonnosti /viz Ef 6, 11 a 14/. Povolání ke křesťanství není tedy pozvání k pouhému estetickému požitku při rozjímání jeho údивného řádu. Je to závaznou výzvou k činu, neustávajícímu, opravdovému a týkající se všech směrů a stránek života. Křesťan je především povinen věrně zachovávat mravní zákon, ať si je jakýkoliv jeho předmět, malý či velký, skrytý nebo veřejný, ať žádá zříci se něčeho nebo něco vykonat. Mravní život ~~ne~~ nepatří jen do vnitřní sféry člověka, takže by se svými následky nedotýkal i souladu ve světě. V žádné události, i té, která se týká naprostě jenom jeho, člověk nikdy není do té míry osamocen, oddoučen od jiných a v sebe sama, takže by jeho rozhodnutí a skutky

neměly odezvy i v okolním světě. Žádny člověk jako vykonavatel Boží symfonie nesmí považovat vlastní skutky za vše čistě svou, týkající se jen jeho. Mravní život je sice na prvním místě individuální a vnitřní činnosti, ale ne ve smyslu jistého "interiorismu" a "historicismu", jimiž někteří usilují zeslabit a poosunout všeobecnou platnost mravních norem.

Bůh žádá na křesťanu spolupráci na stanovení řádu ve světě

Spolupráce na vytvoření řádu ve světě, kterou žádá Bůh na křesťanova, se musí rovněž vyvarovat jakéhosi spiritualismu, jenž by věřícímu člověkovi bránil v jakémkoliv přístupu k vnějším záležitostem a v zasahování do nich. Tento spiritualismus nesprávný, pokud už byl přijat v katolickém táboře, způsobil velkou škodu věci Kristově a věci Božského Stvořitele vesmíru. Jak by bylo možné udržet světový řád a rozvinout jej, kdyby se ponechala plná svoboda činnosti lidem, kteří ten řád neuznávají anebo si nepřejí, aby byl uskutečněn? Zasahovat do světa, aby se udržel Boží řád, je právem a povinností, která patří podstatně k zodpovědnostem křesťana, a mu dovoluje vzít na sebe jakoukoliv činnost, soukromou i veřejnou i podnikanou společně, jen když je zamířena a je vhodná d tomu účelu.

Od této zodpovědnosti neosvobodí subtilní záminky, které si vymysleli někteří křesťané na onluvu své nečinnosti, nebo které nadhazují neoprávněná žárlivost protivníků; zvláště když se tvrdí, že činnost křesťanů ve světě skrývá ve skutečnosti touhu po vládě, jež je cizí duchu Kristovu, - že vyvolává nepřátelství vůči křesťanství u těch, kdo mu nejsou příznivě nakloněni, - a že je ovocem nedůvěry vůči Bohu a vůči jeho všeomocné prozřetelnosti, a že má nádech domýšlivosti u tvora. Někteří dokonce naznačují, že by odpovídalo křesťanské moudrosti vrátit se k tak zvaným skromným touhám katakomb. Spiše by bylo moudré vrátit se k Bohem osvícené moudrosti apoštola Pavla; ten psal křesťanům do Korintu se zanícením, hodným jeho velkého ducha, ale též zakládajícím se na vědomí o plné vládě Boha, a otevíral všechny cesty jejich činnosti: "Všecko je vaše... svět, život i smrt, to co už tady je, i to, co teprve přijde: všecko patří vám. Vy náležíte Kristu a Kristus Bohu" /1 Kor 3,22/. Křesťan, který by neučinil svoututo plnou svobodu, by nepřímo upíral samému Kristu, že má "tu moc, kterou si může

podrobit všechno"/Fil 3,21/. Spíše by mu mělo být k hanbě, kdyby se nechá předčít Božími nepřáteli horlivou pracivostí a podnikavostí, nebo i obětavostí. Činnost křestana tedy nezná ohražené terény ani zakázané směry: žádná oblast života, žádná instituce, žádné vykonávání moci nesmí být zakazována Božím spolupracovníkům, kteří chtějí uchovat ve světě Boží řád a soulad.

Zásah křestana za uchování Božího řádu a souladu ve světě

Takový zásah nijak není známkou touhy po odloučené činnosti ani žárlivosti na přínos druhých. Již několikrát jsme pravili, že katolíci mohou a mají připustit spolupráci s druhými, jestliže činnost těchto lidí a dohoda s nimi opravdu napomáhají pořádku a souladu ve světě. Je však nutné aby si katolíci napřed jasně uvědomili, co zmohou a co chtějí; nechtějou duševně i technicky připraveni k tomu, co si ~~zmílely~~^{předsevzali}. Jinak nepodají žádný positivní přínos společné věci, tím méně ten vzácný dar věčné pravdy, a to bude zřejmě na újmu cti Kristovy a vlastní duše.

Musíme však dodat, že není spravedlivé připisovat "nesnášenlivosti" a touze po odloučení, často nazývaným "duch ghett", když katolíci chtějí mít školu, výchovu a vzdělání mládeže na křesťanském základě, když zakládají své katolické stavovské organizace, když si přejí kolektivní vliv křesťanských zásad i na politickém a odborovém poli, kde to radí okolnosti a třídice. Nebyla to "myšlenka" křesťanská, jen abstraktní, která vytvořila v minulosti vysokou civilisaci, na niž jsou právem hrady křesťanské národy; avšak konkrétní uskutečnění této myšlenky, to jest zákony, nařízení a instituce byly založeny a šířeny muži oddanými Církvi a pracujícími pod jejím vedením, nebo alespoň pod jejím vlivem. Katolická hierarchie se nestarala jen o to, aby světlo víry neuhaslo; konkretními činy, nařízeními týkajícími se správy, výběrem a určováním vhodných lidí dala vznik tomu mnohotvárnému celku živých organismů, jež spolu s jinými organismy, jí nepatřícími ve vlastním slova smyslu, jsou u základů občanského života. Křestané ve své činnosti ve světě ani dnes se nemohou zříci svého práva a své charakteristiky jen proto, že někdo vidí v dnešním lidském společenství společnost tak zvanou pluralistickou, rozdělenou mentalitami stojícími proti sobě, společnost, kterou nelze zvirkat v jejích posicích,

a která nepřipouští žádnou spolupráci, pokud se neděje na poli výhradně "lidském". Jestli tote slovo "lidské" znamená - a vypadá to tak - agnosticismus stran náboženství a pravých hodnot života, pak veškerá výzva k spolupráci by se rovnala výzvě k ústupkům, k jakým křesťan nikdy nesmí dát svůj souhlas. Ostatně, odkud by tote "lidské" bralo svou moc zavazovat a jak by mohlo být základem svobody svědomí pro všechny, ne-li mocí Božího řádu a Boží harmonie? To "lidské" pole by nakonec vytvořilo "ghetto" nového druhu, které by ale bylo bez jakéhokoliv všeobecného hlediska.

Boží řád a soulad ve světě - opěrný bod činnosti lidí dobré vůle

Boží řád a soulad ve světě musí být proto základní opěrní bod činnosti nejen křesťanů, nýbrž všech lidí dobré vůle, má-li ta činnost být opravdu k společnému dobru; uchování a rozvoj řádu musí být nejvyšším zákonem, při důležitých ~~poradách~~ lidí. Nepřijme-li dnešní lidstvo primát tohoto zákona, to jest nebude-li považovat za nedotknutelný ten všeobecný pořádek a soulad ve světě, pak bude těžké předvídat, jakým směrem se bude ubírat osud národů. Naléhavost této jednoty v minění se velmi pociťovala, když před nedávnem někteří odborníci v moderních vědách vyjádřili své pochybnosti a obavy stran vývoje, ~~atomové energie~~. Ať si je přítomný stav jejich vývodů a usnesení jakýkoliv, je jisté že pochybnosti těchto velmi významných lidí se týkaly existence a samých základů řádu a souladu ve světě. Je nutné přesvědčit se, že při rozhodování o tom, zda rozvinout nebo prostě oponovat to, co lidský důmysl může uskutečnit, každé usnesení musí sledovat zachování těchto dober, to je řádu a souladu. Jakési slepé opojení pokrokem žene národy, aby se neohlížely na zjevná nebezpečí a aby nebraly ohled na ztráty, ne zrovna bezvýznamné. Každý vidí, že zdokonalování a využití jistých vynálezů k válečným cílům má za následek téměř všude škody, které nejsou uměrné úspěchům, třebas jen politickým, a kterých by bylo možné dosáhnout jinými cestami za cenu menších ztrát a s menším nebezpečím; možná dokonce, že by bylo výhodnější oddálit je, ^{až doba bude} ~~žádoucí~~ zralejší. Kdo dovede vyjádřit v číslech hospodářské ^{ztráty} ~~žádoucí~~ pokroku, který není řízen moudrostí? Jaké množství materiálu, kolik kapitálu, ušetřeného uskrovněním a ^{odříkáním}, se promrhá v přípravách těchto moderních zbraní? Kolik lidské energie, ^{i mohlo} ~~žádoucí~~ být použito na jiné naléhavější potřeby?

Ity nejbohatší národy musí předvídat den, kdy si budou stěžovat na to, že byla narušena rovnováha národního hospodářství. A některé národy už nad tím naříkají, ale snaží se to zakrýt.

Závod národů ve zbrojení

Kdo rozumně a realisticky uvažuje, přichází k závěru, že dnešní soutěžení mezi národy, aby dokázaly vlastní pokrok ve zbrojení, vytváří nová "znamení na nebi" - nijak zde nezavrhujeme spravedlivé právo na obranu. Ale jsou to spíše znamení pýchy, té pýchy, která prohlubuje propasti mezi lidmi, která rozdmýchnuje nenávist a připravuje pláč. Kéž by diváci tohoto soutěžení dovedli redukovat fakta na jejich pravou míru! Nechť s jedné strany neodmítají pokusy o smírčí smlouvy, po nichž vždy dlužno toužit, s druhé strany něchť se nenechají ani ošálit prvenstvimi, jež často trvají jen krátce, ani zastrašit strachem, který některé národy uměle vyvolávají, aby si získali sympatie a podporu druhých. Áť nezapomínají, že patří ke generaci, v níž "homo faber - člověk tvůrce" nejednou zastiňuje "člověka myslícího ě homo sapiens". Kéž tedy nabude vrchu člověk křesťan: on využívá svobody ducha, pocházející z nejširšího ~~pohledu~~ na věci, a v objektivní úvaze nad událostmi ~~těm je~~ nalezá pravý duševní klid a pevnost, jež mají své odůvodnění v Božím duchu; vždy přítomnou ve světě a stará se o něj.

Otzáka míru

Oblast, na níž obhájci Boží harmonie ve světě mají především nabídnout své plné úsilí, je otázka míru. Vám je známa naše starostlivost o mír, a proto dostačí při této příležitosti, když připomeneme bezprostřední cíl, jež si národy mají předsevzít a uskutečnit; činíme tak též, abychom ukojili Naši mysl, neúnavně oddanou věci míru, a s otcovským smýšlením, jímž jako by rozvíjíme slabý pláč Božského dítka v Betlemě, původce a záruky veškerého pokoje na zemi i na nebi.

Boží zákon souladu ve světě ukládá všem vládcům národu vážnou povinnost zabránit válce vhodnými mezinárodními opatřeními, uskutečnit účinnou kontrolu zbrojení a zastrašit ~~neochvějnou~~ solidaritou mezi národy, které upřímně si přejí mír, každého, kdo by jej chtěl narušit. Jsem přesvědčen, že při prvním náznaku nebezpečí by se tento svazek upevnil vždy více a více, jak ostatně dokázaly některé nejposlednější události. Avšak dnes se jedná

ne tak o to, jak přikročit k nápravě, nýbrž spíše o to, jak předejít narušení řádu a jak dát zasloužený oddech světu, který už příliš musel trpět. Nejednou jsme hleděli v kritických okamžicích posílit onu solidaritu napomenutím a radou, a považujeme za zvláštní úkol, svěřený Bohem Našemu pontifikátu, sbratřit a sjednatit národy. Znovu tedy voláme: ~~xxxxx~~ ať je vyloučena vškeré záminka k nedůvěře mezi opravdovými přáteli míru, nechť ustane ~~xxxxx~~ jakékoliv rivalita. Mír je statek tak vzácný, tak plodný, tak kýzený a toužený, že každé úsilí o jeho obranu je dobře vynaloženo, i kdyby to mělo stát oboustrannou oběť vlastních tužeb. Jsme si jisti, že národy budou bez váhání s Námi souhlasit, a že totéž smýšlení žádají také od svých vládců.

Kéž "Kníže pokoje" s betlemských jeslí tato odhodlání probudí, je uchová a upevní! Kéž se sdílaritou všech lidí dobré vůle doplní to, co dnes nejvíce chybí, aby byl uskutečněn řád a soulad, jak je chtěl mít ve světě jeho Stvořitel.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Laudetur Jesus Christus - Pochválen buď Ježíš Kristus!

Vatikánský rozhlas zdraví sví české posluchače a přeje jim požehnané a milostiplné vánoce. Nechť vám, m.p., novorzený Spasitel dá hojnost živé a nejdovolitelné víry, že totiž jako on byl pronásledován, musel prchat do Egypta před hněvem lidí a byl zkouškou víry hned od svého narození, tak je a bude pronásledována i jeho Církev, a všichni, kdo v něho uvěří, a toto pronásledování zůstane vždy zkouškou víry jeho přátel. Avšak nebojme se, volají i k nám betlemští andělé, To děťátko, zavinuté v plenky a uložené v jeslích je Bůh všemohoucí, nesmrtelný král věků, jenž stojí výše než sama nebesa, jehož trůn se opírá o vrcholky hvězd, jenž přijde soudit živé i mrtvé. Kristus včera i dnes i na věky.

Dříve než přistoupíme k vlastnímu pøípadu, v němž si připomeneme hlavní myšlenky vánočního poselství sv.Otce Pia XII., několik upozornení: O pùlnoci vnitřního rozhlasu vysílá pùlnocní mše svatou, kterou bude sloužit Pius XII. ve své soukromé kapli. Uslyšte stručný komentář v polské řeči. Zítra na Hod Boží vánoční odpadají všechna vysílání, kromě mše svaté o pùl desát a pak večer v 7 hodin, kdy bude vysíláno vánoční oratorium Jana Šebachy. Příští české vysílání až ve čtvrtek na sv. Štěpána o pùl deváté večer.

V nedìli v 11 hodin dopoledne sv.Otec Pius XII. pronesl své vánoční poselství k celému svetu. Poselství už 19.¹², které Pius XII. pronesl za svého pontifikátu, tvořilo odpověď sv.Otce na blahopřání k vánocům, jež jménem kard.sboru a všech katolíkù přednesl kard.Evžen Tisserant, dìkan Posv.kolegia "Jerusaleme", pozvední oči a viz, jak je mocný král: hle, Spasitel přichází, aby tě osvobodil z okovù", začal slovy liturgie Pius XII. Milování synové a dcery katolického světa, jako Naše otcovské blahopřání k témto vánocům chceme vám opakovat tuto matežskou výzvu Církve, abychom pozvedli své zraky k nebi: odtud máme očekávat Boha Spasitele a s ním vysvobození z pout nesouladu, kterými je spoutána mysl lidí. O letošních sice lidé vzhledějí k nebi, ale jejich srdce tìží úzkostný strach nad nejsítým osudem lidské rodiny a nad jejím pozemským příbytkem. Nevšichni lidé se sklánějí v úctě před nevypravitelným událostí příchodu Božího Slova na svět, před touto událostí, jež převyšuje všechny ostatní v dějinách lidského pokolení, a proto je hodna nejvyššího podivu. "Mnozí jakoby očarováni rostoucím pokrokem ~~vedovedou~~ žasnout jen nad malými činy člověka", a vědomě zaví-

rají oči před velikými činy Božími.] Přes všechny vymoženosti vědy a techniky moderní člověk je svíráн vnitřní nejistotou a úzkostí: začíná se bát světa, o kterém se domníval, že jej má ve svých rukou. Příčinu vidí Pius XII v tom, že ve vesmíru byla porušena harmonie, jež do něj vložil Stvořitel. [v následujícím a u vodě mluví Rada] Na stezku k Betlemu ukazujeme t muto lidskému pokolení... Jedině v Betlemě najdou toho, jehož hledají, toho o němž praví sv. Pavel: "Všecko je stvořeno skrz něj a kvůli němu. On je dříve než všecko ostatní, a všecko trvá dál jen skrze něho." To je ta spásán pravda, jež se zaskvěla v chudé stáji betemské. Přejeme si, aby zazářila i ve vaší mysli. Novorozený Kristu se zjírá dnešnímu lidstvu a stojí před ním: jako posila pro ty, kdo si stěžují na nesoulad ve světě a nedoufají, že by souladu mohlo být ještě dosaženo; 2. jako z záruka souladu ve světě; 3. jako světlo a cesta jakéhokoliv úsilí lidského pokolení uskutečnit soulad ve světě." První a druhá část poselství byly více dogmatického rázu. ~~První části~~: Kristus útěcha v nesouladech tohoto světa - sv. Otec poukazuje na to, že svět byl stvořen krásný, v souladu. Dědičný hřích ale způsobil zlom, nesoulad a temnoty. Dědičný hřich strhl strhl do svých bolestných následků i svět, příbytek. ~~svůj~~ Člověk nevidí přírodu jako poslušný nástroj: ta je náchylná vzbouřit se proti němu a stát se jeho nepřítelem. Člověk ale stále zůstává obraz Božího ducha; ani dílo člověka není odsouzeno k nesouladu, nýbrž aby zjevovalo věčnou harmonii v Bohu. Kristus vtělením pozvedá člověka z otroctví a mu vrací naději v pokrok. Nadpřirozené světlo, které zazářilo o vánoční noci nad Betlemem, se klene jako nová duha usmíření. Je pravda, člověk neuvidí obnovený ten soulad, dokud nezasvitně den bez zapadu, kdy v novém nebi a na nové zemi Bůh setře lidem s očí každou jejich slzu; a nebude už smrti ani zármutku, nářku ani bolesti už všechno, protože to, co bývalo, je už pryč. "Do toho dne stále pot a slzy budou skrápět chléb lidí, vždy se bude ozývat pod pluncem pláč tvorů. Ale bude to bolest naděje, spojená s vědomím, že z našich bolestí se rodí nový lepší svět. U základů věškerého dění ve světě je jeho konečné určení: aby byl k slávě otce a k triumfu Božího Slova. Třetí část je aplikací této nauky o souladu ve světě pro dnešní lid: Kristus světlo a život lidí, aby nastolili řád ve světě: Vesmír je jakoby podivuhodno symfonii, slouženou Božím duchem; a její provedení její skladatel Bůh stvořitel svěřil lidem, ti podobní jakémusi velkému orchestru, rozdělenému v čase a nesmírnému v počtu nástrojů, ale sjednocenému pod Kristovým vedením ji mají provést. Bůh odebzdal lidem své plány, oni svobodně a osobně podle těchto plánů

je uvedli ve skutek: při tom mají využít své plné mravní zodpovědnosti, a bude-li třeba přinést i námahy a oběti - podle Kristova příkladu. Pius XII. zde odsoudil mínění, podle něhož mravní a náboženský život patří do vnitřní sféry člověka."V žádné události, ani v té, která se týká naprosto jenom jeho, člověk není odloučen od jiných a uzavřen v sebe sama.Jeho rozhodnutí a skutky mají ~~odezvu v okolním světě~~^{dobra vůle}. Sv.Otec pak vyzýval katolíky ke spolupráci s lidmi ~~jiného smýšlení~~, pokud i ti si předsevzali podobný cíl jako katolíci: obnovu Boží harmo ie ve světě.Tato obnova musí být nejvyšším zákonem při důležitých schůzkách lidí. Každé usnesení při nich, zda totiž rozvinout nebo opomenout to, co lidský důmysl může uskutečnit, musí sledovat zachování řádu a souladu. Sv.Otec pak odsoudil veškerou závodění ve zbrojení:^{Zvl.významná mod. vlna!} Kdo dovede vyjádřit v číslech hospodářské ztráty pokroku, který není řízen moudrostí? Jaké množství materiálu, kolik kapitálu, ušetřeného uskrovnením a odříkáním se promrhá v přípravách t chto moderních zbraní? Kolik lidské energie, jíž mohlo být použito na jiné naléhavější potřeby? - Kdo rozumně a realisticky uvažuje, prichází k závěru, že dnešní soutěžení mezi národy vytváří nová "znamení na nebi". Ale jsou to spíše znamení pýchy, pýchy, která prohlubuje propasti mezi lidmi, která rozdmýchnuje ~~nenaštista~~^{píse} připravuje pláč..."Závěrečnou část poselství sv.Otec věnoval otázce míru, jak dát zasloužený oddech světu, který musel už příliš trpět."Nechť ~~ustane~~^{ustane} jakákoliv róvalita mezi opravdovými přáteli míru, ~~necht~~^{mp. k rízen} se vyloučí jakákoliv záinka k nedůvěře! Mír je statek tak vzácný, že každé úsilí na jeho obranu je dobré vynaloženo, i kdyby mělo stát oběť vlastních tužeb na obou stranách.Jsme si jisti, že národy budou s námi souhlasit a že totéž smýšlení očekávají též od svých vládců. - Kéž kníže po koje s betemských jeslí vzbudí tato odhodlání, je uchová a upevní! Kéž so lidaritou všech lidí dobré vůle doplní to, co dnes nejvíce chybí, aby byl uskutečněn řád a soulad, jak je chtěl mít ve světě jeho Stvořitel.

Své ván. poselství zakončil sv.Otec svým ap. požehnáním celému světu, zvl. těm kteří dnes trpí protože tento řád chtějí uchovat a šířit.

Náš pořad zakončíme písni Narodil se K.P., písni radosti nad příchodem Spasitele, ale též písni zavazující k práci, aby skutečně se K.P.narodil nám, nám - nám i našim dětem, a aby nám jej nic nedovedlo ze srdce vyrват:-^{např. ne smrt.}

Svým posluchačům přejeme ještě jednou požehnané vánoce, a především hojnou hluboké víry a nezdolné naděje, že modlitby celého ~~xxv~~^{xxx} katolíků ~~jsou~~^{jsou} dnu národy a národy, národy, dnu národy. typí v ře. a telosu.

M.p., vítáme vás u vašich přijímačů při našem prvním vysílání po vánočních svátcích. Přejeme vám ještě jednou hojnou pravého vánočního pokoje od Betlemského dítka, Bohočlověka; jeho pokoj svět nemůže ani dát ani vzít.

Nebojme se - on je pánum lidských osudů. Kristus je stejný, včera i dnes i na věky.

V našem pořadu vám přečteme uryvek z knihy dánského spisovatele Johanna Jørgensona: Svatý František z Assisi "Jesličky v Greccio. Nejdříve zprav.

přehled: Vánoce ve Vatikánu, v Římě a ve Svaté zemi.

Město Řím, celá katolická Církev ataké západní odloučení křesťané oslavili vzpomínku liturgickou narození Spasitele. Kromě oslav v římských kostelích bylo hlavní událostí i letos vánoční poselství sv.Otce. Pius XII., jak známo je pronesl už v neděli 22.prosince. Poselství se setkalo s velkým ohlasem v celém světě. Mnoho rozhlasových stanic v zápl. světě vysílalo jeho úplný text, světový tisk přinesl alespoň zevrubný obsah. V komentářích byl vyzvednut zvláště optimismus, se kterým se Pius XII. dívá na dnešní svět s jeho vědeckými a technickými výmoženostmi. Obavy a nejistota, lidí vůči objevům pocházejí z toho, že byla porušena člověkem ta odvěká harmonie ve vesmíru, jak ji tam vložil Bůh: on však též chtěl, aby člověk s pomocí Krista Vykupitele tuto harmonii svobodně a osobně iniciativou znova do světa uvedl. Bylo též poukazováno na novou výzvu k zmírnění zbrojení a k smíru mezi národy; Pius XII. však volal po spravedlivém míru, ne takovém, který by byl pláštíkem pro osnování nových útočných plánů.

Na Štědrý den dopoledne sv.Otec přijal v audienci velvyslance Polska u sv.Stolice Dr Kazimíra Papée. děkan diplom.sboru akreditovaného u sv.Stolice. V příštích dnech budou postupně přijati v audienci všichni členové diplom. sboru, aby jménem svých vlád blahopřali sv.Otci k vánocům a k Novému roku. - Rovněž na Štědrý den dopoledne udělil sv.Otec tradiční audienci skupině dětí, Italské kat. akce: Děti odevzdaly sv.Otci větší obnos pro misi v Africe, a pak květiny hostie a svíce pro půlnoční mše svatou; hostie pocházejí z Betlema. Tato půlnoční mše svatá, kterou sv.Otec sloužil ve své soukromé kapli, byla vysílána vat.rozhlasovou stanicí, k níž se připojila rozhlasová síť italská jedním ze svých pořadů, dále rozhlasit irská a americká společnost NBC. Při mše svaté byl Pius XII. oděn v lit.roucha darované mu nemocnými z it.ústavu Cottolengo. Druhou a třetí mše svatou sv.Otec sloužil v ranních hodinách. Před půlnoční mší svatou se pomodlil

před mikrofony italské rozhlašové společnosti latinsky Otče náš a udělil své apoštolské požehnání. Tak zakončil dojemný ^{vánoční} rozhlasový pořad vysílaný současně v Italii, Francii, Belgii, Anglii, Německu, Španělsku a sev. Americe. Pořad měl název: "I zjevila se hvězda na Východě": Děti z těchto zemí zazpívaly charakteristickou vánoční písň své země a se pomodlily Otče nás, aby tak znázornily vánční poselství bratrství a míru mezi národy. Závěr tohoto (mírového) mezinárodního pořadu tvořilo požehnání Pia XIII. Otce křesťanstva.

Na Hod Boží vánoční v poledně sv. Otec s okna své soukromé pracovny udělil své požehnání turistům a věřícím, kteří ho radostně pozdravovali se svato-petrského náměstí a tímto způsobem mu blahopřáli k vánočnímu. Přítomných bylo na 50.000. Velký počet ^{byly} cizinci. ~~xz~~ [Hod Boží vánoční ^{poledne}] Pius XII. ztrávil ^{v kanceláři} se svými nejbližšími příbuznými: kolem Betlema, který pochází ještě z let, kdy sv. Otec byl jako kard. Pacelli ap. nunciem v Německu.

Ve všech římských kostelích ^{u hranic} byly slavné půlnocní mše svaté, u sv. Petra byly slavnostní hodníky Nocturny ^{u hranic} už v předvečer; s mimořádným leskem ~~u hranic~~ se konaly bohoslužby v bazilice sv. Anastazie, jež je liturgickou stací druhé mše svaté, dále v bazilice S.M. - P. Marie Větší-Sněžné, ^{u hranic} liturgické stace dvou vánočních mší svatých; a kostela, v němž se chovají ostatky betlemských jesliček, a konečně v bazilice S. Maria in Aracoeli, v níž se uctívá milostné Jezulátko celé oděné ve zlatých rouších; v této bazilice po celou oktávu vánoční římské děti od tří do 10 let s podia odříkávají své básničky ke cti Ježíška.

Liturgickým oslavám vánoční v Betlemě bylo přítomno letos více poutníků než loni. Jako každoročně vedl latinský patriarcha Mons. Gori liturgický průvod do kostela Narizení Páně a v kapli jesliček sloužil o půlnoci pontifikální mše svatou. Mezi věřícími, jichž bylo několik tisíc, bylo i mnoho členů konsulařního sboru, kteří ale byli přítomni jako soukromé osoby.

To by mělo být: --

Zkratky "h. f. z Am" až všechny spis., knihy, j. f., v. f. + min. zdroj

W. ^{málo} "polohy fidei,"

živ. žel. anglicky "f. v. f." f. f.

..zprávy a aktuality z kat.světa

Řím Římský tisk přinesl zajímavý přehled o tom, jak ve světě oslavili vánoce. V Jordánsku, na jehož území leží Betlem, byl Hod Boží vánoční sváteční den, z rozhodnutí krále Huseina. V Egyptě zastupoval presidenta Nasira při vánoční mši svaté, kterou sloužil ap.vikář Mons.Boucheix v kostele v Helionpoli guvernér města Kaira gen.El Bindari. Kairská rozhlasnice vysílala půlnoční mši svatou z kostela františkánů v Kairo, této mše svaté byl přítomen ap.internuncius v Egyptě Mons.Silvio Oddi. V záp.Evropě měly vánoce převážně náboženský a pak rodinný ráz: Při pontifikální mše svaté kard.Fringse v kolínském dómu bylo přítomno na 15.000 věřících. Vídeňský arc. Mons.König promluvil rozhlasem o významu vánoc: Velké otázky lidstva lze rozrešit jen obnovou víry v Boha a návratem k Božímu řádu, jak na to též poukázal Pius XII. ve svém poselství. Kard.Spellman z N.Yorku prožil Hod Boží vánoční mezi americkými vojáky v jižní Koreji: své tři mše svaté sloužil na třech různých místech. Ostatní američtí kardinálové a biskupové ve svých vánoční kázáních, jež byla většinou vysílána i rozhlasem, pořípadě i televizí, vyzvali své věřící k modlitbám za nastolení spravedlivého míru mezi národy za světlo pro vládce národů a konečně za ty, kdo trpí dnešním neutěšeným stavem ve světě, zvl. v zemích pod komunistickým jhem. V Poslku ~~xx~~ vládní autority nepovolily arc.primasovi Kard.Wysynskému promluvit rozhlasem k polským věřícím. Kard.celebroval v katedrále sv.jana a v kázání přál ne mír otroků, nýbrž svobodných dítěk Božích. "K čemu slouží reformy zákonů a ústav když člověk je zbaven spravedlnosti a lásky. Přijde den, kdy budeme zase šťastni a svobodní. Dnes očekáváme spasitele jako ho čekali naši otcové, aby nás osvobodil od tohoto strašného míru bez svobody, od tohoto míru otroků." V Jugoslavii byly vánoce pracovním dnem, věřící však je oslavili i náboženským způsobem podle možnosti. V ~~záhřebské~~^{v řecké} katedrále celebroval arc.koadjutor Mons.Ujević. Zvl. v Chorvatsku a Slovinsku byly kostely velmi navštíveny. V Něm.lič.republike užili vánoc k novým útokům proti náboženství. Oficiální orgán Neues Deutschland přinesl rouhavý úvodník, v němž se praví, že Sputník dokázal masám, že ve vesmíru není ani andělů ani Boha, že komunistický člověk nemá zapotřebí ani hypotesy Boha. Přes toto ignorování vánoc a otevřenou ateistickou propagandu byly i zde kat. kostely velmi navštívěny. VM. Ve Vatikánu pokračovaly včera i dnes oficiální návštěvy členů diplomatického sboru akreditovaného u sv.Stolice, kteří odevzdávají sv.Otci

oficiální blahopřání svých vlád. Byli přijati velvyslanci Rakouska, Italie, Portugalska, Venezuely, Libanonu, Argentiny, republiky Dominikánské Guatemaly, Bolívie Čile a Kuby, Trence, Paraguaye, Uruguaye a Kostarice. VM. Na Štědrý den sv. Otec Pius XII. přijal ve slavnostní audienci mimořádného velyyslance a zplnomocněného ministra království Nizozemského u sv. Stolice J.Exc.hrabě Františka de Marchant d'Ansembourga, který Pius XII. odevzdal své pověřovací listiny. Hrabě Fr.... byl dosud vyslancem svě země u sv. Stolice; při nedávném povýšení vyslanectví na velvyslanectví se stal prvním velvyslancem.

Na V. d.

Odpoledne v 6 hodin sv.Otec stisknutím elektrického vypínače ve své pracovně Pius XII. zažehl nově opravený kříž postavený uprostřed zřícenin Kolosea; v ~~něm~~^{letní} tisíce prvních křesťanů položilo svůj život pro Krista. Po zažehnutí Pius XII.udělil přítomným v Koloseu rozhlasem své ap.požehnání.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnes jsme pro vás připravili příležitostnou úvahu "Herodesové nevymřeli"
Nejdříve si posl. zprávy vat. rozhlasu.

Svatý Otec Pius XII. udělil zvláštní audienci velvyslancům republiky Ecuador, Hondurasu a Belgie a vyslancům Pakistanu, Indie a Liberie u sv. Stolice; diplomatictí zástupci blahopřáli sv. Otci k vánocům a k novému roku jménem svých vlád.

Pius XII dále přijal arcibiskupa z Nepaole kard. Marcella Mimmiho, který byl nedávno jmenován sekretářem Posv. kongr. konsistoriální místo zemřelého kardinala Jana Adeodaty Piazzы. Kard. Mimmi poděkoval sv. Otci za svěřenou mu funkci a pak setrval se sv. Otcem v srdečném rozhovoru o otázkách spojených s novým úřadem. Kard. Mimmi též navštívil sídlo Posv. kongr. konsistoriální v Kallisto vě paláci a dal si představit ~~oficiální~~ jednotlivých sekcí. Kard. Mimmi se ~~nechápuji~~ usadil definitivně ~~do~~ do Ríma v lednu.

Propagační sekce Argentinské katolické akce konala v týdnech před vánocemi vánoční kampaň na heslo "Za lepší svět, aby se Kristus narodil mezi námi". Všem střediskám Kat. akce byly odevzdány brožurky o tom, jak světit křesťanským způsobem vánoce.

Žáci školy v Colonia Carolina v Argentině opustili školu na znamení protestu, že ze školních místností byly odstraněny kříže. Kříže dala odstranit nově jmenovaná ředitelka školy. Také rodiče žáků se přidali k protestu, a prohlásili, že nebudou posílat děti do školy, pokud kříže nebudou do učeben vráceny.

Ve vydavatelství Paulus v Recklinghausenu v Německu byl vydán německý překlad t.zv. "Červené knihy pronásledované Církve". Knihu podává přehled o naboženském pronásledování v zemích pod komunistickým jhem, a to až do událostí v tomto roce. Německý překlad byl pořízen pod dohledem Mons. Alfreda Kindermanna, býv. profesora na bohosl. fakultě v Praze a dnes obětavého organizátora pastroace mezi německými vysídlenci a utečenci z komunistického východu a rektora velkého semináře v Königsteinu u Frankfurtu nad Mohanem.

Ředitelství Papežských misijních spolků v Holandsku oznámilo výsledek sbírek a akcí konaných ve prospěch misií o poslední říjnové misijní neděli. Pro misie bylo vybráno 750.000 holandských zlatých, t.j. o 76% více než minulý rok. Do Pap. spolku šírení véry se dalo zapsat 85.000 nových členů, do Díla sv. Dětství 50.000 a do Díla Haléř sv. Petra 53.000 nových členů. 55 studentů na kněžství bylo adoptováno rodiči nebo farnostmi nebo ústavy, které se zavázaly že na studia budou přispívat pravidelnými příspěvky.

Herodesové nevymřeli

Sobotní svátek Nevinátek, se vždy těšil zvláštní sympatii křesťanského lidu. Činil je sympatickými už jejich osud: tyto děti z Betlema a okolí byly prvními mušedníky pro Krista, byly zavražděny protože měl být zavražděn i novorozený král židovský, prý konkurent krále Herodesa. Další věc, proč jsou nám sympatické, je jejich útlý věk: položily život pro Krista dříve než poznaly zlobu světa. Takové, nevinné, je zná církevní liturgie. A za druhý v jejich nebeské radosti jim liturgie a zbožná křesťanská mysl dává všechny ty rovněž nevinné děti, které odešly ze světa v nejútlejším věku.

~~Tak~~ dnes tedy Církev má svá Nevinátká - bohužel všechny i dnes jsou na světě ~~tak~~ Herodesové. Jsou to ti, kteří svou nenávist vůči Kristu Pánu přenášejí na děti, jeho přátele, a kteří ve své nenávisti neustoupí ani před tím, aby ~~XXXVII~~ život dětí až už ten pozemský nebo i ten nadpřirozený ~~jnicí~~ a ~~mu~~ překáže ~~jiným~~ ~~svého těla vzdáti. Na~~. Herodesové nevymřeli.

Mnoho se o Herodesech mluvilo v posledních týdnech i v českém t. zv. katolickém tisku. Herodesové se hledali ve Španělsku, v Americe, v Německu - jen aby se přízrak tohoto muže zahnal daleko, a se pozornost odvedla od toho, že stojí za dveřmi. Právě před vánoci ~~ale~~ ~~ten~~ Herodes ~~muž~~ ~~je~~ ~~český~~ ~~a~~ ~~luterský~~ ~~vlastní~~ ~~XXXVIII~~ najednou podošunul tu svou skrabošku.

V pražském parlamentě byl přijat zákon o umělém, prý beztrestném, přerušení mateřství. ČSR se tak připodobnilo ostatním lidově demokratickým zemím.

V pražském rozhlasu nazvali zákon nesmírným pokrokem: prý se tím dosáhne úplného zrcvnoprávnění ženy - ta bude smět rozhodovat s hlediska svých osobních a společenských pohnutek ~~XXXIX~~ ~~čím~~ zda dítě se má narodit či ne. Ve skutečnosti však zákon znamená ~~ještě~~ další hluboké ponížení v tom, co bylo ještě ~~zase~~ největší důstojnosti: být ~~Stvořitele~~ ~~pomocnicí~~ při vytváření nových lidí; ~~stává se~~ ~~ten~~ otrokyní Molocha státu. Stát je bohem; ~~ten~~ rozhoduje o životě svých občanů narozených i nenarozených. A žena si připisuje rovnost Bohužpodle onoho dábelského: Budete jako ~~Bůh~~.

~~byť ne ještě zcela využit~~

Zákonem prý se chce učinit konec pokoutnímu potratářství - vražda však zůstane vraždou, i když stát řekne, že se stala beztrestně.

Zákon o přerušení, prý beztrestném, mateřství je pro katolíka příležitostí, aby si připomenul své povinnosti v tomto úseku pátého přikázání: Nezabijěš. Je pravda, neúcta ke klíčícímu životu v lůně matky poklesla dnes téměř v celém světě, jako snad nikdy dosud, bohužel i v řadách katolíků. Mnoho důvodů lidí uvádějí, aby ospravedlnili své právo uměle omezit lidský život:

vážné nebezpečí pro matky, důvody hospodářské, světová nejistota atd. atd.
A šířící se praktický materialismus jde rukou do ruky: klíčící život prý je pouhou částí matčina těla, naří kterou ona má plné právo, nebere se tedy v úvah přítomnost duše druhé nesmrtné! Nelze upřít, že ony důvody - předpokládáme, že skutečně existují, že si je nevymislili manželé nebo nesvědčití lékaři - (mají v sobě určitou sílu); o výmluvách opravdu sobeckých, jako je vysoký věk ženy a další hospodářské zatížení a nutné uskrovnení ani se nezmínujeme.

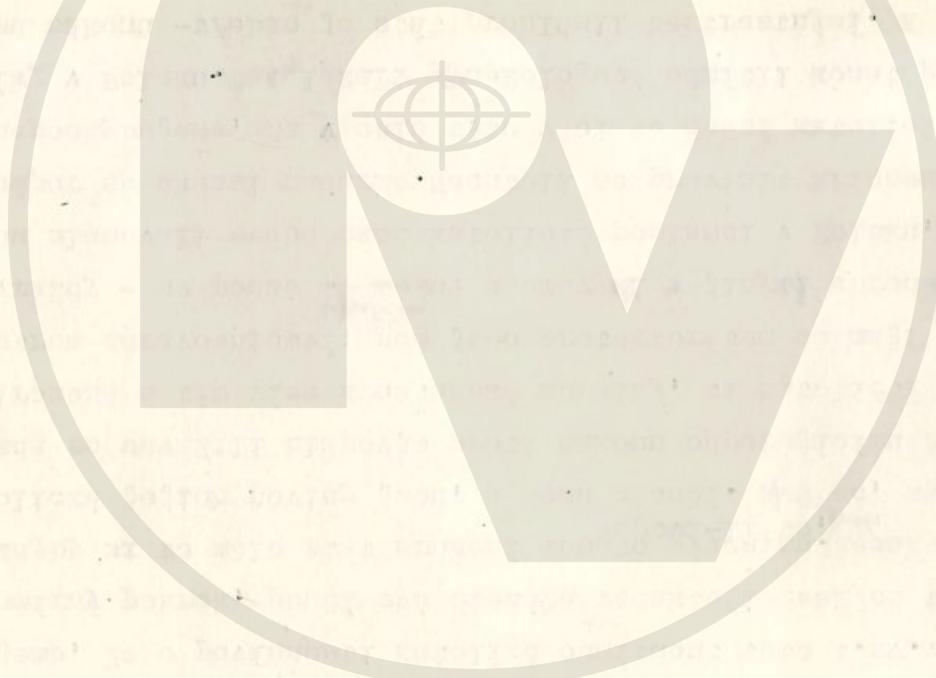
Ani manželé nejsou povinni pod hřichem vzbudit tolik životů, kolik jsou těle sně schopni; i manželský život je svobodný, a proto zodpovědný úkon člověka. ~~Vic vrah může být kdo~~ Člověk nemá právo na život, nedovede jej vzbudit, člověk dává jen tělesný substrát, Bůh sám vloží duši a život. A proto každý přímý útok na už vzniklou duši je vražda, ať si tělo je už vyrostlé anebo ještě ne zcela vyvinuté v lůně matčině; a je vraždou, i když to vykoná lékař v bílé zástěře. Je a zůstane vraždou, a proto ani člověk sám ani stát nemůže říci, že útok byl beztrestný: hřich, a to jeden z nejtěžších, trvá.

Nepochybujeme, že o povinnosti katolíků odmítout tuto t.zv. vymoženost a tento prý nesmírný pokrok, poučí své čtenáře redaktoři českých t.zv. Katolických novin, i kdyby ~~že~~ to mělo stát zrušení tohoto týdeníku. Redaktoři ~~teh~~ ukáží, jak nekatolické jejich noviny jsou, a komu slouží. Avšak, zajímalo by nejednoho, zda se odvážili hlasovat proti zákonu odporujícímu základním požadavkům přirozené a tím více křesťanské morálky, ti katoličtí poslanci, v čele s ministrem zdravotnictví; pod jeho protektorátem se mají nyní konat skutečné vraždy - ne pouze ~~ty~~ možné atomovými a jinými zbraněmi. Proti podobnému zákonu hlasovali svého času katoličtí poslanci v Polsku, když jejich statečný odpor se ukázal nadarmo. Nechtěli se provinít hřichem těžkým spolu-práce. A nepochybujeme, že v celé této věci se čestí katolíci nedají zahanbit katolíky v Polsku. Taž lékaři gynekologové odmítli konat prakse odporující mravnímu zákonu - třeba je stát prohlásil beztrestnými. A že katolické matky odmítly, aby jejich mateřství bylo přerušeno komunistickými lékaři - o tom se ani není třeba zmínovat.

Divné myšlenky u jesliček, řekne snad někdo z vás. Nezapomínejme, že ~~že~~ ty první jesličky byly potříšeny ~~neviných~~ dětí krví. Ani dnes nevymřeli Herodesové. Křesťanské svátky jsou svátky rodiny, svátky Dítěte, božského dítěte. Oslava narození Ježíše Krista a oslava Božího mateřství, v kterém bylo posvěceno každé lidské mateřství a narození každého dítěte! U jesliček se učily naše

maminky milovat své děti, a přinášet pro ně i ty největší oběti. U jesliček se učili naši otcové a matky chránit své děti proti úkladům nových Herodesů. A Herodesové nevymřeli. Bude to živá víra a nová síla ^{Janu a Janu} začerpaná u nás jesliček, jíž posíleny naše matky zachrání Ježíše svým dětem a děti svému národu!

davud

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

29/12/57

... Dnes jíme první přípravky když koncert vahovníků pořádají v rodné městě. ~~Všem~~ Všem lidem, ~~celém~~ městu k násilí v Betlému hrozí, těžko věřit aneb' proslíva. Betlémský tajemství bylo tedy polohou vednosti v tom městě - a ty vlastně charakteristické jmenné, zvláště lidové jména nejsou v tom vedle značení Bohotovka, Vojnůvka a mnoho jiných v městě a mnoho lidem je něco: (anonymity)

Tady vahovníkům a lidem: nejprve plakát a lidové město, mýlu obecnou my, řidi, mohli my, míté do města a Betlém, hranice smila povídá když se otevře, až těch plakátů všechny
varování jenom' lidem vše: ...
Jde k vám. písť o psal. ~~Hartman~~ ^{Pis.}
~~varování město~~

3:40 Tisku věnuji Těžkou, městu.

Nad. Divadla "Capena vše všechno"

2:40 ~~1.12.57~~ Tisku o betl. jmeny, všechny podle města a lidí
Město všechna všechna všechna dom F. Hartma; Václava
Ales slibí Těžkou až plakáty: "Složit všechny"...

2: Václav R. koncert věnuje Těžkou, městu i Nad. Divadla

Václav R. koncert věnuje Těžkou, městu i Nad. Divadla

pe

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu ~~uznáme~~ vám ~~číst části z~~, vánočního poselství sv.Otce.

Zakončíme zprávami z kata světa.

finan

Pius XII. pronesl své ván. pos. už 22 prosince. Setkalo se s velkým ohlasem.

I komunistické kruhy se o něm zmínily, ovšem vybraly si ty části, které se jim hodily do krámu - a o ostatních, hlavních částech se nezmínili. Poselství bylo výzvou k spolupráci mezi národy, k míru - ale Pius XII. měl na myslí spravedlivý mír, ~~spolupráci s těmi, kdo Boží řád ve vesmíru uznavají a~~ mezi nár., trídami, lidmi jej chtějí uskutečnit. ~~to komunisté nechtějí.~~ Posl. si dnes úvodní část papežova poselství. Další části uslyšíte ve čtvrtek a pátek tohoto týdne, a v úterý, čtvrtek a pátek příštího týdne.

...

Svatý Otec Pius XII. zaslal blahopřejný telegram presidentovi filipinské republiky ~~k jeho nastolení~~. Pres. Garcia, věřící katolík, byl zvolen nástupcem tragicky zahynувšího pres. Magsaysaye, rovněž katolíka.

Pius XII. přijal v neděli i v pondělí další diplomatické zástupce akreditované u sv. Stolice, kteří Piu XII. blahopřáli jménem svých vlád k vánocům a k novému roku.

V Rímě se konal v těchto dnech sjezd Italských katolických učitelů a profesorů. Přítomní se na sjezdu společně pomodlili novou modlitbu katolického učitele, kterou složil Pius XII. V modlitbě - k božskému Učiteli, Vtělenému Slovu - katolický učitel prosí o světlo, aby dovedli rozpoznat nástrahy a klamy bludu proniknout pravdu a dovést ji podat dětským duším; dále prosí o ctnost, aby žáklům byli příkladem, a konečně o ducha lásky k duším, které mají utvářet a v vést k dobrému. Modlitba byla odbořena odpustky 1.000 dnů.

Novým rektorem Kat.university ve Wash.ve Sp.státech byl jmenován Mons. William J. McDonald. ~~Megre~~ McDonlad je nástupce Mons. Bryana McEntegarta, ~~jmenovaného~~ nedávno biskupa v Brooklynu, byl členem prof.sboru university po 20 let. Byl členem řady kat.amerických vedeckých společností.

V Džibuti byl intronisován první biskup nově zřízené diecese džibutské, Mons. Jindřich Hofman. Slavnosti byl přítomen arc. z Dakaru a ap.delegát Franc.zápl. Afriky Mons.Lefebvre.

Dva katoličtí žurnalisté z Belgického Konga byli vyznamenáni papežským vyznamenáním rytířského kříže rádu sv.Sylvestra za zásluhy v propagandě a obranu Církve. Jsou to Josef Lobeya, red. časopisu Jižní kříž a Jan Mottingia, red.

V dnešním pořadu vám přečteme Úvahu silvestrovskou, jak ji pro časopis českých katolíků v zahraničí napsal Jindřich Středa. Nejdř. si posl. zprávy v.r. Svatý Otec Pius XII. přijal v úterý v audienci vyslance republik Nicaraguy Syrie, Číny, Indie, Pakistánu, Indonésie, Liberie, císařského království Velké Britanie aknizectví monackého u sv. Stolice. Diplomatičtí zástupci blahopřáli sv. Otci k novému roku jménem svých vlád.

V římských kostelích bylo ve večerních hodinách slavné Te Deum na poděkování Pánu Bohu za uplynulý rok. V chrámu Otců jesuitů del Gesu sloužil mše sv. římský vicegerent Mons. Cunial; nato primátor města Říma sen. Tupini odevzda správcům chrámu tradiční votivní kalich. Závěrečné svátostné požehnání udělil kard. Klement Micara, gen. vikář sv. Otce pro římskou diecesi.

Ve čtvrtek ráno bude v bazilice Panny Marie Větší sloužena obvyklá mše svatá z Umlčenou církví. Bude celebrovat d.p. Dr. Štěpán Náhlka, a zvl. vzpomeně internovaných a uvězněných slovenských biskupů, kněží i veřících.

1. ledna se bude konat v Essenu v Poruhří slavnost nastoelní prvního místopředstavitele Mons. Františka Hengsbacha. Slavnosti bude přítomen ap. nuncius Mons. Munch, kard. Frings, arc. z Kolína nad R. a zástupci jak spolkové vlády tak i zemské Porýnsko-westfálské. Diecese byla zřízena sv. Otcem tento rok.

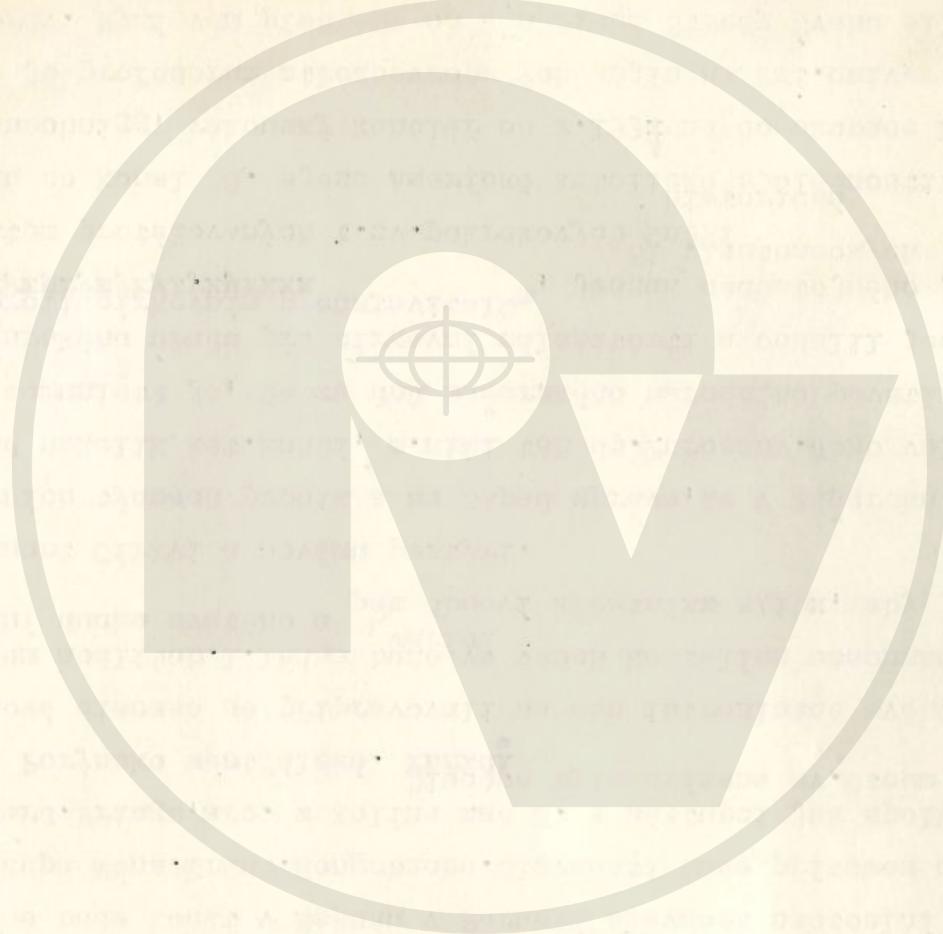
Veřící nové dieceše se připravovali na den intronisace svého prvního biskupa triduem modliteb. 1. ledna bude ve všech kostelích essenské dieceše slavné Vývání ducha svatého a pak obnová křestnímu slibu, aby tak osvědčili svou věrnost Církvi a novému pastýři.

V posledních týdnech pronikla na Západ zpráva, že v Maďarsku bylo pohnáno před soud několik kat. kněží, m. nimi též d.p. Turcsany. Jeho velkým proviněním v očích komunistů je, že za dnů maďarského národního povstání se zmocnil aktu Maďarského úřadu pro církevní záležitosti a odhalil jednak násilí režimu proti církevním představitelům, jednak nedůstojného jednání některých státem protézovaných t.zv. pokrovových kněží.

V N.Yorku se konal 38. sjezd Americké katolické historická společnosti. Promluvil m.j. Kurt Schuschnigg, rakouský kancléř od r. 1934 až do okupace Rakouska nacisty; dnes je profesorem středoevropských dějin na kat. universitě v S. Louis. Konec zpráv. Nyní vám přečteme od J. Jindřicha Středy Úvahu silvestrovskou..

..... Svým posluchačům přejeme hdoně Boží ochrany a Božích milostí do nového roku. Nezapomínejme: Kristus je stejný včera i dnes, začátek i konec - alfa i omega, jeho jsou časy i věky. Jemu patří

sláva i vláda po všechny věčné věky. Kristus kraluje
Králi vládne, Kristus víťeží
a zvíťeží.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů